

TIẾNG KHÔNG RÕ RÀNG

 Xin chào, các bạn. Tôi rất vui mừng được trở về trong nhà thờ này lần nữa, sáng nay, sau một tuần của...của việc trao trả lại bệnh cảm lạnh cho ma quỷ, mỗi vài phút, anh em biết đấy. Mỗi lần hắt trao nó cho tôi, tôi sẽ trao lại nó cho hấn. Và chúng tôi vẫn đang tranh chiến nhau. Tôi cứ quyết định ma quỷ phải giữ nó. Hiểu không? Mỗi lần hấn trao nó cho tôi, tôi cứ đẩy nó lại cho hấn. Hiểu không? Hấn trao nó cho tôi, và tôi sẽ đẩy nó lại cho hấn. Vì vậy hấn—hấn thì giỏi đẩy nó lại, mặc dầu, anh em biết đấy. Chắc chắn hấn biết cách làm điều đó. Nhưng cuối cùng chúng ta sẽ làm hấn kiệt sức, hay là sự kiên nhẫn của hấn cạn, như tôi đã nói tối hôm nọ.

2 Anh chàng đã nói, có lần, anh ấy được cầu nguyện cho, và anh ấy nói, “Ồ,” nói, “ma quỷ bảo tôi đã không được chữa lành.” Và nói, “Tôi nhìn xuống,” nói, “mọi triệu chứng của tôi đã có ở đó, lúc ấy giống như chúng đã có ở lúc đầu.” Và anh nói, “Ồ, tôi nói, ‘Ớ Sa-tan, điều đó—điều đó—điều đó thì đúng, ta không thấy điều gì khác lạ. Nhưng người biết gì không? Cho tới khi chúng lìa khỏi ta, ta sẽ cứ làm chúng như ta có thể, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Vậy bây giờ nếu người muốn bám quanh ta, hãy nghe ta này, thì cứ ở lại mà lắng vãng.’”

3 Đó là đức tin thật. Làm chứng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, bởi vì, “Đức tin là sự biết chắc về những điều đang trông mong, là bằng cứ về những điều chẳng xem thấy.” Hiểu không? Anh em không thấy đức tin. Anh em chỉ tin, đức tin.

4 Và tuần này, khá bận rộn ở nhà. Dĩ nhiên, họ đã ở đó, ngày đầu tiên, tôi nghĩ, đã có trong khoảng ba mươi người, như tôi muốn. Rồi, tất cả những cuộc phỏng vấn và các việc của tôi đến. Thật là một tuần rất bận rộn.

5 Và tôi đã học hỏi đôi điều tuần này. Tôi đã đi xuống...Và tôi có một người bạn ở đây trong thành phố này, đó là một người rất tốt. Anh ấy là bác sĩ y khoa. Chúng tôi đã đi học với nhau, Bác sĩ Sam Adair, và anh ấy thật là người rất tốt. Và vì vậy tôi

đã không gặp anh trong khoảng bốn năm. Tôi đã nói chuyện với anh ấy khoảng ba- hay bốn- tiếng đồng hồ, tuần này. Chúng tôi đi xuống đến văn phòng và chỉ đóng cửa lại, đi vào trong và trò chuyện.

6 Và tôi đã nhắc lại với anh vài việc mà tôi đã tìm thấy, về mặt thuộc linh, về những quyền lực của tội ác, và cách chúng đi vào. Và anh ấy bảo tôi thuốc men, hay sự—sự chẩn đoán của nó trong lãnh vực y khoa. Thật là ngạc nhiên, anh em sẽ thấy tuyệt vời biết bao những điều đó đụng nhau. Ủ-ừm.

7 Vì vậy, anh ấy nói với tôi về một thứ nước nhầy nào đó đến trong con người, về nơi mà một người không phải mang giống như, bệnh cảm lạnh, hay bất cứ thứ gì. Nói anh em chỉ là...Nó chỉ là một ít nước nhầy đến trong đó, và rồi vi trùng vào trong thứ nước nhầy nào đó này, hay nước nhầy này tạo nên vi trùng.

8 Tôi nói, “Ồ, nếu nước nhầy tạo nên vi trùng, thì tôi muốn biết sự sống của vi trùng đến từ đâu.” Hiểu không?

9 “Ồ, dĩ nhiên, điều đó,” anh ấy nói, “chúng ta không biết điều đó.” Nói, “Thật sự không thể nói.”

10 Anh em thấy ớn lạnh, hay điều gì khác, và vi trùng ấy hình thành trong những hình thức khác nhau. Rồi nó có cách để tự sinh sản, cứ đẩy vi trùng ra ngoài từ chất nhờn này, tôi đoán. Bác sĩ, hay y tá, người nào đó, sẽ hiểu về điều đó nhiều hơn.

11 Nhưng sự quan tâm của tôi, và ý nghĩ của tôi, là, vi trùng đó, chính nó. Sự sống bên trong đó, bên trong của nắp mũ nhỏ đó giống như một—giống như một con nhộng nhỏ bé, rất nhỏ thậm chí mắt người không thể thấy được nó. Nhưng bên trong của vật nhỏ xíu đó mà chỉ kính hiển vi thật lớn mới có thể thấy được, bên trong nó là một sự sống. Những gì khiến sự sống ấy lấy quá nhiều chất nhầy đó và tự xếp chung quanh, và làm thành con nhộng này, đấy, hay một vi trùng, đó là ma quỷ. Đó là quyền lực thuộc linh. Điều đó, chúng sẽ không bao giờ có thể...Chúng phải xuống tới chỗ thậm chí dưới phân tử, để chúng có thể lấy ra tế bào vi trùng nhỏ bé này, và vân vân, và màng nhầy nhỏ xíu đó mà chỉ có thể thấy được qua kính hiển vi rất mạnh. Và rồi, nhưng, vượt ra ngoài giới hạn đó, chúng không thể thấy được, vì không có...

không có...không có vật chất tự nhiên nào để nắm giữ. Bây giờ, trước khi tôi—tôi...

¹² Nhiều người đang đứng. Bây giờ, Charlie, tôi ghét thấy...Anh, và David, và Rodney, cùng hết thấy anh em ở đó, anh em rất tốt với tôi khi tôi đến nhà anh em, và các thứ. Không thể cho anh em một chỗ ngồi trong nhà của Đức Chúa Trời, nhưng, tôi nói với anh em điều tôi làm, nếu như anh em sẽ đến ngay đây, đây là chỗ của tôi. Hãy lên ngay, và cứ tự nhiên. Bất cứ anh em nào muốn hãy đến ngay đây và ngồi chỗ này, cứ bước lên ngay trên đây. Hiểu không? Anh em sẽ được còn hơn là chào mừng.

¹³ Và đó là một—đó là một việc tốt. Nó thật ra không thuộc về tôi. Nó thuộc về Ông Wilson, hiệu trưởng. Tôi đã có nó từ năm 1937, vì thế nó là cái cũ nhất. Vì vậy tôi...

¹⁴ Ông ấy đã ở đây cách đây khá lâu, nói, “Này, anh vẫn còn giữ những cái ghế của tôi chứ?”

Tôi nói, “Tôi đang ngồi trong chúng mỗi đêm trước khi tôi giảng.”

Và ông ấy nói, “Ồ, thế thì nó được ở trong bàn tay tốt, vậy cứ như thế.”

¹⁵ Bây giờ anh em được chào mừng. Có một chỗ ngồi ở đây. Và thế thì nếu anh em thật sự muốn đến đây nơi các bạn trẻ tuổi đang ngồi. Vậy thì đừng—đừng để điều đó làm anh em bối rối, nghĩ mình là một người trẻ, vì anh em không trẻ. Nhưng, anh em muốn được trẻ, lần nữa. Nhưng, và đây là một chỗ ngồi nữa ở đây, ngồi ngoài này. Và—và có một chỗ ở trên đây. Và vì vậy anh em có thể được, đặc biệt là một số quý bà kia ở đó, hầu như đang đứng ở đó như thế. Cảm ơn quý vị. Và chúng tôi sẽ rất vui mừng nếu quý vị lên ngay trên này và ngồi xuống. Điều đó sẽ tốt lắm. Cứ choàng tay, dựa vào, khi chúng ta nói chuyện.

¹⁶ Và—và, Charlie, tôi nghĩ anh đang đi lên lối này. Tôi—tôi trêu chọc anh ấy, mọi lúc. Tôi nói, “Anh đi lên, nhà thờ.” Tôi cố gắng làm cho anh ấy, đến, gặp tôi. Và rồi anh ấy...Tôi nói, “Khi anh đến nhà thờ, tôi sẽ nói, ‘Sáng nay, Tiến sĩ Charlie Cox sẽ có sứ điệp,’ và bỏ đi.”

17 Anh ấy nói, “Tôi sẽ ngắt xỉu.” Vì thế trước khi tôi gọi anh ấy, anh ấy ngồi ở phòng sau. Anh ấy...

18 Vì vậy tôi muốn...ngay trước khi chúng ta bắt đầu bài học. Tôi nghĩ, tuần vừa rồi, Chúa đã ban phước cho chúng ta. Anh chị em có thích sứ—sứ...[Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chà! Điều đó thật sự xảy ra khắp nơi. Thậm chí Sứ điệp ấy đã đi vào mọi con đường ở California. Họ đã kêu gọi tối hôm qua, ở California, từ Nó. Và—và bây giờ họ đang muốn thiết lập và có việc giống như vậy ở California, trong buổi nhóm sắp đến vào tháng Giêng. Hiểu không?

19 Đức Thánh Linh thật dường như đánh vào, thành linh, ngay ở đó tại Shreveport. Và Nó cứ đi từ nơi này đến nơi khác, giống như thế, và đúng—đúng là một thời điểm khả thi.

20 Và vậy nên chúng ta rất vui, và tin cậy, và thấy nhóm riêng của—của chúng ta ở đây, ở đền tạm này ở đây, rất thịnh vượng nhờ sự khả thi này, thấy sự bày tỏ của Đức Chúa Trời ở giữa chúng ta ở đây. Chúng ta rất vui mừng vì điều đó, và tin rằng chúng ta ở vào thì giờ lớn đó về sự gọi ra của Hội thánh, và đặt Nó trong trật tự. Vì thế họ...

21 Tôi đang tìm thấy điều gì đó mà tôi...trong khi đang trò chuyện với người bạn tốt của tôi, Tiến sĩ Adair, đang ngồi trong văn phòng mình. Và anh ấy nói, đang nói chuyện về những việc khác nhau về tia X quang, và nói về các bệnh cảm lạnh nặng và những vi trùng khác nhau. Và đưa tay với lấy những quyển sách của anh, và chỉ cho tôi thấy qua chúng, những gì họ đã tìm thấy. Anh ấy nói, “Tôi sẽ nói cho anh biết, Billy,” nói. “Chẳng hạn như bệnh cảm lạnh, có rất nhiều,” nói, “chúng ta chưa tìm được một thứ thuốc cho bệnh cảm lạnh,” anh ấy nói.

22 Tôi nói, “Ồ, tôi luôn nghĩ rằng nếu anh bị đau họng, thì anh sẽ dùng thứ thuốc súc miệng nào đó.” Tôi nói, “Vậy thì sau khi tôi giảng xong,” tôi nói, “đi về nhà một buổi tối, mà hơi khan tiếng.” Tôi nói, “Tôi—tôi lấy một ít nước Lavoris, và—và súc miệng.” Tôi nói, “Chúng tôi đã dùng nó trong nhà chúng tôi từ nhiều năm này qua năm khác, thuốc súc miệng ấy.”

23 Anh ấy nói, “Nước lạnh sẽ thật là tốt.” Anh ấy nói, “Vì, đừng bao giờ nghĩ rằng bất cứ thứ gì anh có thể súc miệng sẽ từng—sẽ từng làm cho anh dễ chịu chút nào. Bởi vì, việc duy nhất có thể làm là chỉ rửa sạch các vi trùng ở trong cổ họng của anh, ra ngoài. Nó không thể đi xuống vào trong dòng máu. Nếu thế, nó sẽ vỡ cổ họng của anh và anh sẽ bị xuất huyết. Hiểu không?” Và nói, “Không thể làm điều đó.”

24 Vì thế trở lại lần nữa với câu nói người xưa, “Thuốc men được làm ra để bán, không phải để uống,” anh em biết đấy.

25 Và rồi cuộc, và thấy điều đó trong các sách y khoa mà tôi thậm chí có ở nhà, để đọc, tôi—tôi quan tâm đến thuốc men, chắc chắn vậy, bất cứ điều gì mà sẽ giúp ích cho dân sự của Đức Chúa Trời, giúp ích con người. Nếu đó là sự bình an, nghiên cứu về những thuật ngữ bình an, tôi quan tâm đến điều đó. Tôi quan tâm đến một—một cộng đồng tốt hơn để sống. Tôi quan tâm đến những trường học tốt hơn cho con cái chúng ta đi học. Tôi quan tâm đến bất cứ điều gì tốt đẹp, lành mạnh và đúng đắn.

26 Và thuốc men đã làm một số việc lớn. Tôi tin Đức Chúa Trời đã sử dụng nó, trong nhiều việc. Tôi tin, nếu chúng ta chân thành và đầu phục hơn với Đức Chúa Trời, thì người ta đã có thứ thuốc dành cho những bệnh ung thư và mọi bệnh khác rồi. Nếu chúng ta chỉ...Đức Chúa Trời đã có thứ đó, nếu chúng ta cứ cầu xin Ngài về nó. Hiểu không? Vì vậy, bây giờ, tôi tin lý do thuốc vắc-xin Salk đã có, chỉ vì trẻ em chịu đau cách ấy. Và, Sa-tan, thứ ma quỷ đó ở ngoài đó, làm bại liệt trẻ em và những thứ khác. Và Đức Chúa Trời cứ để điều đó được khám phá, cho sự chủng ngừa. Và việc chủng ngừa đã làm một việc lớn, và với điều mà chúng ta biết ơn Đức Chúa Trời Toàn Năng, vì điều đó. Thật rất biết ơn Đức Chúa Trời đã ban phước cho chúng ta!

27 Và, thưa anh em, ở đâu...Anh ấy sẽ không về nhà, phải không, Chị Nash? Anh ấy—anh ấy...[Chị Nash nói, “Không, thưa anh. Anh ấy đang kiếm một số ghế.”—Bt.]Ồ, điều đó tốt. Tốt lắm. Ừ-m. Được rồi.

28 Bây giờ, trong việc học hỏi, rồi, sau khi tôi về đến nhà, tôi ngồi xuống đó trong một căn phòng và nghiên cứu trong một lúc lâu, “Tất cả điều này là về điều gì?” Tôi định nói qua một việc

nhỏ nào đó với anh em, mà tôi đang nghiên cứu về, để anh em có thể học hỏi với tôi. Và Chúa, khi chúng tôi ở trong phòng, tôi đưa điều đó ra với Ngài, vì tôi đã có một số kinh nghiệm tuyệt vời với Ngài.

²⁹ Nhưng anh em biết, rằng, sau khi bác sĩ ấy bảo tôi điều đó, và tỏ cho tôi biết những quyển sách y khoa cao nhất và mới nhất, mà tôi biết rằng họ vừa mới khám phá. Có một bác sĩ đang ngồi ở đây, dù sao đi nữa, đang lắng nghe tôi nói. Vậy thì điều này, những thứ tốt nhất và mới nhất cho bệnh cảm lạnh, họ không có thuốc chữa. Họ lên án việc uống thuốc aspirin, và vân vân; điều đó chỉ làm dịu cơn đau, và đại loại như vậy, của bệnh cảm lạnh hay nổi khổ, nhưng nó không làm cho bệnh cảm lạnh dễ chịu chút nào. Nhưng nó giúp các bạn nghỉ ngơi. Và điều tốt nhất dành cho bệnh cảm lạnh, là nằm xuống và ngủ, thư giãn. Chỉ nằm xuống giường, gần như là điều tốt nhất bạn có thể làm.

³⁰ Vậy thì, thế thì, tôi phải học hỏi. Tôi nói. “Bác sĩ Sam, thế thì, điều này là đây...Bệnh cảm lạnh, việc tốt nhất là nghỉ ngơi.”

Anh ấy nói, “Đó là điều tốt nhất cho bất cứ điều gì.”

³¹ “Ồ,” tôi nói, “cảm ơn, bác sĩ, điều đó tốt kinh khủng.” Và chúng tôi trò chuyện một lúc lâu, và rồi tôi đi về nhà. Và tôi nói với anh ấy...Anh ấy thích những con thỏ và sóc nhám, và các thứ, đến mức không đi ra. Chúng tôi thường đi săn, với nhau nhiều, khi chúng tôi còn trẻ, và đi săn và câu cá, hay đặc biệt là, câu cá.

³² Vì thế nên khi tôi về nhà, tôi bèn suy nghĩ. “Gì vậy?” Anh em biết đấy, tôi để ý. Hãy nhìn một con vật. Anh em lấy ví dụ một con chó chẳng hạn, khi nó bị đau, nó sẽ đi uống ít nước, và nằm xuống ở đâu đó, đi nằm.Ồ, thế rồi ý nghĩ ấy đến với tôi, sáng hôm sau. Tôi đang nằm trên giường, chờ đợi những người bạn. Họ thức dậy khoảng sáu giờ ba mươi. Và vì thế tôi thức giấc khoảng bốn giờ ba mươi, hay năm giờ. Tôi đang nằm đó. Suy nghĩ, nhiều lần, Đức Chúa Trời bày tỏ các việc.

³³ Anh em biết, tôi không dạy điều này. Nhưng anh em đã biết... Con người, trong lúc ban đầu, khi Đức Chúa Trời dựng nên họ, Ngài làm nên con người không phải là để được chữa bệnh. Ngài có sự chữa lành riêng của người ấy trong chính người ấy. Người

ấy được trang bị...Người ấy là—người ấy là một—một đơn vị của chính mình. Hiểu không? Thế thì, sự chữa lành không đến từ nguồn nào ở bên ngoài. Nó phải đến từ bên trong. Vậy thì chúng ta có thể nhận những phương tiện trợ giúp bên ngoài, chẳng hạn như giết các vi trùng, hay bất cứ là thứ gì nó có trong chúng ta. Hoặc, chúng ta có thể lấy tay mình và cắt lẫn nhau, và lấy ra một—một mảnh, hay cái gì đó, giống như ruột thừa, hay là một cái răng sâu hay cái gì đó, và lấy nó ra. Nhưng sự chữa lành không đến từ bất cứ thứ gì mà anh em áp dụng. Sự chữa lành chỉ đến bởi quyền—quyền năng ở trong chính anh em, để xây dựng lại các—các mô đã bị phá vỡ từ chỗ mà đã được lấy ra. Và, do đó, sự chữa lành ở trong anh em.

Bây giờ hãy lắng nghe kỹ, và suy nghĩ kỹ giờ này trước khi anh em đi qua sự suy nghĩ của mình về điều này.

³⁴ Con người, lúc ban đầu, khi được dựng nên, con người là một thần. Con người hoàn toàn là một thần. Vì người đã được dựng nên theo hình ảnh của Đức Chúa Trời, là con của Đức Chúa Trời, và rồi người là kẻ kế tự tất cả điều mà Đức Chúa Trời có. Và con người được ban cho một lãnh thổ, và lãnh thổ đó là trái đất. “Các người có quyền trên các loài cá, các loài chim bay trên trời, và trên mọi thứ khác.” Người có thể chỉ nói, và mọi vật vâng lời người, vì người là một—một thần, trong chính mình; không phải là Đức Chúa Trời bao quát, nhưng tôi muốn nói một...Đức Chúa Trời của trời và đất. Nhưng con người là một—một kẻ cai trị trong lãnh thổ của mình. Con người là vua, một vua cai trị. Đó là con người. Và ngay cả bây giờ, trong tình trạng sa ngã của mình bây giờ, con người vẫn có diện mạo đó.

³⁵ Bây giờ, cách đây không lâu, người ta đang cố gắng lai giống, và đại loại như vậy, và nói rằng, “Con người đến từ loài vật thấp hơn, và—và qua sự tiến hóa con người tự sanh ra.”Ồ, xem đây, họ cứ làm những trò ngớ ngẩn ngu dại với khoa học cho đến nỗi họ bác bỏ chính lý thuyết của mình.

³⁶ Anh em không thể lai giống thứ gì và làm cho chúng trở nên tốt hơn. Nó sẽ rơi xuống lại ngay. Nó không thể. Bấp lai, hay bất cứ thứ gì, không thể tự sanh sản lại. Hay là giống như tôi đã nói ngày nọ, con—con—con—con lừa và con ngựa cái có thể giao

phối, nó sẽ sanh ra con la, nhưng con la không thể sanh ra con la khác. Phải trở lại ngay, với sự bắt đầu của nó. Bởi vì, Đức Chúa Trời phán, “Mỗi giống sanh ra theo loài của nó.”

³⁷ Vậy thì, khi chúng ta được dựng nên—khi chúng ta được dựng nên...Và người ta vừa tìm thấy, mới đây, rằng thân thể chúng ta đầy ánh sáng. X-quang chứng minh điều đó. X-quang không có ánh sáng nào của riêng nó. Đó là ánh sáng của anh em mà nó sử dụng. Anh em được sanh ra với bốn tia. Sau một thời gian ngắn, hai mươi, hai mươi lăm tuổi, một tia tắt; và ba mươi lăm tuổi, tia khác tắt, hay bốn mươi tuổi, tia khác nữa tắt; và cuối cùng, khi anh em qua tuổi sáu mươi lăm, anh em đang sống nhờ tia cuối cùng của mình. Và mỗi lần anh em chụp một hình X-quang, anh em đang phá bỏ những tia đó. Đó là lý do anh em không có những tia đó nữa, anh em dán chặt chân những đứa trẻ vào trong những cái máy, vì nó chỉ phát ra những tia sáng đi qua thân thể nhỏ bé của chúng. Và đó là ánh sáng vũ trụ ở trong anh em, mà anh em được dựng nên, đầy những tế bào ánh sáng. Vậy thì, đó là ánh sáng vũ trụ.

³⁸ Nhưng Đức Chúa Trời là Ánh Sáng khác, nhưng tuy nhiên Ngài là Sự Sáng. Vậy thì, tôi nghĩ về bức ảnh có một chứng cứ tuyệt vời về những gì tôi sắp sửa nói, rằng Đức Chúa Trời là Sự Sáng. Và khi chúng ta đang bước đi trong Ánh Sáng của Đức Chúa Trời, như các con trai của Đức Chúa Trời; Đức Chúa Trời không phải là ánh sáng vũ trụ, nhưng Sự Sáng của Đức Chúa Trời đã hoạt động qua ánh sáng vũ trụ của thân thể chúng ta, các tế bào của chúng ta. Và chúng ta trở nên...Chúng ta hoàn toàn, đã có lần, là những con trai chân chính, đích thực của Đức Chúa Trời. Nhưng rồi khi sự sa ngã đến, và rồi nơi...

³⁹ Bông trái của Thánh Linh ngày nay là tình yêu thương, sự vui mừng, đức tin, lòng kiên nhẫn, nhu mì, hiền lành, nhẫn nại, tất cả đều siêu nhiên. Nó phải đến nơi mà toàn thân thể, chỉ rất từng bước một...

⁴⁰ Giống như rong, anh em lấy ở đáy biển. Nhiều lần, nhiều cách, và người ta sẽ đến dưới rong biển này. Và trước khi họ biết nó, họ bị nó quấn quanh như vậy không thể thoát ra khỏi nó được.

41 Ô, đó là cách tội lỗi đã làm với con người. Đó là cách sự lạnh lẽo đã làm trong giáo hội. Đó là cách những người cộng sản đã làm với đất nước. Nó rất xảo trá. Và rồi trong thân thể con người, nó đã quấn lấy chúng ta, đang đẩy Sự Sáng này của Đức Chúa Trời ra; bởi những giáo phái, và chối bỏ Đức tin, và đại loại như vậy, nó đã đẩy ra tất cả những tia sáng của Quyền năng vĩ đại về đức tin của Đức Chúa Trời, đẩy, điều đó ở trong chúng ta, mà nên có. Họ đã đẩy ra mọi tia sáng kia, vào một nơi như vậy, đến nỗi chúng ta phải đến với một hội đoàn. Và—và rồi bây giờ ở dưới hội đoàn, là giáo hội, vì nó chỉ đẩy, mọi bóng tối, ra, và thậm chí cứ nói, “Điều đó không xảy ra.” Chối bỏ rằng những phép lạ của Đức Chúa Trời, đẩy, nó có thể xảy ra.

42 Và tuy nhiên, con người, trong nơi sâu thẳm nào đó trong người ấy, ở đâu đó trong người ấy, nếu người ấy có thể chỉ để cho một chút đó...Như tôi đã minh họa nó, giống như một hạt nút. Khi một người được cứu, phần nhiều của người ấy là do Đức Chúa Trời. Đó là Ánh Sáng nhỏ bé đi vào, để làm anh em bỏ đi không làm những gì sai trật. Vậy thì, nếu anh em có thể lấy hết sự hiểm độc và ganh ghét, và bất hòa và sự vô tín, ra khỏi, cái nút nhỏ ấy giống như thuộc về Sự Sáng và Quyền năng của Đức Chúa Trời sẽ cứ lớn lên, lớn lên, lớn lên, lớn lên, giảm bớt đi sự vô tín. Và anh em không làm điều đó bởi những sự hô hào của—của việc luyện tập thân thể. Anh em làm điều đó bởi một Đời sống thánh hóa, tận hiến mà Đức Thánh Linh hành động qua anh em. Tôi đã nắm bắt được một số của Nó trong một nơi, ở đó, cách đây không lâu.

43 Bao nhiêu người còn nhớ khi Elij' Perry được sống lại từ kẻ chết sáng hôm ấy, một số anh em ở trên ở đây? Anh em đã thấy điều đó đăng trên báo ở đây, nhiều lần. Tôi thấy Chị Wilson, họ, giơ tay lên. Tôi đứng đó khi người đàn ông ấy đã chết. Anh ấy sống ngay tại đây bây giờ, thỉnh thoảng đến với hội thánh, làm chứng lúc đó.

44 Anh ấy đã chết, nhiều giờ. Anh chết vì bệnh xuất huyết phổi, và người anh đẫm máu khắp nơi. Và tôi bước đi ra. Tôi chỉ là một thầy giảng trẻ, lúc ấy. Và Chị Jackson trước đây là một thành viên của hội thánh ở đây. Và—và vợ của một thầy giảng Giám

Lý, tôi quên tên người đó là gì lúc này. Shafiner, Anh Shafiner và Chị Shafiner. Họ là bà con với nhà Wiseheart. Và họ và chị ấy đứng bên giường ở đó. Và tôi bèn bỏ đi. Và anh ấy đâm máu cả người, anh ấy đã chết. Và mắt anh trợn ngược, và cổ họng anh lòi lên. Họ lấy một tờ giấy che trên đầu anh. Và vợ anh ở ngoài đó, họ đang khóc, và cố gắng lấy những địa chỉ, để gọi những người thân yêu.

45 Và tôi định bước ra khỏi giường, thì tôi cảm thấy Người nào đó đặt tay của Họ trên tôi. Tôi nghĩ đó là Chị Shafiner. Và khi tôi quay lại, không có người nào ở gần tôi. Và rồi tôi bèn... Nó đã lìa khỏi tôi, khi tôi quay lại.

46 Và Anh Elij' đang nằm ở đó, chết. Chúng tôi là những người bạn thân rất tốt, câu cá trên sông, anh em biết, chúng tôi làm rất nhiều với nhau như thế nào. Và anh ấy bị thương ở ngoài đây, một đường rầy, đang lái xe ngựa hai bánh. Ồ, nó cán nát phổi anh. Anh đã chảy máu. Anh đã chảy máu và bị lao phổi từ đó, và chết.

47 Tôi bắt đầu di chuyển ra lối này, thì tôi cảm thấy Bàn Tay ấy lần nữa. Tôi quay lại, Nó không muốn rời khỏi tôi.

48 Và trước khi tôi biết mình đang làm điều gì, tôi đang nằm lên trên con người ấy, với môi tôi trên môi anh ấy. Tôi cũng đâm máu giống như anh ấy, nằm đó trên con người ấy, kêu khóc với Đức Chúa Trời. Và tôi cảm thấy điều gì đó đến gần, chung quanh bên tai tôi. Đó là tay của anh ấy.

49 Anh em đã nghe nói về anh ấy đứng ngay tại đây và làm chứng về điều đó. Thấy không? Cách anh ấy... Và anh ấy trở lại với sự sống. Và điều đó đã xảy ra cách đây hai mươi lăm năm, hay có lẽ ba mươi năm. Ngày nay, đang sống, ngay ở đây trên chỗ khúc quanh. Và anh đến đây cách đây không lâu, đã làm chứng về điều đó trong hội thánh.

50 Bây giờ, đó là nơi mà Canada đã mời tôi lên và muốn biết, một lần. Tôi đã làm chứng về điều đó ở Canada khi tôi bắt đầu trước tiên những buổi nhóm của mình. Họ đã mời Ông Coots, người lo việc mai táng người chết, và hỏi có phải đã có một người đã chết,

sống lại ra khỏi phòng tang lễ không. Tuy nhiên, tôi đã có những bài báo cắt ra.

Họ nói, “Chúng tôi đã nghe nói về nhiều phép lạ đã được thực hiện,” Ông Coots nói. Nói, “Ông Branham là một trong những người bạn của cá nhân tôi, và đủ thứ chuyện đã xảy ra. Nhưng chúng tôi không có báo cáo về người nào sống lại từ kẻ chết, đặc biệt là trong phòng tang lễ này.”

⁵¹ Người dân Canada đã hiểu lầm điều đó. Và ngày hôm sau... Chao ôi, người ta xếp hàng mua báo. Ông ấy nói, “Hàng trăm người từ khắp nơi gọi đến.” Và Anh Perry ở trong đó, chính anh, làm chứng về sự sống lại của thân thể anh ở trên đó, và phản đối sự—sự việc mà anh ấy đã đưa lên báo. Và vì vậy nên nó đã bị hiểu lầm không phải nơi đó. Nó đã xảy ra trong nhà anh ấy, và vì vậy nơi mà anh ấy đang nằm, chết. Tuy nhiên, họ chưa hề mang anh đến nhà tang lễ.

⁵² Sau đó một đêm nọ tôi đọc, về nơi mà Irenaeus, tôi tin là thế, hay Thánh Martin, đã đặt thân thể mình nằm vắt ngang qua người bạn của ông, sau khi bị treo cổ. Bây giờ đó là lịch sử. Và nằm trên người bạn ấy một giờ, và người ấy sống trở lại.

⁵³ Và tôi thấy trong Kinh Thánh chỗ Ê-li nằm sấp mình trên thân thể đứa bé đã chết, và nó sống trở lại.

⁵⁴ Tôi nghĩ về cậu bé ở nước Phần Lan xa kia, khi nó đang nằm chết ở đó, chết, đang nằm bên lề đường.

⁵⁵ Rồi, cũng, cách đây khoảng hai tháng, tôi tin là vậy, ở Gene, trong tờ Tuần Tin Tức; họ đã quay lại, điều mà họ gọi, “những người chữa lành Thiêng liêng” thả ra ở Luân Đôn. Và để họ đi, cầu nguyện cho người đau. Và có khoảng tám mươi phần trăm được chữa lành nhiều hơn là bởi thuốc men. Sự cầu nguyện đó cho người đau.

⁵⁶ *Tạp chí Bạn Đọc* đã đưa tin ấy. Và ở nước Mỹ đây, họ, chúng ta đã có điều đó được viết ra đây, và trong tờ *Tạp chí Bạn Đọc*, mà họ đã xét nghiệm cho sự chữa lành Thiêng liêng. Và họ lấy một anh em đã cầu nguyện cho người đau, và có một người đau, và anh đã cầu nguyện cho người đau ấy. Và rồi đặt một miếng chì lên. Ai cũng biết, lá chì phản chiếu tia đó. Ở trên, giữa bàn

tay của người đó, và người mà đang cầu nguyện, người anh em đó, bàn tay của anh. Và đặt nó ở dưới như thế này, và chiếu hình của tia X. Và từ bàn tay người anh em đó, cho thấy một sự phản chiếu có thể thấy được của một tia sáng ra từ bàn tay anh ấy, đi đến người khác.

57 Đức Chúa Trời biết Ngài muốn nói gì khi Ngài phán, “Họ sẽ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ được lành.”

58 Sự đặt bàn tay trên, của người này, trên người đau, và tia X cơ học (Ôi Chúa!) tỏ cho thấy Ánh sáng đến từ bàn tay con người. Làm sao người ta lại có thể quá ngu dại, đến nỗi nói không có việc như sự chữa lành Thiên liêng như vậy? Ô, ngay cả thiết bị máy móc, những cái máy mà—mà khoa học đã làm ra, là một—là một...(điều gì?) một lời quở trách với những ý tưởng của chính họ, về những giáo hội này nói rằng, “Không có chuyện sự chữa lành Thiên liêng như vậy và Quyền năng của Đức Chúa Trời.”

59 Còn người đàn ông ở Chicago thì sao? Cứ tiếp tục, kể ra, cách ông ta đặt tôi trước một cái thước ở đó, và vật đó, cách bàn tay đó sẽ chỉ ra giống như một máy phát hiện nói dối, về Nó. Hiểu không?

60 Và người đàn bà đó đang nằm, hấp hối, đặt thử nghiệm trên đó. Cây kim ấy thậm chí đã quay tít, với đủ Sức mạnh để gỡ đi một thông điệp trên đài phát thanh khắp thế giới, bốn mươi lần, và làm hư máy. Thánh đồ đó, sắp chết, đang xưng tội mình. Đặt nó lên một người độc ác, anh ta sắp chết; và khi đó, cây kim quay hướng, ngược lại, qua lối khác này, đủ để làm hỏng máy. Người vô thần đó—đó, nói, “Nếu có một Đức Chúa Trời, và Ngài là sự nhân từ của một tấm lòng tốt, với sự ngợi khen Ngài, sẽ cho cái máy ấy đủ Sức mạnh để nó quay tít, thì có Đấng gì đó trong người đàn bà ấy, làm nên Sức mạnh ấy. Và nếu trên một người độc ác, thì nó sẽ quay ngược lại hướng khác,” nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin thương xót tôi, một tội nhân,” và anh ấy đã dâng lòng mình cho Đấng Christ. Đúng thế. Ô, khoa học biết đấy.

61 Và rồi đây quý vị sẽ tìm thấy, Đức Chúa Trời ở trong quý vị. Hiểu không? Đức Chúa Trời, chính Ngài, ở trong con người. Đức Chúa Trời ở trong chúng ta! Ô, tôi cảm ơn Đức Chúa Trời biết bao vì những việc ấy, quá tuyệt vời!

62 Bây giờ, trước khi đến với Lời Ngài, và bây giờ chúng ta hãy nhanh lên, vì sáng nay chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau. Và tôi—tôi—tôi đã đưa điều đó ra.

63 Và bây giờ người nào đó đang hỏi chúng tôi sẽ ở đây Chúa nhật tuần tới không.Ồ, cách...Tôi thật sự không biết cho đến lúc này. Họ...Tôi—tôi hầu như không thể biết trừ khi Chúa bày tỏ điều đó. Nếu Chúa cho phép, có lẽ là tối Chúa nhật sắp đến. Tôi đang đảm nhận tất cả những bài giảng buổi sáng này từ anh em yêu dấu của tôi ở đây. [Anh Neville nói, “A-men. Tốt lắm, thưa anh.”—Bt.] Tối Chúa nhật sắp tới, có lẽ, nếu tôi còn ở đây, ý Chúa. Mà, tôi thường ở, trừ phi tôi có cuộc gọi đi. Tôi muốn nói về: *Chúng Tôi Đã Thấy Ngôi Sao Ngài Bên Đông Phương Và Đã Đến Thờ Phượng*. Đấy, một sứ điệp, một sứ điệp Giáng sinh.

64 Và bây giờ trước khi chúng ta đến với Ngài, hay Lời Ngài, chúng ta hãy đến gần Ngài bằng lời cầu nguyện. Nếu...Mời hết thấy anh chị em có thể đứng lên, chúng ta hãy đứng một lát.

65 Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con là những người hạnh phúc nhất, mà chúng con quá hạnh phúc đến nỗi linh hồn của—của chúng con không thể chứa đựng được điều đó. Chúng con cứ phải, thỉnh thoảng la lớn lên, và trút ra sự vui mừng đó trong lòng chúng con, qua Đức Chúa Jêsus Christ; biết rằng trong thời đại chúng con đang sống hiện nay, nơi mà mọi vật thì—thì ở trong tình trạng lộn xộn của nó, tuy nhiên có một Nền tảng mà chắc chắn.

66 Và thấy những con người thông minh đã dấy lên, trong thời đại đã đi qua, và đã cố bác bỏ rằng Đức Chúa Trời thậm chí tồn tại, qua những thiết bị máy móc của chính họ, đến đúng ngay trở lại và làm chứng về sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Thật ra, Giu-đa đã phải, tự nói, rằng ông đã “phản bội Huyết vô tội.” Thầy đội Rô-ma đã nói, “Người này thật là Con Đức Chúa Trời.” Những kẻ thù của Chính Ngài đã phải làm chứng. Và chúng con sống để thấy một thời đại khoa học đến với sự tận cùng của nó. Họ không thể đi xa hơn. Bất cứ lúc nào, chúng sẽ thật sự, nổ tung với nhau thành từng mảnh. Và tuy nhiên chúng con thấy rằng chính những máy móc khoa học mà người ta đã phát minh, cố bác bỏ Ngài, đã quay lại và làm chứng về sự vinh hiển Ngài. Thật

chúng con cảm ơn Ngài về điều đó, Chúa ôi! Xin cho chúng con, ngày nay, nhớ rằng Lời Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ qua đi.

⁶⁷ Lạy Chúa, xin ban cho chúng con đức tin. Như sự diễn tả, hơi thô lỗ cách đây một lát của con, về Quyền năng của Đức Chúa Trời ở trong chúng con, và tất cả những thứ thịt của chúng con là Ánh sáng của Đức Chúa Trời, và sự tối tăm cùng tội lỗi đã chọc vào những lỗ chân lông nhỏ bé trong chúng con, của linh hồn chúng con. Xin cho Đức Thánh Linh, sáng nay, lan rộng trong bản thể chúng con, ép ra đức tin trong nơi tận cùng của chúng con, hầu cho cả đời sống và thân thể chúng con sẽ rất đậm thắm bằng Quyền năng của Đức Chúa Trời, cho đến nỗi dân sự sẽ thấy rằng Đức Chúa Jêsus Christ sống trong Hội thánh Ngài. Xin nhậm lời, Cha ôi.

⁶⁸ Chúng con giao phó hết thảy điều đó cho Ngài giờ này, và cầu xin Cha ban phước cho những lời này mà chúng con sẽ nói giờ này, để cố gắng giải thích về những gì đã được chép ra bởi một trong các sứ đồ của Ngài, là đại Thánh đồ Phao-lô. Và con cầu xin, Cha ôi, rằng Đức Thánh Linh sẽ nhận lấy lời này và cứ để cho Nó lớn lên qua tấm lòng của dân sự, và dâng đức tin cho buổi nhóm chữa lành sắp đến. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời quý vị ngồi.

⁶⁹ [Một chị bắt đầu nói tiếng lạ. Băng trống. Một anh em bắt đầu nói tiếng lạ. Băng trống. Một anh em đưa ra sự thông giải—Bt.] Cảm ơn Chúa. A-men. Ngợi khen Đức Chúa Trời. [Băng trống.]

⁷⁰ Lạy Đức Chúa Trời, chúng con cảm ơn Ngài vì sự nhân từ và sự thương xót của Ngài. Chúng con cảm ơn Ngài vì sự bày tỏ tình yêu và Quyền năng của Ngài, vì tất cả những gì Ngài đã làm cho chúng con. Chúng con không xứng đáng với những ơn phước mà Ngài ban cho chúng con. Con thật...Bởi âm thanh của sứ điệp, nó phải là cùng một chính sứ điệp mà đã ban ra, và dường như đang kêu gọi đến những tội nhân, để—để tìm kiếm Ngài, vì giờ hủy diệt đã gần kề. Và lạy Đức Chúa Trời là Cha, chúng con cầu nguyện để nếu có người ấy ở đây sáng nay, hay những người ấy, để họ sẽ hiểu rằng chúng con không biết gì về những điều này, điều đó chính là thật ra, Đức Thánh Linh đang phán qua môi miệng con

người, để đưa ra sự thông giải, để kêu gọi những người đã được định sẵn từ trước khi sáng thế, là các con trai và các con gái của Đức Chúa Trời, mà có lẽ đã lảng tránh điều này trong một thời gian dài. Xin cho họ đến đây ngày hôm nay, Chúa ôi, để biết Ngài, và tìm thấy nơi ẩn náu đó, vì thì giờ đã gần. Xin nhậm lời, Cha ôi, như chúng con chờ đợi Ngài nhiều hơn, trong Sứ điệp. Trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

71 Bây giờ, nếu có người nào đó có thể không hiểu chính xác cách những sứ điệp ban ra cách đó, hai trong số chúng, có thể đã là một sứ điệp bỏ sót nói điều gì đó mà sứ điệp kia đưa ra. Vì, anh em để ý sứ điệp kia ngắn như thế nào, sứ điệp ngắn như đã có, chỉ có thể nói điều còn lại của sứ điệp kia để lại. Và khi dịch ra, tất cả đều cùng một lối, anh em biết đấy, để mang ra sứ điệp, sự kêu gọi với các tội nhân.

72 Nó—nó chỉ tình cờ xảy ra, những người này không biết tôi sẽ nói điều gì. Không có người nào biết điều đó, không người nào trên đời biết điều đó cho đến ngay bây giờ, nhưng đó chính là điều tôi đang nói về. Hiểu không? Đúng thế. Bây giờ lật ra với tôi Cô-rinh-tô Nhất, chương 14. Thật tốt để—để chỉ—chỉ loại bỏ tất cả sự vô tín ra khỏi anh em, hầu cho Đức Thánh Linh có thể vào và cứ lấy Nó đi, anh em biết, và hành động ngay qua những thớ thịt của anh em, và—và kiểm soát, và—và kiểm soát đời sống của anh em.

73 Bây giờ, anh em mà đang ghi lời Kinh Thánh xuống. Tôi để ý, ngày nọ, hầu như cùng với việc dạy dỗ, đã giúp đỡ rất nhiều, cho đến nỗi tôi có ba đến bốn trang ở đây về những gì tôi sẽ nói về, sáng nay, về những lời Kinh Thánh và các sự việc, mà anh em có thể ghi và đánh dấu các chỗ. Và tôi đã đánh dấu ở đây để tôi sẽ không quên chúng.

74 Bây giờ trong Cô-rinh-tô Nhất chương thứ 14, câu 1 đến câu 8. Hãy nghe kỹ nào.

Hãy nôn nả tìm kiếm tình yêu thương, và cũng hãy ước ao các sự ban cho thiêng liêng, như là sự ban cho anh em có thể nói tiên tri.

Vì người nào nói tiếng lạ thì không phải nói với người ta, bèn là với Đức Chúa Trời; vì chẳng có ai hiểu người ấy; tuy nhiên, tâm thần người ấy, trong tâm thần mà người kia nói lời mầu nhiệm.

Còn như kẻ nói tiên tri thì đang nói với người ta để gây dựng, khuyên bảo, và để yên ủi.

Kẻ nói tiếng lạ tự gây dựng lấy mình; song kẻ nói tiên tri gây dựng cho hội thánh.

Tôi ước ao rằng tất cả anh em đều nói tiếng lạ,...song tôi còn ước ao hơn nữa là anh em nói tiên tri: vì người nói tiên tri là trọng hơn kẻ nói tiếng lạ, mà không giải nghĩa, để cho hội thánh có thể được gây dựng.

Vậy thì, hỡi anh em, ví bằng tôi đến cùng anh em nói các thứ tiếng lạ, thì có ích gì cho anh em, nếu tôi không...nói với anh em bởi một sự mặc khải, hay bởi sự thông biết, hay bởi lời tiên tri, hay bởi sự dạy dỗ?

Và dẫu vật không linh tánh phát ra tiếng, như nó là ống tiêu, hay đàn cầm, nếu chúng không có sự phân biệt nhau về tiếng, thế nào nhận biết được ống tiêu hay là đàn cầm đang thổi cái chi?

Vì nếu kèn thổi tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận?

⁷⁵ Bây giờ tôi muốn, khi anh em về nhà, cứ đọc tiếp cho hết chương đó, vì có nhiều câu về Nó, bốn mươi câu của chương này. Và tôi muốn anh em đọc—đọc Nó khi anh em về nhà. Nó giải thích các ân tứ.

⁷⁶ Bây giờ nếu tôi muốn đặt một chủ đề sáng nay, về của tôi... những gì tôi muốn nói, là: *Tiếng Không Rõ Ràng*.

⁷⁷ Vậy thì, ở đây Phao-lô đang nói, về—về việc nói tiếng lạ. Nếu không có người thông giải, ai sẽ biết những người kia đã nói những gì cách đây một lát? Họ sẽ không biết. Nhưng người ấy chỉ đang nói với Đức Chúa Trời. Chắc chắn linh của người ấy đang đưa ra—đưa ra Lời, và người ấy được vinh hiển, điều đó thật sự làm cho người ấy được phước. Ông nói, “Người ấy tự gây dựng lấy mình,” vì người có một sự củng cố mà Đức Chúa Trời đang phán qua người. Nhưng nếu có một người thông giải đi theo, với

việc ấy, đấy, một người thông giải đến ngay sau đó; thì điều đó không chỉ gây dựng người ấy thôi, mà còn gây dựng cho cả hội thánh, cho mọi người có—có Lời của Chúa, qua đó.

78 Bấy giờ, họ nói, “Nếu đó là nhà tiên tri, thì, nhà tiên tri nói để cho toàn thể hội thánh,” mà là một... Một tiên tri, đó là gì? Một người bày tỏ Thiên liêng về Lời Thiên liêng, có sự khả thị về Lời, để ban cho dân sự. Thế thì điều đó gây dựng mọi người. Hiểu không?

79 Vậy thì, người mà nói tiếng lạ, có thể nói tiếng lạ. Và điều đó, cũng bị cấm, cho bất cứ ai nói tiếng lạ trong nhà thờ, trừ phi có một người thông giải ở đó. Vậy đó là lý do mà chúng ta được cho phép nói tiếng lạ ở đây, bởi vì chúng ta có ba hay bốn người thông giải ngay trong nhà thờ lúc này, ngay bây giờ, ngay tại đây với hội thánh này, những người thông giải tiếng lạ. Và do đó, nếu không có người thông giải, thì chúng ta sẽ không cho phép họ nói trong nhà thờ. Tuy nhiên, ở nhà và khi họ đang cầu nguyện, bởi vì họ đang tự gây dựng mình, bởi vì Thánh Linh ở trên họ, cho đến nỗi họ đang cố gắng... Nhiều người thật sự nghĩ họ đang nói điều anh em có thể hiểu, nhưng họ không biết điều họ đang nói. Họ, giống như đứng lên và bắt đầu nói điều gì đó, họ hoàn toàn không thể ngừng lại được. Nó chỉ cứ—cứ tuôn ra. Và họ nghĩ rằng họ đang nói chỗ anh em hiểu. Đó là một—một tình trạng thuộc về tiềm thức.

80 Giống như khi ở trên bục giảng, như ngày hôm nay, anh em sẽ để ý khi sự phân biệt đến. Có nhiều người ở đây, tôi chưa từng thấy họ trong đời. Hãy xem Thánh Linh khi Nó giáng xuống, sẽ bắt đầu đi ra qua khán thính giả và nói cho những người kia biết họ là ai, hay họ từ đâu đến, điều gì đã xảy ra, và họ đã bị bệnh gì, tất cả điều đó. Hiểu không? Đó là gì? “Chính là Lời của Đức Chúa Trời, sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào xương tủy, và thậm chí phân biệt những tư tưởng và ý định trong lòng và tâm trí.” Hiểu không? Hiểu không? Đó là Lời Đức Chúa Trời.

81 Bấy giờ, Phao-lô nói, “Nếu hết thầy anh em đều nói tiếng lạ, mà không có người thông giải, một người tâm thường ít học vào nghe, nói, ‘Họ bị khùng, điên.’” Từ *mad* có nghĩa là “điên cuồng.” “Và vậy thì nói, ‘Họ bị điên.’ Song nếu một người mà có thể nói

tiên tri và bày tỏ những sự kín giấu trong lòng, thì mọi người sẽ sấp mặt xuống đất, nói, ‘Đức Chúa Trời ở giữa họ.’”

⁸² Vậy thì, “Nếu có một người thông giải.” Một sự thông giải, với một tiếng lạ, là một lời tiên tri. Đấy, nó là lời tiên tri, chính nó, vì Đức Thánh Linh đang phán và Nó đưa ra sự thông giải. Nó nói cho biết những người nào đó, những việc nào đó để làm, và—và mọi thứ. Và mỗi người biết khi Nó đập vào anh em, anh em biết Nó đang nói với ai.

⁸³ Và vì thế nó—nó thật tốt để thấy rằng điều đó không chỉ... Không phải là con người, chính là Đức Chúa Trời ở trong con người mà—mà đang làm công việc của Ngài. Tuyệt thay, tôi thật cảm ơn Chúa vì điều đó.

⁸⁴ Và tôi bắt đầu để ý rằng điều đó đã bắt đầu đến trong nhiều nơi khác, những giáo hội. Charles Fuller. Bao nhiêu anh chị em đã từng nghe Thời đại Phục hưng Điển hình Thuở xưa? Con người vĩ đại ấy, ông nói, cách đây không lâu. Ngài phán, “Chúng ta có việc nói tiếng lạ, sự thông giải, ngay tại đây.” Ngay tại đó ở Long Beach. Và điều đó có thực. Tôi đã giảng ngay tại đó với ông, nhiều lần. Vì vậy họ có sự thông giải, và làm cho mọi người ngồi im lặng.

⁸⁵ Đấy, sự việc của nó là, chúng ta không tôn kính những ân tứ đó. Và rồi đôi khi nếu một ân tứ đi ra ngoài trật tự, và anh em phải gọi nó xuống. Không—không...Đấy, chính là—chính là Satan đang cố gắng đẩy họ ra. Nếu nó không thể giấu anh em sự thật, nó sẽ lấy sự thật giống như vậy và đẩy anh em ra ngoài với điều đó. Hiểu không? Đúng thế. Nó sẽ làm cho người ấy trở thành một kẻ cuồng tín từ điều đó. Hiểu không?

⁸⁶ Vậy thì, chúng ta cố gắng giữ điều đó trung thực, ở đây. Nó đã—nó đã bắt đầu di chuyển vào trong hội thánh chúng ta, lần nữa, cho lần đầu trong nhiều năm. Vì vậy chúng ta giữ điều đó trung thực, để họ biết điều đó. Khi mà, bây giờ, nhiều lần, giống như ngay bây giờ, có lẽ có người nào đó thật sự cảm thấy thích nói tiếng lạ, đấy, ngay bây giờ, nhưng họ được cho là phải giữ im lặng. Hiểu không? Tôi...Tôi đã có Lời bây giờ. Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Và rồi sau khi tất cả điều này chấm dứt, và sự kêu gọi bàn thờ hay bất cứ điều gì, điều này được chấm dứt ở

đây, rồi một sứ điệp có thể phát ra, anh em biết đấy. Diễn giả có thể nói tiếng lạ, hay trước thì giờ này.

⁸⁷ Vậy nếu điều đó cứ tiếp tục, và các ân tứ đang đến, thì chúng ta sẽ có một thì giờ đặc biệt cho họ gặp nhau. Và họ sẽ gặp nhau, nhiều giờ trước khi hội thánh bắt đầu, và ngồi xuống với nhau, và nói tiên tri, và nói tiếng lạ. Và viết những sứ điệp đó, rồi đặt chúng ngay ở đây trên bục giảng.

⁸⁸ Khi mục sư đến, ông sẽ bước ngay ra, và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Sẽ xảy ra, ngày mốt, Anh Jones đó, đang sống gần đường rầy ở đây, dời nhà, bởi vì sẽ có một chiếc xe hơi chạy trật ra khỏi đường rầy và làm sập nhà anh ấy. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Sẽ có một người đàn bà ở trong đây sáng nay, tên *A Gi đó*. Bà ấy đến từ nơi nào đó-nào đó. Và bà đã ăn cắp vật gì đó từ khi còn là một cô gái. Anh Branham hay Anh Neville, bất cứ ai, sẽ đặt tay trên bà, sau khi bà đã xưng ra điều sai trái của mình và sẽ làm lại điều đó cho đúng, bà sẽ được chữa lành. Tên bà ấy là *B Gi đó*.” Hiểu không? Và mục sư, trước khi điều đó từng xảy ra, trước khi bắt đầu buổi nhóm, sẽ đọc những điều này ra. Đúng thế. Hiểu không?

⁸⁹ Vậy thì nó ở trong hình thức con trẻ, giữa chúng ta bây giờ. Thấy không? Nó ở trong một hình thức con trẻ. Thế thì, anh em thấy, không có gì có thể làm lỗi. Thấy không? Thấy không? Ma quỷ đi vào và chỉ bắt đầu trong xác thịt, rồi lúc đó, nó làm, nó sẽ xé nát toàn bộ hội thánh ra từng mảnh giống như thế, đấy, chỉ hành động như người cuồng tín, và kỳ quặc bất cứ lúc nào, anh em thấy. Nhưng Hội thánh ở trong trật tự. Hiểu không?

⁹⁰ Và vậy thì—và vậy thì nếu một—nếu một người có một ân tứ, và rồi người ấy đã hạ thấp bằng lời Kinh Thánh, và—và họ vứt bỏ nó, điều đó cho thấy đó không phải là một ân tứ của Đức Chúa Trời. Bởi vì, bất cứ ân tứ nào của Đức Chúa Trời, sẽ tôn kính Lời. Hử? Ủ-m.

⁹¹ Đó là lý do sự chữa lành Thiêng liêng là như vậy. Hiểu không? Chính là Đức Thánh Linh tôn trọng Lời, Đức Thánh Linh, phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ. Đức Thánh Linh ở trong anh em sẽ tôn kính Lời này, bởi vì Ngài đã viết Nó, chính Ngài, đấy, và Ngài ở trong anh em. Đó là Sự Sáng ấy của Đức Chúa Trời

ở trong anh em, mà sẽ tôn cao Lời bất kể nơi Nó được viết ở Đây. Tâm thần của các đấng tiên tri (là những người nói tiên tri, các ân tứ) suy phục đấng tiên tri, anh em thấy đó, là đấng bày tỏ Thiêng liêng của Lời. Vậy thì, và chúng ta há chẳng vui mừng khi thấy những điều này xảy ra trong thời đại chúng ta sao?

Bây giờ, đây là một thời đại không rõ ràng.

⁹² Nó đã nói ở đây rằng, “Lại nếu kèn trời tiếng lộn xộn, thì ai sẽ sửa soạn mà ra trận?” Phao-lô nói ở đây, dĩ nhiên, ông đang nói với những người Cô-rinh-tô này. Và nhiều người trong số họ là những người lính, trong thời ấy, trong quân đội của chính họ. “Vậy thì, bây giờ nếu kèn trời tiếng lộn xộn, thì ai sửa soạn mà ra trận?” Anh em phải có sự chắc chắn về điều gì đó. Chúng ta phải biết nó đúng hay không.

⁹³ Và bây giờ, chúng ta đang sống trong một thời đại lộn xộn vô cùng. Hết thấy chúng ta đều biết điều đó; thời đại lộn xộn, và thì giờ không rõ ràng. Tôi không tin đã từng có một thời... Từ lúc ban đầu trở lại trong vườn Ê-đen, khi tội lỗi đến và xâm nhập vào cõi Đời đời, tôi không tin đã từng có một khoảng thời gian với quá nhiều sự lộn xộn như ngày hôm nay. Bởi vì, không có ngay cả một hi vọng còn lại trong thế giới tự nhiên ngày nay.

⁹⁴ Vậy thì, anh em nói, “Ồ, tôi đã thấy nhiều lần, và đọc trong lịch sử, khi những cuộc chiến bao trùm trái đất.” Điều đó có thật.

⁹⁵ Nhưng không bao giờ có một lần khi cả thế gian sẽ bị thổi tung thành từng mảnh, chỉ trong một giây. Hiểu không? Và một sự hủy diệt như vậy, nó có thể mất nhiều tuần và nhiều giờ, và vân vân, bây giờ nó mất một phút, có thể không phải thế. Chỉ ấn một nút, và nó sẽ ở khắp nơi. Thật là kinh khủng. Và họ không có...Cu-ba có thể, tự làm điều đó. Nó không phải, một nhỏ xíu... Haiti có thể làm điều đó. Thật sự bất cứ một nước nhỏ nào mà muốn, đều có thể đặt cả thế giới hoàn toàn trên lửa, và thổi nó ra ngoài quỹ đạo của nó, bất cứ khi nào họ muốn. Hiểu không? Chỉ cần lấy một người cuồng tín, nơi có hàng tỉ người đó ở khắp thế giới, để làm điều đó.

⁹⁶ Hãy xem một số trường hợp tự tử lên tới mức đó, và ở giữa đó, và ma quỷ quá chiếm hữu người ấy, chỉ ở chỗ những nơi treo

cổ lớn này đang treo, chỉ ấn một cái nút đó, họ chết ngay. Và ngay khi họ kéo dây lên, nó hiện lên trong màn ảnh ra-đa của những người khác; họ ấn những cái nút của họ, và chúng ta đây này. Thấy không? Chỉ thế thôi. Vì, họ chỉ có...Mỗi người đã có màn hình của mình hiện ra, nhìn xem, ở ngoài biển, những tàu ngầm, ngoài các quần đảo, khắp mọi nơi. Ngồi chung quanh, lên trên Bắc Cực, dưới Nam Cực, mọi nơi, với những màn hình lớn này. Cứ để người nào đó ấn nút, đó là tất cả điều họ cần. Và ở đây nút của họ được ấn, và phần còn lại của họ được ấn, và ấn và ấn. Và điều gì sẽ xảy ra? Nhưng, ồ, sự...Suy nghĩ, rằng điều đó có thể xảy ra trước khi chúng ta ra khỏi buổi nhóm sáng nay.

⁹⁷ Nhưng, nên nhớ, trước khi điều đó xảy ra, Đức Chúa Trời đã hứa đến vì Hội thánh Ngài, đã hứa đến, vậy chúng ta không biết chính xác giờ nào Ngài sẽ đến. Thật là việc vinh hiển biết bao! “Cho hết thấy những ai yêu mến sự hiện đến của Ngài, Ngài sẽ hiện đến.” Anh chị em muốn...Anh chị em muốn thấy Ngài sáng nay không? Và như chúng ta hát bài hát quen thuộc đó, “Tôi muốn thấy Ngài, ngược lên nhìn mặt Ngài. Ở đó để hát đời đời về ân điển cứu rỗi của Ngài.” Khi tất cả cuộc đời đã qua, và những hoạn nạn và buồn rầu đã tuôn chảy trong thời gian qua, và chúng ta sẽ thấy Ngài. Và chúng ta đứng ở đó, trẻ trung, bất tử, mãi mãi ở trong sự Hiện diện của Ngài. Nơi ấy sẽ không hề có tội lỗi, bệnh tật, nỗi đau đớn, buồn rầu, khi tất cả cuộc đời sẽ phai mờ trong cõi Đời đời. Ồ, thật là vinh hiển thay!

⁹⁸ Và thế thì điều đó khiến anh chị em làm gì? Muốn làm việc bây giờ, để khiến mọi người trong vị trí đó, mà anh chị em có thể, cho sự Cát lên đó. Tôi muốn...

⁹⁹ Tôi đã tự tái dâng hiến, và tôi đã—tôi đã hứa với Đức Chúa Trời rằng tôi sẽ cố gắng làm gấp bội phần. Tôi—tôi đã làm mọi sự mà tôi biết cách để làm. Và tôi chỉ mong ước tôi được—tôi được trẻ lại, ở tuổi mười tám, hai mươi, và tôi biết mình biết điều gì, cách mà có lẽ tôi có thể đứng lâu hơn một chút, thăm viếng một vài lần nữa, điều gì đó giống như thế, vì có Nước-của-Đức Chúa Trời.

¹⁰⁰ Các bạn những người trẻ sáng nay, mà còn trẻ, có nhiều sự trẻ trung trong các bạn cho đến bây giờ, và chưa bị ràng buộc gia

đình và các thứ, cầu xin Chúa cho các bạn thấy khái tượng đó, để thấy—để thấy chúng ta đang sống trong thời đại gì.

¹⁰¹ Sự lộn xộn. Chúng ta hãy cứ nhìn qua vài việc lộn xộn hiện giờ, trong thời buổi lộn xộn này. Có sự lộn xộn về... Là điều chúng ta đã nói về chiến tranh, có sự không rõ ràng trong tiếng của những tướng chỉ huy. “Chúng ta không thể hiểu.” Họ không biết. Anh em đi, và họ sẽ có những buổi nhóm lớn, và vân vân, và họ hoàn toàn không thể đến với nhau. Đó là sự lộn xộn. Họ không biết. Họ không biết điều gì sẽ xảy ra. Tất cả những chiến lược gia vĩ đại, và vân vân, mà nghiên cứu chiến tranh, và những khả năng có thể được và cách điều này sẽ xảy đến, họ không có câu trả lời sáng nay. Không người nào cả. Họ thật sự không thể nói cho anh em biết.

¹⁰² Ồ, khoa học, sau tất cả những việc vĩ đại mà người ta có thể nghĩ về, tất cả chiến lược vĩ đại mà họ có thể trải qua, tất cả các cuộc thao diễn khoa học và những mạch điện mà họ có thể kéo ra, từ những máy móc khoa học của họ, và—và những nhà lãnh đạo đầu óc tài ba vĩ đại của họ, và những đầu óc nghĩ về tâm trí; và khi họ đem tất cả đến với nhau trong thời đại này, họ nói một điều, “Còn ba phút trước nữa đêm.” Đó là câu trả lời của họ.

¹⁰³ Hay là, “Chúng ta có thể cứu sống nó không? Chúng ta có thể đào sâu xuống và vượt qua, đào càng sâu xuống đất khá đủ, để tránh những quả bom để cứu chúng ta, và sống sót như một dân tộc không?” Chắc chắn các bạn không thể. Nó sẽ nổ tung một—một dặm sâu dưới đất. Điều gì xảy ra nếu các bạn ở sâu dưới mười dặm? Nếu thế, các bạn sẽ ở trong dung nham. Nhưng điều gì xảy ra nếu các bạn... Nếu các bạn có thể đào sâu đến thế, sự chấn động có thể thật sự phá vỡ mọi xương cốt trong thân thể các bạn. Không có con đường, đi xuống.

¹⁰⁴ Con Đường ở trên. Ồ, tôi rất vui mừng có câu Trả lời! Còn các bạn? Một Tiếng mà rõ ràng.

¹⁰⁵ Tiếng kèn đó, của việc đào xuống và đi vào tận trong những hang hố... Bây giờ tôi nghe nói họ đang dời tất cả chính quyền và các thứ ra ngoài đây, chung quanh Fort Knox, và xuống chung quanh Hang Mammoth, và có một chỗ dưới đó họ đang chuẩn bị. Để khi mà... Nếu nó đến điều gì đó giống như một sự lộn xộn nhỏ

về một sự chiến tranh hay điều gì đó, họ sẽ nắm chính quyền bên trong những hang động này. Chẳng phải Kinh Thánh nói rõ rằng họ sẽ ẩn mình trong các hang động và những thứ của thế gian sao? Chính xác. Hiểu không? Họ không có câu trả lời. Vậy, chế độ sức mạnh quân sự vĩ đại của chúng ta không có câu trả lời.

106 Bây giờ, chúng ta thường có, trước đây khoa học chúng ta sẽ nói, “Chúng ta có thể tạo ra một cái máy vĩ đại. Chúng ta có một khẩu súng tốt hơn nước Đức có thể làm. Chúng ta có một—một—một dân có nhiều bạo dạn và sức mạnh, và những người Yankee kia, và chơi các—các thứ trống, và—và kèn, và thổi, và những lá cờ tung bay, và tiếng hoan hô quen thuộc, và mọi việc giống như thế. Bạn ơi, chúng ta có thể đi qua đó, và chúng ta đã có sự bạo dạn quen thuộc đằng sau chúng ta, để làm điều đó.” Các bạn không phải đi qua đó. Đây là một thì giờ chúng ta sẽ có được nó ở nhà. Hiểu không?

107 Chỉ một người phải ấn nút, tất cả điều đó phải xảy ra. Một người. Không phải có một ngàn người lính được huấn luyện. Chỉ có một người với không cảm xúc, chỉ bị ma quỷ sở hữu, cứ ấn nút đó, và thế là đủ. Hiểu không?

108 Vì vậy, họ đã không có câu trả lời, vậy cuối cùng họ đến để nói gì? “Ồ, còn ba phút đến nửa đêm.”

109 Tôi có—tôi có một cuốn phim về việc đó. Nó được một bác sĩ bạn tôi mượn lúc này, *Ba Phút Trước Nửa Đêm*. Vậy thì, phim đó đã được thực hiện cách đây khoảng năm năm, khi những người Do Thái lần đầu tiên bắt đầu trở về xứ Palestine. Và cuốn phim ở đó cho thấy họ mang những người tàn tật già nua trên lưng họ, bước đi. Và người ta đến gần, phỏng vấn họ. Và vậy khi người ta hỏi họ, nói, “Ông đang trở về quê nhà, để—để chết ở quê nhà chẳng?”

110 Nói, “Chúng tôi trở về để thấy Đấng Mê-si.” Ừ-m. Và đấng tiên tri đã hứa điều gì?

111 Nhiều người trong anh em đã đọc tạp chí *Look*, *Life*, và vân vân. Người ta có bức hình của những máy bay ấy mang họ lên, từ dưới các nơi khác nhau, ở tận, I-ran và những nơi mà họ đã ở. Và, khi đó, họ không muốn đi trên máy bay đó. Họ chưa bao

giờ thấy...Họ vẫn còn cày bằng những cái cày bằng gỗ cũ, giống như họ đã làm cách đây khoảng hai ngàn năm trăm năm, khi Đế quốc Rô-ma phân tán họ đi khắp nơi. Và họ—họ không muốn lên các máy bay. Nhưng một người già...

112 Thầy tế lễ già của họ bước ra nơi đó, một trong những giáo sĩ già, những thầy dạy, bước ra nơi đó và nói, “Đức Chúa Trời há chẳng bảo chúng ta rằng ngày nào đó chúng ta sẽ trở về quê nhà, ‘Trên đôi cánh chim ưng?’” Họ đặt những cái cày xuống, đi lên máy bay và bay về nhà, trên những đôi cánh. Ê-sai đã thấy điều đó, nhưng ông không biết nó là gì. Nó thật sự trông như một con chim đang bay. Ông đã thấy Y-sơ-ra-ên đang trở về, vẫy lui vẫy tới đôi cánh. Và anh em là người lái trên các máy bay, biết điều đó là gì. Nó là một đường gợn sóng, đi đi lại lại, giống như con chim đang bay, trở về quê nhà.

113 Họ ra khỏi nơi đó, họ nói, “Ồ, Đấng Mê-si đâu?” Họ muốn thấy Ngài. Và tôi nói cho anh em biết, khi anh em thấy người Do Thái đi trở về như thế, đó là đồng hồ của Đức Chúa Trời. Chúng ta đang ở lúc cuối cùng.

114 Bây giờ nó vừa mới trở thành một quốc gia, hết thầy họ trở nên một nước, và có tiền tệ riêng của họ, và quân sự riêng của họ, và mọi thứ, mọi thứ của riêng họ. Họ lập nước lần nữa. Thấy không?Ồ, thật là một ý nghĩ đẹp đẽ! Tôi có một số câu Kinh Thánh về điều đó, thêm chút nữa ở đây, vâng, về điều đó.

115 Bây giờ sự lộn xộn của sự...của chiến tranh. Chúng ta không biết thì giờ nào. Nghe trên ra-đi-ô. Anh em nghe người ta nói trên ra-đi-ô, “Kiếm thật nhiều vật liệu vào trong hầm của mình. Kiếm đủ nước, vì đất bỏ hoang. Kiếm cho mình một cái ra-đi-ô trong đó, và nghỉ ngơi.” Tôi thấy trong các tạp chí, người ta đang quảng cáo những tòa nhà nhỏ để đi vào, sắp đặt trong tầng hầm của bạn hay trong sân của bạn, hay điều gì đó. Nếu những quả bom bắt đầu nổ, các bạn sống sót, đất hoang sẽ khiến các bạn đến đó, dù thế nào đi nữa, vì thế các bạn hoàn toàn không phải lo lắng. Họ có thể thả một quả bom xuống New Orleans, và biến nơi đó thành đất hoang. Vậy không thành vấn đề, các bạn sẽ chết dù sao đi nữa. “Vậy hãy ở lại, và ở lại sống lâu hơn một chút,” hay

điều gì đó như thế. Ồ, chào ôi! Tôi thậm chí không tin điều đó. Tôi nghĩ nó vô lý ngay cả thử làm điều đó. Đúng thế.

116 Nhưng Hội thánh không phải lo lắng. Anh em sẽ không ở đây lúc đó, dù sao đi nữa. Thấy không? Đó là một việc chắc chắn. Thấy không? Anh em chắc chắn không ở đây lúc đó, bởi vì sự chắc chắn về Lời Đức Chúa Trời hứa vậy.

117 Bây giờ chúng ta hãy lấy một điều gì đó mà không chắc chắn, thật sự rất nhiều việc. Những việc không rõ ràng. Anh em không biết lúc nào. Anh em đang làm việc ngày hôm nay, và ngày mai anh em không biết. Điều đó thật không chắc chắn. Anh em sẽ có một công việc tốt, anh em nghĩ. Và ngày hôm sau, người chủ đến, kiếm người nào khác, và đuổi anh em ra ngoài, đưa người khác vào. Vậy, đó là sự không chắc chắn của công việc.

118 Chúng ta hãy lấy ví dụ, đời sống gia đình, cũng không chắc chắn. Tôi kể với anh em, tôi không biết điều gì đã xảy ra với tính tình của phụ nữ chúng ta. Sự ly dị đang thành phong trào. Tôi... Điều đó thật kinh khủng. Và anh em thấy nơi những phiên tòa ly dị đông đúc. Ở đó nam nữ sẽ cưới và sống với nhau, rồi có hai hay ba đứa con, hay điều gì đó nữa giống như thế. Và họ sẽ chia tay, và đi ra và cưới người khác, và cưới nhau, và cưới nhau, và cưới nhau, và cưới nhau. Và gia đình họ thế nào?

119 Tôi đã ở trong một gia đình nghèo, thật nghèo, đê mê nợ. Người đàn ông ấy nói, “Tôi nói cho anh biết, tôi—tôi thật sự không biết.” Nói, “Tôi thật sự không biết tôi sẽ làm thế nào kiếm đủ tiền để sống.”

120 Tôi nhìn quanh. Anh ấy đã làm việc. Anh ấy có một người vợ trẻ ở đó, thật xanh xao hết sức, và bốn hay năm đứa con đại mặt mày nhớp nhúa ngồi trên sàn nhà. Tôi nói, “Anh bạn à, anh là một triệu phú.”

121 Và anh ấy nói, “Hừm! Ồ, Anh Branham, tôi không muốn coi thường lời anh.” Anh ấy nói, “Thưa anh, tôi không có được lấy một hào.”

122 Tôi nói, “Nhưng anh có điều mà tiền bạc không thể mua được.” Tôi nói, “Anh có một người vợ thân yêu nhỏ bé ở đây mà có lẽ không có người thứ hai như nàng.” Và—và nếu thế, thì

người nào đó đã cho nàng, vì người đàn ông chỉ phải có công việc của ngày, thảnh thơi. Và tôi nói, “Nhìn đây, nhưng nàng thật chung thủy hết sức.”

Tôi nói, “Có rất nhiều tỉ phú, tối nay, sẽ cho đến hết đồng xu mình có, để về nhà với một người vợ giống như thế. Đúng.” Tôi nói, “Vợ ông ấy ra ngoài với đám đàn ông ở đâu đó, ở một quán rượu ở đâu đó, chải rửa, hát hò, hút thuốc, la cà suốt đêm, và những việc như thế. Và tuy nhiên ông yêu nàng, nhưng hãy xem những gì ông ta có. Tất cả đời sống của ông ấy gói trọn trong người đàn bà ấy, và nhìn cách nàng ta đang làm.”

¹²³ Và ngược lại, người đàn bà đối với người đàn ông. Thấy không? Sự...Không có sự khác nhau. Đã đến lúc khi mà tất cả, mọi thứ, chỉ là—chỉ là một mớ hỗn độn của tội lỗi. Một người đàn bà trẻ ở nhà, cố gắng chăm sóc các con nhỏ của nàng, và chồng nàng thì ở đâu đó, say sưa và hành động kỳ cục, chạy theo những người đàn bà khác. Nàng sẽ cho cái gì, nếu nàng có hàng triệu đô la, để thấy người chồng đó thật sự trở nên một người đàn ông không? Chỉ có một con đường cho điều đó là, Chúa Jêsus Christ là câu trả lời! Không có điều gì có thể làm tốt chút nào. Nó là kỳ cuối cùng. Chính là Đấng Christ, và một mình Ngài thôi.

¹²⁴ Vậy, rồi, tôi nói, “Bao nhiêu người cha đang bước đi loanh quanh ngày hôm nay, với hàng triệu đô la, sẽ cho đi mọi thứ họ có, nếu như đứa con bị chứng liệt co cứng của họ thật sự được khỏe mạnh như con cái của anh chị ở đây tối nay? Hiểu không?” Anh ấy bèn nhìn tôi.

¹²⁵ Tôi nói, “Nhìn kìa. Anh nói anh có một ít ngô đậu, và một ổ bánh mì; mà anh đã rút tiền của mình chiều nay, và mua một ít bánh mì và đậu, cho các con của anh tối nay.” Tôi nói, “Mỗi đứa trong chúng đều có một cái bao tử tốt, và có thể ăn nó. Và anh, cũng vậy.” Bao nhiêu...

¹²⁶ “John D. Rockefeller đã nói gì? Ông sẽ cho một triệu đô-la tùy hứng, nếu ông có thể ăn được một món xúp bắp cải.” Tôi nói, “Anh nói anh ngồi bên cửa sổ sáng nay, ngọn gió lạnh thổi vào. Ông ta, đang ngồi trong cung điện, đấy, ở đâu đó. Nhưng, tuy nhiên, nếu ông ấy phải ngồi ở đó và ăn một món xúp bắp cải, bên ngọn gió lạnh đó thổi vào, báo chí sẽ đăng điều đó ngay.”

Tôi nói, “John D. Rockefeller sẽ trả một triệu đô la, để ăn một lần giống như anh có thể ăn, bất cứ lúc nào.”

127 “Bao nhiêu người mù, với cây gậy trong tay, dò dẫm đi dọc đường, sẽ cho từng đồng xu của mình có, để được sáng mắt như anh?” Thấy không? Anh em không thể đánh giá các sự việc mà thật sự giàu có, với những việc mà chúng ta gọi là giàu có.

128 Bây giờ xin thứ lỗi, thưa các thành viên hội thánh. Đó là lý do chúng ta đang cố gắng để nói, sáng nay, quý vị không thể đánh giá nhà thờ lớn của mình, các gác chuông lớn của mình, và các thứ, với tình yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong lòng anh chị em, bởi Đức Thánh Linh Ngài ban cho anh chị em. Không có sự so sánh. Những điều này đến cách siêu nhiên. Anh em có thể nghĩ chúng ta lập dị, vì anh em nghe họ nói tiếng lạ và thông giải, và nhiều người kêu khóc, và la, và hét. Tôi thà có điều đó hơn là tất cả. Tôi thà làm một mục sư của bầy nhỏ trong tòa nhà nhỏ bé cũ kỹ như thế này, nơi mà quyền năng của Đức Chúa Trời đáp ứng cho dân sự, nơi Hội thánh đến với nhau với những việc giống như thế; còn hơn là có giáo đường lớn nhất trên cả thế giới, để giảng ở trong, với đám người hâm hấp, nguội lạnh, tự xưng, cái gọi là những Cơ-đốc nhân, phải xem chừng từng lời mình nói, và anh em không thể giảng bởi sự hà hơi. Anh em phải có nó *vừa phải*, và coi chừng từng người sành sỏi và mọi tiến sĩ, và mọi thứ ở trong đó, để anh em sẽ không nói điều gì làm tổn thương tình cảm của họ, vì họ là những người trả tiền quan trọng cho giáo hội. Tôi sẽ nhận lấy cách bị xem thường của Chúa. A-men. Anh em không thể đánh giá điều đó. Không có cách nào về việc làm điều đó.

129 Vì thế cho nên, ngày nay, con người mà giàu có là người mà ở trong Đấng Christ. Vậy thì, nói quý vị có thị lực tốt, sức khỏe tốt, nhiều tiền và mọi thứ khác, nhưng, tuy nhiên, không có—không có Đấng Christ, quý vị hư mất. Quý vị bất hạnh, khốn khổ, nghèo ngặt, đui mù, lòa lờ, mà không biết điều đó. Hiểu không? Đó là những gì Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê đã có. Quý vị có thể thuộc về giáo hội lớn nhất trong nước. Quý vị có thể thuộc về giáo phái lớn nhất, nhưng vẫn bị hư mất như có thể được. Hiểu không? Vì vậy, người giàu có là người ở trong Đấng Christ. Đúng thế.

¹³⁰ Bây giờ, sự lộn xộn trong đời sống gia đình, sự không ổn định của công việc làm, sự lộn xộn của chiến tranh, sự lộn xộn của các giáo hội.

¹³¹ Là điều chúng ta đánh vào đó, chúng ta hãy chỉ nói về điều đó trong vài phút, sự không rõ ràng của đời sống giáo hội. Họ, anh em—anh em thật sự...Anh em—anh em thật hầu như, không thể đánh giá nó được, vì không có cách nào để đánh giá một kinh nghiệm trong Đức Thánh Linh là gì, đối với một cương vị thuộc viên của một giáo hội. Hiểu không? Không có cách nào. Không có—không có cách nào anh em có thể mua được Đức Thánh Linh này. Nó đến như một sự ban cho nhưng không từ Đức Chúa Trời. Nó đến với bất cứ người nào mà muốn...

Anh em nói, “Nó sẽ chỉ đi đến với Ngũ Tuần à?”

¹³² Ngũ Tuần không phải là một giáo phái. Họ đã cố làm điều đó, nhưng anh em không thể lập giáo phái Đức Chúa Trời. Ngũ Tuần là một kinh nghiệm cho bất cứ người tin nào có thể có. Hiểu không? Nó dành cho những người Báp-tít, cho Công giáo, cho người Do Thái; cho người da đen, cho người da trắng, cho da nâu, cho da vàng, cho da đỏ; cho bất cứ màu da nào, tín điều, hay bất cứ điều gì; dù anh em là người nghèo, giàu, không có gì, có nhiều; dù anh em là người nửa nọ nửa kia, hay anh em là ai đi nữa. Anh em, Nó dành cho anh em.

¹³³ Và chính là tình yêu thương và sự thương xót của Đức Chúa Trời đo lường để anh em, nhận lấy Nó. Anh em không phải trả giá một điều gì. Điều duy nhất anh em phải trả giá cho Nó, là thật sự đầu phục đời sống mình cho Ngài, và nhận lãnh Nó. Thật đơn giản làm sao! Chỉ nhận tất cả...Chỉ quên đi mọi điều anh em đã từng biết, và hoàn toàn đầu phục chính mình với Ngài. Và đó là cách Nó đến, là chỉ nhận lãnh, nhận lãnh Nó cách ấy.

¹³⁴ Các giáo phái, nó hoàn toàn không thể có Nó. Giáo phái đưa ra một tiếng lộn xộn. Bây giờ cho phép tôi chỉ—chỉ—chỉ tỏ cho anh em thấy rằng nó—nó là một tiếng lộn xộn. Anh em đi đến giáo phái này, họ nói, “Chúng tôi có Nó. Những người còn lại của họ không có Nó.” Được rồi. Anh em đi đến với giáo phái đó. Đi đến với giáo phái kế tiếp, “Chúng tôi có Nó. Họ không có Nó.” Xem đây, mọi giáo phái. Có chín trăm giáo hội hệ phái khác nhau. Chín

trăm sáu mươi chín, tôi nghĩ, thì chính xác, theo như thống kê. Chín trăm sáu mươi chín giáo hội giáo phái khác nhau, và mỗi giáo phái tuyên bố “giáo phái kia thì sai,” còn họ “đã có Nó.” Vậy chắc chắn là tiếng rất nhiều sự lộn xộn. Ủ-m. Chín trăm và...

¹³⁵ Nhưng tiếng Này thì sao, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi”? Không có sự lộn xộn về tiếng Đó, phải không? Đó là cách để đánh giá. Đó là chỗ để tìm thấy Lẽ thật nằm ở đâu. Hiểu không?

¹³⁶ Nói, “Tín đồ Giám Lý chúng tôi có Nó. Tín đồ Báp-tít chúng tôi có Nó. Tín đồ Công giáo chúng tôi có Nó. Tín đồ Trưởng Lão chúng tôi đã có Nó.”

¹³⁷ Ồ, Chúa Jêsus là Người Mà có Nó, vì Ngài phán, “Ta là Sự Sáng, Lẽ thật, Đường đi.” Vì thế, chính Đấng Christ ở trong anh em.

¹³⁸ Vậy những giáo phái lớn khác nhau này chắc chắn là một sự khác nhau, và họ đưa ra một—một tiếng không đáng tin cậy rất nhiều. Và bất cứ điều gì mà không rõ ràng như thế thì, cũng, không đáng tin cậy. Hễ điều gì mà không rõ ràng thì không đáng tin cậy. Anh em không thể nương tựa vào việc chỉ gia nhập một giáo hội, và nói chính là Điều đó. Bởi vì, mỗi người đưa ra một tiếng khác nhau, và anh em sẽ đi đến đâu? Nó làm anh em lộn xộn. Nếu đã từng có một nơi...Tôi đã tuyên bố điều này nhiều lần. Tôi nói điều đó lần nữa sáng nay. Nơi tệ hại nhất họ cần những nhà truyền giáo, tôi biết về, là hiệp chủng quốc Hoa Kỳ. Một dân ngoại giáo là gì? Một người *ngoại giáo* là một “người không tin.”

¹³⁹ Ồ, bây giờ, chúng ta có, ở Phi Châu, và—và tận Thái Lan, và những vùng khác nhau của đất nước, chúng ta có dân—dân ngoại giáo thổ dân thờ lạy hình tượng. Và chúng ta gọi họ là ngoại giáo vì họ thờ lạy hình tượng; họ không biết tay phải và tay trái, họ không biết chữ ABC. Họ, điều duy nhất họ biết, là, đó là một thần mà thầy phù thủy bảo cho họ, “Và đó là chỗ có Đức Chúa Trời, ở trong đó.” Và điều duy nhất họ biết bây giờ là, tìm thấy cái gì đó để ăn, và—và ăn, bất cứ cách nào người đó có thể tìm thấy nó. Vậy thì đó là những gì chúng ta gọi là ngoại giáo. Nhưng, bây giờ, người ấy không quá khó để giải quyết nếu anh em mang người ấy đến với Lẽ thật.

140 Nhưng người cứng lòng nhất để giải quyết là dân ngoại giáo có học thức này, đây, dân ngoại giáo này ở đây trong nước Hoa Kỳ, mà có bốn tấm bằng đại học, mà đứng đằng sau bục giảng, một người không tin.

141 Nói, “Ồ, chúng tôi đã có một buổi nhóm sáng hôm nọ, và Chúa đã chữa lành một—một bà ở dưới đó.”

142 “Hừ! Hừ!” Đó là một người ngoại giáo. Người đó chỉ là một người ngoại giáo có học vấn. *Người ngoại giáo* là một “người không tin.”

143 Ngày hôm kia, đang ngồi nơi đó, có một nhóm người, một số trong họ có mặt ở đây giờ này, có một quý cô lái lên, ra phía trước. Có năm hay sáu người ngồi bên trong. Có một phụ nữ lái lên, ra phía trước, trong một xe rờ-moóc. Một người đàn ông đến bên cửa, và nói, “Thưa Anh Branham, tôi ghé đến qua dấu hiệu ở đó. Nhưng,” nói, “chúng tôi chỉ đang đi ngang qua, và muốn nói...”

Tôi nói, “Vào đi.” Hiểu không? Và tôi nói...

144 “Không,” nói, “vợ tôi chỉ muốn làm chứng, kể lại với anh đôi điều đã xảy ra.”Ồ, chị ấy tình cờ là một người bạn tốt đối với Chị Mercier; Anh Leo ở đây, một trong các anh em chúng ta ở đây tại hội thánh này, một trong những người ghi âm các cuốn băng, là mẹ anh ấy.

145 Và cách đây khoảng tám hay mười năm, tôi đã ở nơi nào đó ở miền Đông này, và một người đàn bà đến trên bục giảng để được cầu nguyện cho. Đức Thánh Linh phán, “Người là Bà A Gi đó, và người đến từ một nơi nào đó. Người đang bị *bệnh gì đó*.”

“Vâng. Tất cả đều đúng.”

146 Rồi nói, “Bây giờ, chị có một người bạn sống ở California, đó là người bạn rất yêu quý của chị. Và người đàn bà này sắp chết, vì bệnh ung thư thận.”

Chị ấy nói, “Chắc chắn đúng, Anh Branham.”

147 Đó là Đức Thánh Linh đang bày tỏ sự bí mật trong lòng, anh em thấy đó. Những người Mỹ nên sắp mặt xuống và nói, “Đức Chúa Trời ôi!” Hiểu không? Họ nên làm thế.

¹⁴⁸ Nhưng, ồ, họ là người ngoại giáo có học vấn. Đó là loại người khó giải quyết. Thấy đó, họ rất thông minh, họ “biết nhiều hơn Đức Chúa Trời,” vì thế đó là lý do họ lai giống bắp của mình, lai giống thú vật của mình, và mọi thứ. Thấy những gì người ấy tự làm không? Trở lại ngay, chỉ đơn giản là, ồ, một sự tự lai giống, đúng thế, bởi việc làm vậy. Trong tất cả sự lai giống tâm trí của họ, về tâm linh, người ấy chỉ đơn giản lấy ra, dựa trên điều đó.

¹⁴⁹ Bây giờ chúng ta để ý người đàn bà này nói, “Vâng. Đúng vậy. Tôi có một người bạn ở California, sắp chết vì bệnh ung thư thận.” Tôi nói, “Chị viết và bảo chị ấy, ‘CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Chị ấy sẽ không chết, nhưng sống.’”

Và đó là quý bà ở bên ngoài. Và chị ấy nói, “Điều đó đã xảy ra cách đây có lẽ khoảng mười, mười hai năm.” Và nói, “Tôi đã khỏe mạnh, mạnh và khỏe. Không có dấu vết gì ở thận,” rằng chị ấy đã được lành. Nói, “Khoảng năm năm sau đó, tôi có một khối u, và khối u đó phát triển vượt quá giới hạn, cho đến nỗi nó trở nên,” tôi tin chị ấy đã nói, “to đến năm hay bảy tấc bề ngang.” Và nó quá to, đến nỗi chị ấy không thể đứng được, với khối u này. Khi chị cố gắng đứng lên, chị không thể tự giữ thăng bằng.

¹⁵⁰ Và họ mang chị ấy đến nhà thờ này, và chị ngồi xuống ngay tại đó. Và họ mang chị đến vào ban đêm sau khi chúng tôi có buổi nhóm chữa lành sáng hôm ấy. Và các anh em ở đây, đã bảo chị rằng chúng tôi sẽ không cầu nguyện cho người đau đêm hôm ấy. Bởi vì rằng chúng tôi sẽ đi tới...Tôi đã cầu nguyện cho người đau buổi sáng hôm ấy. Và họ không muốn đặt quá nhiều gánh nặng lên tôi cùng một lúc. Và vì thế sau khi buổi nhóm chấm dứt, nhưng sau khi buổi nhóm chấm dứt, tôi đang đứng, nói chuyện với vài người. Và một số người đã giữ người đàn bà này và mang chị ấy ra gần nhà, và để chị ngồi trên bậc tam cấp ở đó khi họ đi ra. Và chị đang ngồi đó; những người mang chị đến.

¹⁵¹ Và Anh Taylor, một trong những anh em yêu quý của hội thánh chúng ta, ở đây, đã ở ngay tại đó, khi điều đó xảy ra, và tôi nghĩ, đã giúp người đàn bà ấy đến gần. Anh Taylor, anh có mặt ở đây không? Anh ở đâu? [Anh Taylor nói, “A-men.”—Bt.] Phía sau, vâng, phía sau trong đây. Anh ấy đang đứng đó, hiện diện, và đã giúp chị ấy đến gần đây ở phía sau.

¹⁵² Và khối u, trôi ra ngoài giống như thế này. Và vì vậy—và vì vậy nên đã nói...Khi tôi đi ra cửa sau, chỉ nhìn chăm chăm vào người đàn bà và nhìn vào chị ấy, nói, “Hỡi người đàn bà, Chúa Jêsus đã chữa lành chị khỏi bệnh ung thư thận, nhiều năm trước đây, cũng sẽ chữa lành chị khỏi khối u đó. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Không chạm đến chị ấy hay gì cả; chỉ bước ra và vào trong xe, rồi đi ra. Và tôi đã đi. Hiếu không?

Người đó nói, “Anh sẽ đi ra và nhìn chị ấy không?”

Tôi đáp, “Có. Tất nhiên. Bảo chị ấy, cứ đi vào.”

Nói, “Không. Chúng ta không có thì giờ. Chúng ta chỉ phải đi.”

¹⁵³ Bước ra khỏi đó. Và một người đàn bà trẻ, chị ấy nhảy ra ngoài xe, nhanh như tôi. Chị—chị ấy đã có một thì giờ tuyệt vời, ở ngoài đường đó, chạy lên chạy xuống trên con đường. Nói tiếng lạ, và la hét, đến khản giọng, phía trước nhà của mục sư Trưởng Lão, thật là một thì giờ tuyệt vời.

¹⁵⁴ Lúc ấy, một số người hàng xóm có thể nhìn ra, nghĩ, “Ồ, đó phải là người nào đó trốn ra khỏi viện tâm thần, đến cho Anh Branham cầu nguyện cho.” Người đàn bà ấy không ra ngoài viện tâm thần. Linh hồn chị chỉ trở lại từ sự Vinh hiển, đây, có một—một thì giờ tuyệt vời.

¹⁵⁵ Chị nói, “Nhìn đây này, Anh Branham.” Mở áo khoác chị ra; thật nhanh như chớp. Chị nói, “Này, trong hai hay ba tháng đầu tiên, sau khi anh đã bảo tôi điều đó,” nói, “tôi thật rất tệ.” Và nói, “Bác sĩ đã nói ông ấy sẽ—sẽ không cố gắng gì nữa, nếu tôi không để ông ấy cố gắng lấy khối u đó ra khỏi chỗ đó.” Nói, “Nó sẽ cân nặng hơn...”

¹⁵⁶ Chị ấy nói cục bướu đó cân nặng bao nhiêu, “Khoảng ba mươi cân,” phải không anh, Anh Taylor? [Anh Taylor nói, “Vâng.”—Bt.] Khoảng ba mươi cân, họ ước tính khối u đó nặng.

¹⁵⁷ Và nói, “Đột nhiên, Nó đã bắt đầu, ‘Suyt, suyt, suyt, suyt!’”Ồ, Ngài giữ Lời Ngài. Đúng thế.

¹⁵⁸ Bây giờ nếu anh chị em muốn viết thư cho người đàn bà ấy, chúng tôi có địa chỉ của chị ấy và mọi thứ. Chị ấy để nó lại cho Leo, để chào mừng mẹ anh ấy cho chị, và vân vân.

159 Và điều đó đã xảy ra em trai chị ấy đã cưới một—một trong những người bạn của tôi ở trên đây Utica. Cô gái ấy đã có mặt ở đó. Tên người ấy là Clyde Raine. Anh ấy đã chạy luôn, nhiều, và nhiều...Chúng tôi gọi anh ấy là, Chisel. Tôi chơi với anh khi anh còn nhỏ. Sống trên Utica Pike ở đây, loại quan chức nhà nước nào đó ở đó lúc bấy giờ.

160 Và chị anh ấy đang ngồi trong xe hơi. Và họ thì, tôi nghĩ, đi đến nhà thờ Campbellite. Tôi chỉ tự hỏi điều đó đã tạo nên trên chị ấy ấn tượng gì? Chị nói, “Billy à, nó thật tuyệt vời.” Ồ, tôi đã biết cô gái đó trước đây, chính tôi. Tôi đã đi ra ngoài dạo chơi với cô ấy, hai lần, khi còn trẻ, khi chúng tôi sống trên con đường ở đây. Và—và một cô gái rất xinh đẹp, rất tốt như có thể được. Cô ấy khoảng bằng tuổi tôi bây giờ. Và vì thế, cô ấy, nhưng cứ ngồi đó, lắng nghe lời làm chứng đó. Còn đây là chị chồng của cô mà đã được chữa lành.

161 Ồ, tôi xin nói với anh em, thưa anh em, không có sự không rõ ràng về điều đó. Đó là Sự thật. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Điều đó làm cho Nó đúng. Vì thế...

162 Hễ điều gì mà không rõ ràng thì không đáng tin cậy. Và vậy nên khi ở trong thời đại này, khi người ta không chắc chắn có phải là Chúa Jêsus hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không, hãy để mặc họ.

163 Anh em có thể là chắc chắn. Anh em có thể biết điều đó có. Rằng Ngài...Nếu Ngài không bao giờ thực hiện phép lạ nào nữa trên anh em ngoài phép lạ lớn, tha thứ tội lỗi anh em! Đó là phép lạ lớn nhất mà Đức Chúa Trời từng thực hiện, là tha thứ tội lỗi nhân loại.

164 Nhận một người và cải đạo cho người ấy khỏi các thứ, hãy xem, điều đó đã thay đổi đời sống bên trong người ấy khỏi những việc. Mà người ấy đã từng say sưa và cờ bạc, và làm những việc xấu và những việc giống như thế, và, đột nhiên, đem người quay về, với tình yêu thương. Và trở về nhà với vợ mình, và nói, “Em yêu, anh xin lỗi anh đã cư xử với em như thế.” Nhắc những đứa con nhỏ lên, giữ chúng trong cánh tay, “Bố đã tiêu hết tiền cho rượu, và bố đã làm việc này. Và—và mẹ các con đã ra ngoài suốt đêm, và để các con ở nhà. Bố sẽ không bao giờ làm điều đó nữa.”

“Chúa ôi, tha thứ cho con.” Và thật là, lời làm chứng đó, đó là một trong những việc vĩ đại nhất hiện có. Tất cả hội Những Người Chống Nghiện Rượu, và tất cả giống như thế, không bao giờ có thể thay đổi được như thế. Họ có thể không bao giờ làm vì con người đó.

¹⁶⁵ Hãy nhìn Rosella Griffith thân yêu ở đây, đang ngồi tại đó, khi tất cả những người của Viện Cai Rượu ở Chicago, bốn trong những bệnh viện chính, ban giám đốc của cô đã đuổi cô ra ngoài. Trong một thời gian ngắn, trên bục, đã thay đổi con người khốn khổ điên dại. Đứng đó, với áo khoác bị cắt như thế này, mặc một áo khoác lông chồn, mà mẹ cô mua cho cô. Cô là một cô gái thông minh. Và mang chai rượu ứt-ky dưới áo khoác ấy ở đó, và sợ cô sẽ té ngã trên đường phố, và lạnh cóng sắp chết trước khi người nào đó có thể tìm thấy cô. Đứng, ở đó, khi tất cả, những người của Viện Cai Rượu và tất cả từ chối cô. Cô đang viết một quyển sách về điều đó bây giờ.

¹⁶⁶ Ở đó cô tiến lên bục. Đức Thánh Linh phán với cô, “Tên cô là Rosella Griffith.” Không có gì không rõ ràng về điều đó. “Cô là người nghiện rượu. Cô đã ở Viện Cai Rượu và mọi thứ. Nhưng, CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nó đã chấm dứt giờ này.”

¹⁶⁷ “Và quý cô đó đang ngồi ở đây trên ban công, cô ấy là một người, cùng khiêu vũ của Fred Astaire.” Cô ấy nhảy lên. “Đúng thế. Cô ấy cũng là người nghiện rượu, và nghiện cần sa. Luật pháp đang truy nã cô ấy bây giờ.”

Và bố của cô đứng lên, nói, “Tôi không bằng lòng điều đó.”

Cô nói, “Đợi đã, bố ơi. Ông ấy nói đúng.”

¹⁶⁸ Không có gì không chắc chắn về điều đó. “CHỨA PHÁN NHƯ VẬY, cô được chữa lành. Hãy từ bỏ chính mình.” Bây giờ cô ấy ở ngoài công trường thuộc linh, với chồng, rao giảng Phúc âm. Ô, chào ôi!

¹⁶⁹ Đó là gì? Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Trong thời buổi khi mà giáo phái đưa ra sự lộn xộn về điều đó, tại sao chúng ta muốn lắng nghe một giáo phái giáo hội, trong khi Đấng Christ vẫn không hề thay đổi? Không có sự không rõ ràng về Điều đó. Nó luôn rõ

ràng. Bây giờ, Kinh Thánh-...Chúng ta biết rằng Kinh Thánh nói ở đây, nếu...

170 Hễ thứ gì chết đều truyền ra một thứ tiếng. Một người chết, những giáo hội chết, hay bất cứ cái gì đi nữa, có thể sinh ra những tiếng; nhưng trừ phi có một sự tương phản trong tiếng đó, trừ phi có cách nào đó mà chúng ta có thể tin chắc. Vậy thì, chúng ta biết.

171 Ở đây, tôi có vài câu Kinh Thánh đã viết xuống ở đây về những người lính. Vâng. Những người lính có thể, trong những ngày huấn luyện của họ, họ được huấn luyện với những tiếng kèn ấy. Và cách những tiếng hiệu lệnh rút quân như thế nào, hay là với những gì họ được làm, và mọi thứ. Họ được huấn luyện bằng một thứ tiếng. Và nếu—nếu họ không biết tiếng đó, làm sao họ biết sửa soạn chính mình? Đúng thế. Nhưng họ được huấn luyện với âm thanh đó. Và họ biết, khi nào thì tiếng đó trở lên, thì nó có ý nghĩa nào đó.

172 Làm thế nào, khi Titus chiếm các tường thành Giê-ru-sa-lem, bao vây nó bằng các đạo quân, tất cả những người lính đã được huấn luyện ấy; họ những môn đồ, những sử gia chép lại như thế nào.

173 Chúa Jêsus, đang ngồi trên núi ngày ấy, phán, “Khi các người thấy quân lính vây thành Giê-ru-sa-lem; ai ở ngoài đồng, đừng trở về nhà mình, để lấy áo choàng của mình. Ai ở trong nhà đừng lên mái nhà hay đi xuống.” Phán, “Nhưng hãy trốn vào núi của họ, vì đó sẽ là kỳ hoạn nạn.”

174 Bây giờ hãy xem những gì tất cả các giáo phái lớn của các giáo hội đã nói, khi họ thấy Titus tiến quân vào. “Bây giờ chúng ta sẽ đi đến nhà của Chúa, để dâng lời cầu nguyện.” Họ đã quá trẻ. Đó là một tiếng lộn xộn, của thầy tế lễ. Đó là tiếng không rõ ràng của giáo hội.

175 Nhưng với những ai đã được huấn luyện bởi Tiếng của Chúa Jêsus, họ lên núi nhanh như có thể được, và những người duy nhất đó mà được sống sót. Tiếng lộn xộn...“Hãy chạy trốn khỏi thành phố,” bây giờ, Chúa Jêsus, nếu Ngài đã không bảo họ điều đó và đã huấn luyện họ, tiếng đó của sự huấn luyện, làm sao họ sẽ biết để chạy?

¹⁷⁶ Vậy thì, Josephus, sử gia vĩ đại, đã nói, “Việc duy nhất còn sót lại đó là những môn đồ của—của Đấng Christ, là những kẻ ăn thịt người.” Một trong các sử gia đã nói họ là những kẻ ăn thịt người. Nói, “Họ lấy một người tên là Jêsus ở Na-xa-rét, mà Phi-lát đã đóng đinh trên thập tự giá, và họ ăn cắp thân thể người ấy ra khỏi mộ, rồi đem ra và cắt nó mà ăn nó.”

¹⁷⁷ Điều họ đang làm là dự tiệc thánh, “thân thể Chúa,” anh em biết, giống như chúng ta làm ở đây. Hiểu không?

¹⁷⁸ Và nói, “Họ là những người duy nhất sống sót, bởi vì họ ra khỏi thành phố.” Họ biết Tiếng ấy.

¹⁷⁹ Ồ, thưa anh em, nguyện xin Đức Thánh Linh đi vào lòng chúng ta sáng hôm nay, ban cho chúng ta tiếng của tiếng đập trái tim đó của Đức Thánh Linh và Quyền năng Ngài. Chỉ điều đó sẽ có thể sống sót: tiếng Kèn đó của Đức Chúa Trời, và lòng chúng ta sửa soạn cho thì giờ này, để biết điều gì để làm.

¹⁸⁰ “Chúng ta là kẻ sống và còn ở lại sẽ không lên trước những người đã ngủ rồi, vì Tiếng kèn sẽ vang lên.” Tất cả những người lính đang nằm nơi xa kia, đã ngủ, qua các thời đại; nhưng khi những Tiếng kèn vang lên, dầu họ là những người chết đã ngủ, sẽ không ngăn cản họ, vì Tiếng kèn sẽ vang lên và đánh thức họ dậy. Họ đã sửa soạn.

¹⁸¹ Những người không sửa soạn, không biết Tiếng ấy. Khi đó—khi Tiếng đó, của sự Đến của Chúa, vang lên, Nó sẽ làm rung động cả Thiên đàng và địa ngục, khi Nó vang lên. Nhưng những kẻ ở trong địa ngục, những kẻ bị hư mất đó, không biết Tiếng ấy. Họ không biết điều gì để làm.

¹⁸² Nhưng những kẻ đó, dầu họ đang ngủ trong Đấng Christ, họ biết Tiếng rõ ràng đó.

Ồ, thời gian sẽ chấm dứt, lúc Tiếng loa của
Chúa vang lên từ trời,
Và buổi sáng lộ ra cõi Đời đời, sáng choang đẹp
tươi;
Khi những người được cứu dưới đất sẽ bay lên
vui nhóm bên kia bầu trời,

Và khi giờ danh sách khởi xướng, tôi muốn được ở Đó.

183 Hãy ghi tên bạn vào Sách Sự Sống của Chiên Con, ngày hôm nay, bằng Huyết của Chúa Jêsus, và nó sẽ không phải một tiếng không rõ ràng.

184 Bây giờ khi chúng ta nghe tiếng của hoạn nạn đến, bom nguyên tử đe dọa ở mọi nơi, tai họa giữa các nước, thì giờ bối rối. Tại sao chúng ta lo lắng về việc làm? Tại sao chúng ta lo lắng về nhà cửa? Tại sao chúng ta lo lắng về bất cứ điều gì?

185 Chúa Jêsus không bao giờ bảo chúng ta lo lắng, nhưng phán, “Khi các người thấy những điều này bắt đầu ứng nghiệm, hãy ngược đầu lên, và vui mừng, vì sự cứu chuộc người đang đến gần.” Đó là sự rõ ràng về tiếng của Phúc âm.

186 Khi chúng ta thấy Đức Thánh Linh đến trong hội thánh, bắt đầu phân biệt những ý tưởng trong lòng, làm những dấu hiệu lớn này, sự trở lại của Thánh Linh vào thì giờ chiều tối khi những Ánh sáng đang chiếu soi, chúng ta thấy Ngài đến và làm chính việc giống như Ngài đã làm ở Sô-đôm, trước khi nó bị thiêu rụi. Thấy Thiên sứ đó quay lưng Ngài lại, nói, “Tại sao Sa-ra cười?” đằng sau Ngài. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy đến trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy đến trong ngày Con người đến.” Đó là gì? Nó là tiếng phát ra của sự Đến của Chúa Jêsus.

187 “Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước ngày lớn và đáng sợ sẽ thiêu hủy thế gian. Người sẽ làm cho lòng con cái trở lại cùng Đức tin ban đầu, trở lại với Phúc âm, trở lại với Quyền năng của Đức Chúa Trời, trở lại với Thánh Linh thật, trở lại với Đấng Christ, trước khi Ngày lớn ấy đến.”

188 Chúng ta nghe Tiếng kèn ấy vang lên.Ồ, chao ôi! Nó là gì? “Hãy tỉnh thức, hỡi các người là các thánh đồ của Chúa, tại sao ngủ mê khi sự cuối cùng đang gần, chúng ta hãy sẵn sàng cho sự kêu gọi quyết định đó.” Nếu nó cho ra một tiếng không rõ ràng, thì ai sẽ sửa soạn chính mình để ra trận, nếu nó không rõ ràng? Nhưng Nó không lộn xộn.

189 Người ta nói, “Thứ này mà họ đang nói về là gì, Đức Thánh Linh đọc chính tâm trí của dân sự, và những việc mà Ngài đang

làm?” Đó là tiếng rõ ràng của Phúc âm. Đấng Christ phán nó sẽ xảy ra cách ấy.

¹⁹⁰ “Ồ, tại sao có thể là tất cả những giáo hội lớn này?” Đấng Christ đã phán nó sẽ xảy ra cách ấy. Nó không lộn xộn. Nó là sự chắc chắn về điều đó. Chúng ta vừa trải qua đợt nhóm tám ngày về điều đó, để biết rằng Kinh Thánh nói nghiêm khắc rằng việc này sẽ xảy ra cách ấy. Những giáo phái lớn sẽ nổi lên, họ sẽ tự hình thành tất cả thành một liên minh các giáo hội. Chúng ta đã có điều đó, làm thành một hình tượng con thú, hệ thống chức sắc Công giáo. Chúng ta có thể làm một hình tượng con thú. Ở đó chúng ta đã có nó, liên minh, mọi giáo phái ở trong đó. Nó không phải là một tiếng lộn xộn. Nó cho một tiếng thật rõ ràng. Nó là một tiếng chắc chắn.

¹⁹¹ “Chúng ta có một đức tin lớn trong Liên Hiệp Quốc, Liên Hiệp Quốc của chúng ta.”Ồ, thật gần như sâu sắc giống như Hội Quốc Liên đã có, thật giống như vậy. Chúng ta đã có một Hội Quốc Liên, sau Thế Chiến thứ Nhất. Họ sẽ khống chế cả thế giới. Nó đã không có tác dụng. Buổi nói chuyện chân thật về Liên Hiệp Quốc bây giờ là rất không rõ ràng. Họ không biết điều gì để làm. Họ ở trong đó khi Khrushchev cởi giày và đập trên bàn giấy. Và ích gì để làm điều đó? Và tất cả các nước khác nhau. Nó là sự lộn xộn của Liên Hiệp Quốc. Liên Hiệp Quốc thì tốt, như nó hành động, nhưng điều đó quá trễ. Thật quá trễ cho việc giống như thế.

¹⁹² Có một Tiếng rõ ràng duy nhất. Đó là Phúc âm. Sửa soạn cho chiến trận. Chiến trận gì? Sự Đến của Chúa. Hãy tự sửa soạn cho trận chiến bây giờ để chống lại ma quỷ, khi ma quỷ đang vây quanh dân sự trên mọi mặt. Mọi việc đang làm sai trật, và đời sống gia đình theo hướng sai trật, và Liên Hiệp Quốc suy yếu, và các nước tan rã, và những quả bom nguyên tử ở gần, và những gia đình tan vỡ, và tình mẫu tử và nó đang đi xuống thấp, và những sự vô đạo đức ở giữa dân chúng, và—và sự ngờ vực lẫn nhau, tất cả các giáo phái làm nặng xị lên và xâu xé nhau, anh em muốn làm gì? Hãy chắc chắn. Sửa soạn chính mình để ra trận.

¹⁹³ Khi chương trình truyền hình đang trở nên thối nát, và ra-đi-ô, và báo chí. Tất cả những phương tiện quảng cáo, thứ thật

thường xuyên như xì-gà, thuốc lá, và rượu, và nước uống, và những người phụ nữ ăn mặc vô đạo đức. Những trò đùa bẩn thỉu và những kẻ hay đùa trên các chương trình truyền hình, và sự sa đọa của nước Mỹ vì điều đó. Giống như một ông vua lớn... Được mang ra như nhà của Vua Nê-bu-cát-nét-sa về—về sự vui nhộn đêm đó, thì một cuộc tấn công dữ dội đến qua đó. Họ đã có một—một bữa tiệc rượu lớn và nhảy nhót, và chương trình truyền hình, nếu nó đã có trong thời đó, những kẻ pha trò của họ đi ra đó. Và có một Bàn Tay đang viết trên tường đến.

¹⁹⁴ Và, ngày nay, khi chúng ta nghĩ mình rất an ninh, chúng ta đã có những nhà khoa học giỏi nhất thế giới. Chúng ta đã có những thứ tốt nhất trên thế giới. Đến để tìm thấy, chúng ta trên đường ở phía sau, trong cuộc chạy đua tên lửa. Ừ-m. Và rồi điều gì đã xảy ra với nước Hoa Kỳ? Không phải chỉ chữ viết tay trên tường, nhưng mà còn có tên—tên lửa đạn đạo đang viết trên bầu trời, đó là con đường chúng ta đang ở phía sau, sau nhiều năm. Việc gì vậy? Chữ viết tay trên tường.

¹⁹⁵ Trong thời đó, nó được viết bằng tiếng lạ, chữ viết tay trên tường. Không có ai ngoài một người, trong cả vương quốc đó, có thể thông giải nó. Nhưng người ấy có ân tứ về sự thông giải. Và ông thông giải nó, và nói, “Người được cân trên cái cân, và bị thấy là thiếu kém. Đức Chúa Trời đã sai một dân nhiều người đến đây ở giữa các người, mà người gọi là ‘thánh quá máu.’ Người đã đi xuống đó và sỉ nhục họ, và đưa họ đến chỗ chết, và làm họ ngạt thở. Và lấy các thần và hình tượng của người và các thứ, và đã thờ lạy nó, và sống thích thú. Và giờ đây người đi và lấy chính những cái bình từ trong đền thờ của Đức Chúa Trời của họ, và đem qua đây và đùa giỡn về chúng, làm trò cười, ‘thánh quá máu, thầy giảng hói đầu,’ và tất cả giống như thế. Và Đức Chúa Trời thấy đủ về điều đó. Và giờ chết của người đã gần.” Chính nước đó sẽ chiếm lấy họ, đang chờ đợi ở cổng ngay lúc đó. Chỉ một lát sau, họ bị giết. Những phụ nữ của họ đã bị chặt. Những lính canh của họ, quân đội của họ, và mọi thứ, bị tiếp quản. “Bị cân trên cái cân, và thấy thiếu kém.”

¹⁹⁶ Và chúng ta đã có chương trình phát thanh và truyền hình diên khùng, và những trò đùa, và bẩn thỉu, và dơ dáy, và sự lơ

lọ, và sự xấu tính, và mọi thứ, đến nỗi Đức Chúa Trời mệt mỏi vì nó. Trong khi Phúc âm, Phúc âm chân thật của Hội thánh Đức Thánh Linh, đi đi lại lại khắp nước, bày tỏ sự chắc chắn về Chúa Jêsus Christ và sự Ngài Đến, đến nỗi thì giờ ở trong đây khi Đức Chúa Trời viết trên bầu trời của chúng ta, “Được cân trên cái cân, và thấy thiếu kém.” A-men. Chúng ta đang ở trong một tình trạng kinh khủng. Hãy lắng nghe Tiếng rõ ràng, không phải là tiếng lộn xộn của Liên Hiệp Quốc. Vâng, thưa quý vị!

¹⁹⁷ Thậm chí ngày nọ, khi chúng ta có cuộc bầu cử...Cách đây một thời gian, người ta nói ở đây, rằng khi họ kiểm phiếu bầu của thế giới chính trị, và họ muốn nói lúc đó, họ nói, “Chúng ta đã...tôi đã có một cái máy hiện nay, rằng tất cả phải thành thật, vì quý vị chỉ kéo xuống một mức thấp hơn và nó bầu cho người của quý vị. Quý vị kéo xuống, một cú nhấp, và bầu cho người của mình.” Hừ! Họ đã thấy rằng điều đó không chắc chắn.

¹⁹⁸ Ông Edgar Hoover phơi bày điều đó, lột trần Đảng Dân chủ ngày nọ. Khi người ta đặt những cái máy đó lên, mà, chính thời gian họ đã bầu cho Ông Nixon, họ phải bầu cho Kennedy cùng lúc ấy. Và tại sao họ không làm điều gì đó về việc ấy, lúc đó, nếu họ thấy nó như thế? Tại sao? Ồ, không có sự chắc chắn với điều đó. Anh em biết điều gì đã xảy ra, với Ông Hoover. Thấy không? Được rồi. Anh em thấy đó, mọi sự không rõ ràng. Anh em không thể nói ai được chọn, Kennedy hay là...Kennedy được cho là “được chọn,” nhưng tôi không biết ông ấy có được chọn hay không. Nay, tôi không phải là nhà chính trị. Tôi không biết về điều đó. Nhưng tôi biết điều gì đúng và sai. Tôi có giác quan nhiều để biết điều đó. Khi nó đúng ngay trước chúng ta, mà người đó đã làm chứng, bởi Cục Tình báo Liên bang, rằng họ có những cái máy được thiết lập để làm điều đó. Không phải ở đảng khác, đã làm cách đó. Chính là ở đảng—đảng—đảng của Kennedy đã làm điều đó. Tại sao? Nó phải là cách đó.

¹⁹⁹ Không có gì trên đời này có thể đứng vững, ngoài Nước Đức Chúa Trời. Vì mọi vương quốc được “cân trên cái cân, và thấy là thiếu kém,” nước chúng ta. Tại sao thế?

²⁰⁰ Cách đây vài năm ở đây, tôi có một cây lớn già ở trên đây, và tôi thường đi đến và ngồi xuống. Và tôi nghĩ, “Cây đó. Khi mình

già, nếu còn sống, mình sẽ đến ngồi dưới cây đó.” Nó chỉ còn là một gốc cây bây giờ. Nơi mà tôi đã sống trước đây, tôi có thể thấy cha tôi ra đó, và đôi cánh tay quen thuộc, ngăn của ông. Ông là, ồ, người dân Kentucky dưới đây, và ông đã đốn gỗ và các thứ; một người nhỏ con, khoảng một trăm bốn mươi lăm hay năm mươi cân, nhưng chắc khỏe. Ồ, chao ôi! Ông Coots, ở phía trên đây, đã kể với tôi ông thấy cha tôi chặt một khúc gỗ chín trăm năm mươi cân, một mình, thật là một—một người thật mạnh. Tôi thường thấy ông xắn tay áo lên, để rửa ở ngoài đó, bên một tấm gương cũ đã vỡ gắn lên cây táo.

²⁰¹ Và một số anh em người dân Indiana có thể không biết chúng tôi trước đây đã phải sống như thế nào trong đó, với một cái chậu cũ kỹ để giặt rửa đặt bên ngoài đó bên cạnh, một cái bơm nước. Và mẹ tôi có một cái túi cũ ở đó, đựng thức ăn, làm từ một cái khăn tắm, hầu như được trang trí lên; rút ra vài sợi chỉ và làm sự trang trí nhỏ ở tận cùng. To cũ...Bà sẽ kỳ cọ tôi và rồi chà xát tôi bằng khăn tắm đó, sự che giấu đó hầu như hẳn không che được, với cái túi đựng thức ăn, xù xì cũ kỹ đó. Bà kỳ cọ tôi và lau tôi bằng khăn tắm cũ đó.

²⁰² Bây giờ, tôi ắt thấy bố tôi đứng đó, đi vào, anh em biết đấy, và xắn tay áo cũ đó lên, và ông sẽ rửa ráy. Ồ, chà, tôi thấy những bắp thịt ông! Tôi nói, “Anh biết đấy, ông ấy sẽ sống được năm trăm tuổi, ông rất mạnh.” Nhưng anh em biết gì không? Ông đã chết khi mới năm mươi hai tuổi. Tại sao? “Ở đây chúng ta không có thành còn luôn mãi.”

²⁰³ Tôi đã đứng nơi xa kia ở Rô-ma, nơi—nơi mà Cê-sa vĩ đại đã đứng, bước qua đường phố, với đám đông người của họ, và—và vẻ tráng lệ và vinh quang, và hết thấy điều họ có. Và anh em biết nơi nào để tìm thấy vương quốc của họ không? Đó là hai mươi tấc dưới mặt đất. Hai ngàn năm nó đã bị chìm xuống.

²⁰⁴ Tôi đã đứng ở Cairo, Ai Cập, nơi mà—mà Pha-ra-ôn vĩ đại đã đứng, trong một ngày, để hành hạ dân sự của Đức Chúa Trời, đày đọa họ và bắt họ làm nô lệ. Hai mươi hay ba mươi tấc bên dưới đất, là nơi thiêu hủy của họ.

²⁰⁵ Tôi đã đứng ở thủ đô Luân Đôn, nước Anh, nơi mà tất cả những—những mái vòm nhà thờ vĩ đại và các thứ đã đứng, và

tất cả điều đó. Và tìm thấy, nó đã bị chìm dưới mặt đất. Đó là gì? “Ở đây chúng ta không có thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta đang tìm kiếm một Thành để đến.”

206 Tại sao là những vương quốc này? Nó chỉ nói với anh em, nói về Điều mà là Đời đời. Tại sao một cây thì đẹp? Nó đang chờ đợi. Nó đang chờ đợi cho những sự bày tỏ trọn vẹn của các con trai Đức Chúa Trời, vì cây đó sẽ sống mãi mãi. Đó là một Vương quốc sẽ đến. Và—và Kinh Thánh dạy, “Ở đây chúng ta không có thành còn luôn mãi, nhưng chúng ta tìm kiếm Một thành để đến.” Và ở đó Đức Chúa Trời ban cho chúng ta một Vương quốc mà không thể bị chuyển dời.

207 Mọi thứ trên trái đất có thể bị dời đi và lay chuyển, đang sụp đổ. Mọi thứ đang mục nát. Chúng ta đang sống trong một thế giới sắp chết. Mọi thứ đang chết. Cây cối đang chết. Cỏ đang chết. Bông hoa đang chết. Các thành phố đang chết. Thế giới đang chết. Quý vị đang chết. Mọi thứ đang chết. Tôi đang chết. Mọi sự đang chết. Những—những tia nào đó của chất a-xít và thứ trong không khí, mà, những hóa chất trong không khí.

208 Ngay cả khi anh em lấy cây cầu lớn ở dưới đây, khi tôi thấy điều đó đến, cách đây hai mươi hai năm trước khi nó được dựng nên dưới đó, thấy những người mất mạng ở trên cây cầu đó, khi người ta đặt cây cầu bắc ngang qua đó, và nói về nó. Mẹ tôi muốn đưa tôi đến bác sĩ, nghĩ rằng tôi bị đau thần kinh. Và tôi đã kể với bà. Tôi nói, “Con thấy một cây cầu đi ngang qua, và con đếm những người đó.” Hai mươi hai năm sau đó, cây cầu bắc ngang qua, và số người chết trên cầu giống như vậy. Tôi nghĩ mười sáu người. Chính xác.

209 Bây giờ, tôi nghĩ, khi họ đặt những cái rầm cầu lớn kia lên đó, cây cầu ấy sẽ còn mãi.Ồ, họ đã sơn nó ba hay bốn lần, và nó đang bị gỉ sét ngay lúc này. Đó là gì? Những tia sáng trong không trung, đốt cháy nó.

210 Chúng ta thấy cô gái trẻ đẹp, mười sáu tuổi, đang ngồi trong nhà thờ, nhai kẹo cao-su, và cắt tóc ngắn và hành động kỳ quặc, đi ra ngoài và kéo quần áo lên đến chỗ nhỏ bé trông cô rất gợi tình, với thân hình uốn éo. Và nó chẳng là gì ngoài một vài năm xương khi mặt trời lặn, và cô ta già nua và nhăn nheo, và thịt

rớt ra khỏi cô. Và thân thể nhỏ bé đó mà cô đã uốn éo, và để cho một linh sống trong đó, điều khiển cô ấy, ném đạo đức của cô ta cho những con chó, và phải trả lời, vào Ngày Phán xét, vì tội tà dâm. “Hể ai ngó một người đàn bà mà động tình ham muốn thì đã phạm tội tà dâm cùng người rồi.” Không nhận biết mình chẳng là gì ngoài bụi đất, và sẽ trở về với bụi đất, vì, “Người là bụi, và người sẽ trở về với bụi đất.” Nó là gì? Ước gì cô ấy có thể chỉ nhận ra, và ngừng lại. Đó là tiếng không rõ ràng.

211 “Ồ, này, *như vậy như vậy* trên ti-vi, *như vậy như vậy* ở trường,” cố bắt chước những cá nhân nào đó ở trường. Các bạn đừng bao giờ để điều đó làm khuôn mẫu cho mình. Hãy nhìn lên Chúa.

212Ồ, những tiếng lộn xộn! Sự chọn lựa! Cách mà thì giờ đã đến lúc này, sự lộn xộn!

213 Nếu chúng ta có thì giờ, chúng ta chỉ lật tới điều đó. Tôi đang thấy các chị, tất cả đang ghi chép những lời Kinh Thánh, được rồi. Vậy thì trong Ti-mô-thê Nhì chương 2, chúng ta hãy đọc chỉ trong vài phút. Ti-mô-thê Nhì, chương thứ 2, và bắt đầu chương 3...Ti-mô-thê Nhì, chương thứ 3, chúng ta hãy chỉ đọc. Nghe ở đây. “Cũng hãy biết điều này...” Đây, đây là Thánh Linh.

Cũng hãy biết điều này, rằng trong những ngày sau rốt sẽ có những thời kỳ khó khăn.

214 Vậy thì, đó là Đức Thánh Linh mà anh em nghe trong hội thánh sáng nay, nói trở lại rất lâu, trước đây hai ngàn năm, năm 66 sau Công nguyên, về thời kỳ này.

Vì người ta đều tư kỷ...khoe khoang, kiêu hãnh, xác xược, nghịch cha mẹ, bội bạc, không thánh khiết,

215 Hãy nhìn xem thời đó, ngày nay. Anh em nói về sự thánh khiết, người ta gọi anh em là “thánh quá máu.” Hãy nhìn trẻ em, cách chúng làm. “Phạm tội ở tuổi vị thành niên,” người ta nói về điều đó. Vậy thì tôi khác với quý vị, bậc cha mẹ. Không phải vị thành niên phạm pháp; chính là cha mẹ phạm pháp. Hiểu không? Đó là vấn đề hiện xảy ra.

216 Một vài người trong anh em mời những bà mẹ già Kentucky này lên đây, người Kentucky “dốt nát mù chữ” thật. Những bà mẹ già trên đó, với một cái mũ cũ che gáy như thế, và nói về sự thất

học của bà và không biết đến chữ ABC. Bà có thể không được đến trường lớp, nhưng, tôi nói cho anh em biết, hãy để cho một trong các con gái bà đi vào giống như một số con gái của quý vị tối nay; ăn mặc uốn éo, và bôi son phấn trên mặt, và tóc uốn ngắn hết lên. Bà sẽ không nói, “Con đã có một thì giờ tuyệt vời không, con yêu quý?” Bà sẽ chụp lấy một thanh gỗ của cái gì đấy, và bà sẽ— bà sẽ biết thì giờ vừa qua cô ấy đã đi ra ngoài. Thế thì quý vị gọi điều đó là, “dốt nát.” Đúng thế. Chính là điều đó.

...bội bạc, không thánh khiết,

Không có những tình cảm tự nhiên, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, dữ tợn, và thù người lành, ghét những người cố gắng sống đúng đắn. (Hiểu không?)

Lường thầy phản bạn, hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn những người yêu mến Đức Chúa Trời;

217 Chao ôi, họ sẽ tiêu hàng triệu đô la để đi coi môn chơi bóng, hay điều gì giống như thế, hay nơi nào ngôi sao điện ảnh nào đó sẽ làm điều gì đó, điều gì khác giống như thế, giống như gánh xiếc La-mã xưa cách đây nhiều năm. Nhưng khi đi ngang qua đường phố với một buổi nhóm Đức Thánh Linh, họ sẽ ngồi và cười nhạo trên bậc thềm của họ, về điều đó.

218 Ồ, anh em nói, “Ồ, Anh Branham, họ là những người cộng sản.” Được rồi, chúng ta hãy xem câu thứ 5 nói gì.

Bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của sự tin kính đó:...

219 Chối bỏ Quyền phép của điều gì? Quyền phép của Đức Chúa Trời. “Có hình thức tin kính Đức Chúa Trời, nhưng chối bỏ Quyền phép của Đức Chúa Trời.” Đi nhà thờ và thuộc về một giáo phái, nhưng chối bỏ chính sự tồn tại của Đức Thánh Linh ở trong Hội thánh, làm nó hành động và làm với chính những việc giống như họ đã làm lúc ban đầu. Ô, chao ôi! Thấy sự nguyên rửa giáo phái đó như thế nào không? Ừm! Tôi hi vọng quý vị không giận tôi. Nhưng tôi hi vọng quý vị hiểu nó ở trong ánh sáng mà tôi đang cố gắng nói ra đây. Hiểu không? Bây giờ để ý điều này.

Bề ngoài giữ sự tin kính, nhưng chối bỏ quyền phép của sự tin kính đó: hãy lánh xa...

Ngài nói gì với Hội thánh? “Hãy lánh xa.” Hãy lánh xa nó đi. Hãy ra khỏi nó. Đúng thế.

220 Vì, hãy lắng nghe, chúng ta hãy đọc một, hay hai câu nữa. Chỉ lắng nghe, vì chúng ta hãy xem loại người ấy chắc chắn như thế nào. Xem thử nó có rõ ràng không.

Vì trong bọn họ có kẻ lén vào các nhà, và quyến dụ lòng những người đàn bà mang tội lỗi, bỏ đi với đủ thứ tình dục xui khiến,

Vẫn học luôn, mà không hề thông biết lẽ thật được.

221 Lẽ thật là gì? Đức Chúa Jêsus Christ là Lẽ thật. Ngài phán, “Ta là Lẽ thật.”

Phi-lát nói, “Lẽ thật là gì?”

“Ta là Đường đi, Lẽ thật và Sự Sống.”

222 Phụ nữ, với đủ loại các—các—các bà các cô trong các tầng lớp xã hội, và làm những tấm vải phủ, và đi với nhau, và kể những chuyện đùa, và dùng những bữa tối và những món súp bữa tối để trả lương cho mục sư, và đại loại như thế, “Và không bao giờ có sự hiểu biết về Chúa Jêsus Christ tồn tại ngày nay trong Quyền năng sống lại của Ngài, trong Đức Thánh Linh.” Đấy, “Không bao giờ!”

223 “Những người đàn bà ngu dại.” Bây giờ, người không nói với các chị em. Nói, “Những người đàn bà ngu muội,” đúng, “bị đủ thứ tình dục xui khiến.” Quý vị nên biết rõ hơn điều đó. Vì thế tôi rất vui mừng vì các chị, chị em của tôi.

224 “Không bao giờ có thể.” Thế thì, tiếng ấy thật lộn xộn làm sao, một giáo phái hình thức. Thật tiếng của giáo hội ngày hôm nay lộn xộn làm sao. Ai biết điều gì để làm? Xin để tôi chỉ cho quý vị thấy giáo hội ngày nay. Có một đám mây chiến tranh bao phủ mọi nơi, hoạn nạn khắp nơi, và người ta chạy vào giáo hội của họ mà không thể tìm thấy câu trả lời. Tôi sẽ giảng về điều đó, vào đêm Giáng sinh, *Không Có Câu Trả Lời Cho Ngôi Sao Ở Phương Đông*. Bây giờ để ý.Ồ, chao ôi! Nó ở trên bầu trời đó, và người ta không có câu trả lời. Họ không biết nói điều gì. Tại sao? Điều duy

nhất họ có thể nhắc lại, “Chúng tôi đã học điều này trong trường cao đẳng.”

225 Hội thánh không tùy thuộc vào những gì người ta đã làm trong trường cao đẳng. Nhưng chính là Đức Thánh Linh hằng sống trong Hội thánh, lãnh đạo Nó và dẫn dắt Nó, và Nó tỏ cho thấy trước những việc sẽ đến, giống như Nó đã làm trong thời Titus; cảnh báo họ về những việc sẽ đến, để trốn khỏi cơn thịnh nộ hầu đến. Ô, chao ôi! “Ai có tai, hãy để người ấy Nghe Thánh Linh phán cùng các hội thánh.”

226 Vậy thì, vậy thì có việc gì thế? Tôi có thể hỏi. Tôi không muốn giữ quý vị lại quá lâu sáng nay. Nhưng có điều gì mà chắc chắn không? Nếu tôi đã kể với quý vị quá nhiều điều là lộn xộn, thì có điều gì đó mà rõ ràng không? Có điều nào chắn chắn về điều gì đó chút nào không? Chà, tất nhiên, tôi rất biết ơn rằng có. Có điều gì là rõ ràng không?

227 Tôi sẽ nói cho các bạn biết điều gì là chắc chắn, đó là, Phúc âm của Chúa Jêsus Christ. Bây giờ, nếu các bạn muốn ghi điều đó xuống. Chúng ta sẽ không giữ tới nó, nhưng các bạn có thể nếu các bạn muốn. Ma-thi-ơ 24:35, Chúa Jêsus nói về những ngày này và điều gì sẽ ứng nghiệm. Ma-thi-ơ 24:35, Ngài phán, “Trời và đất sẽ qua đi, song Lời Ta sẽ không bao giờ qua đâu.” Đó là điều chắc chắn. Phải không? Đó là một điều mà chắc chắn, là Lời Ngài. Bây giờ, có một điều. Chúng ta thấy chúng ta không thể dựa trên giáo hội của chúng ta. Chúng ta không thể dựa trên đất nước chúng ta. Chúng ta...Nó rất không chắc chắn. Nhưng có một điều mà chắc chắn, đó là, Lời của Đức Chúa Trời là chắc chắn. Các bạn chắc chắn sẽ phải làm điều đó.

228 Một người trong họ đã nói, “Một điều chắc chắn là—là các thứ thuế.” Ô, không. Thuế không phải là rất chắc chắn. Chúa có thể đến. Họ có thể không dùng nó lúc ấy. Tất cả chấm dứt lúc ấy.

229 Họ nói, “Sự chết là chắc chắn.” Không, thưa quý vị. Sự chết không chắc chắn. Không, thật vậy. Có thể có một sự Cất Lên, lúc đó không có sự chết. Sự chết không quá chắc chắn. Không, không, không phải trong thời đại này. Nó đã có, nhiều năm trước đây, nhưng không phải bây giờ. Sự chết không quá chắc chắn.

²³⁰ Và dù sao đi nữa, tôi biết một người một lần, đã bước đi với Đức Chúa Trời, làm gương mẫu được tỏ ra. Và ngày nọ người ấy bước đi mệt mỏi, vì thế người ấy thật sự có sự sáng thật và bắt đầu bước lên, tiếp tục đi về Nhà với Đức Chúa Trời. Người nào biết người ấy là ai? [Hội chúng nói, “Hê-nóc.”—Bt.] Hê-nóc. Và ông là gì? Một hình bóng về Hội thánh trong thời đại này.

²³¹ Và Nô-ê, là một hình bóng, và chúng ta đã học bài đó tuần vừa rồi. Nô-ê, hình bóng về dân Y-sơ-ra-ên được mang qua, sẽ được ở trên đó trên Núi Hóa Hình, mang qua đó ở—ở châu Âu, xuống xứ Palestine, nhìn xem. Và khi họ... Khi Nô-ê thấy thiếu Hê-nóc, ông nghĩ, “Điều gì xảy ra với Hê-nóc? Điều gì xảy ra với Hê-nóc vậy? Ông ấy ở đâu?” Mà, là cháu nội. Nô-ê là cháu nội Hê-nóc. Và ông nói, “Điều đó xảy ra ở đâu? Điều gì xảy ra với ông ấy? Chúng ta không thể tìm thấy ông ấy nữa.” Nô-ê bắt đầu dựng con tàu đó. Ông biết rằng thì giờ đã gần, ngay lúc đó.

²³² Và bây giờ khi Hội thánh được cất lên, và người ta nói, “Ồ, tôi—tôi—tôi đã gọi cho cảnh sát. Tôi—tôi đã gọi nhiều cuộc. Cô ấy đang ngồi ngay ở bàn, và cô ấy biến mất.” Vâng. “Tôi—tôi thật không biết điều gì xảy đến với cô ấy.”Ồ, không chỉ thế thôi.Ồ, cảnh sát nói, “Chúng tôi đã có—đã có năm trăm cuộc gọi đến về điều đó, sáng nay.” Điều gì đã xảy ra? Nó xảy ra lúc đó, trên dân Ngoại các anh. Đúng thế. Hãy xem.

²³³ Lời Đức Chúa Trời là chắc chắn. “Trời đất sẽ qua đi,” Ma-thi-ơ 24:35, “song những lời hứa của Đức Chúa Trời không hề qua đâu.” Chúa Jê-sus phán, “Tất cả trời và đất sẽ qua đi.”

Quý vị nói, “Trời à?” Đúng thế. Ma...

²³⁴ Khải huyền 21, Giảng nói, “Đoạn, tôi thấy một Trời mới và đất mới, vì trời thứ nhất và đất thứ nhất đã biến đi mất; và biển cũng không còn nữa. Và tôi là Giảng đã thấy Thành Thánh, là Giê-ru-sa-lem Mới, từ trên Trời mà xuống, như một Nàng Dâu (đó là những gì Nó đã xảy ra) trang điểm vì chồng mình.”Ồ, đó là nơi tôi muốn ở. Lạy Chúa, xin giúp con được ở Đó ngày ấy. Đúng thế. Những lời hứa của Đức Chúa Trời là chắc chắn. Chúng ta nhận biết điều đó.

²³⁵ Bây giờ chúng ta hãy lấy một—một lời Kinh Thánh ngắn, hay là một chuyến đi ngắn, và đi trở lại và tìm thấy điều gì đó mà người ta đã tin trong thời đã qua, cách họ đi ra, bởi sự tin cậy Lời Đức Chúa Trời là một tiếng chắc chắn rõ ràng hay không. Bây giờ chúng ta hãy trở lại với sự bắt đầu của Kinh Thánh, chỉ trong hai hay ba nhân vật. Và chúng ta sẽ sẵn sàng cho hàng người xin cầu nguyện, trong mười lăm phút nữa, hay gần như thế.

²³⁶ Bây giờ chúng ta hãy trở lại với người trước tiên, và lấy Anh Nô-ê, ban đầu. Nô-ê, trong Sáng thế ký. Chúng ta thấy rằng có hai hay ba tiếng, nhiều tiếng được truyền ra trong thời Nô-ê. Một trong những tiếng ấy, Nô-ê nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, phán, “Trời sẽ mưa.” Bây giờ, Đức Chúa Trời...

²³⁷ Hãy nghe. Đức Chúa Trời thường bảo anh em điều gì đó mà rất ngu dại, với những việc thuộc về thế gian, mà nó thật sự... Ngài làm điều đó để làm cho thế gian bối rối. Hiểu không? Họ đúng là bối rối trong tâm trí họ. Họ nói, “Này, một đám thánh quá máu, ồ, chao ôi! Đừng nói với tôi điều đó, rằng Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời thánh khiết, sẽ sống như một đám người như thế đó?”

²³⁸ Việc đó cũng giống như Ba-lác đã nói, và Ba-la-am đã nói, khi nhìn xuống và thấy dân Y-sơ-ra-ên. Nói, “Ồ, họ sẽ làm mọi thứ có ý nghĩa ở đó, đúng hàng lối, họ làm.” Nhưng ông không thấy hòn Đá bị đập và con Rắn bằng Đồng đó, và thấy những dấu kỳ và phép lạ, về sự chữa lành cùng các thứ, trong trại quân. Về cơ bản, họ cũng giống như nhau. Nhưng Đức Chúa Trời làm điều gì đó rất hoàn toàn. Đức Chúa Trời là sự hoàn toàn. Vậy thì điều đó dường như lạ, song Ngài thì không. Bây giờ, chúng ta cứ tìm thấy, với một vài nhân vật.

²³⁹ Hãy nhìn xem Nô-ê. Bây giờ, Kinh Thánh nói rằng, trong thời Nô-ê, đã không hề có mưa từ trời xuống. Đức Chúa Trời tưới nước cho trái đất, trên khắp trái đất. Trời chưa bao giờ mưa. Và ở đây một “người cuồng tín” đi ra đó, dựng một con tàu to lớn, dài khoảng hai khối phố. Một con tàu để nổi lên, khi không có cái gì để nó nổi lên trong đó! Không có nước. Thậm chí không có gì cả. Điều duy nhất trên trái đất, vật lớn nhất, là một con suối. “Vậy thì ông ta xây dựng con tàu đó để làm gì, và bơi hắc ín bên trong

và bên ngoài tàu, và các việc như thế? Ồ,” họ nói “nước đó đến từ đâu vậy, Nô-ê?”

“Ừ, từ trên đó.”

240 “Ồ, tôi là nhà khoa học. Và tôi—tôi—tôi có thể chứng minh, bởi không khí này, rằng—rằng không có—không có nước trên đó. Nếu có, nó sẽ mưa xuống ngay bây giờ. Không có gì ở trên đó. Tôi có thể chứng minh cách khoa học cho ông rằng không có gì ở trên đó.”

241 “Ồ, nhưng,” Nô-ê nói, “anh biết đấy, Đức Chúa Trời có thể đặt một ít ở trên đấy.” Chính là điều đó. “Đức Chúa Trời bảo nó sẽ ở trên đó, và nó sẽ ở trên đó.”

“Ồ, ông đang làm gì, Nô-ê?”

“Tôi—tôi đang sửa soạn cho điều đó. Hiểu không? Tôi đang sửa soạn.”

242 Vậy thì, bây giờ, khoa học đang đưa ra một thứ tiếng. Khoa học nói, “Đám thánh quá máu ở trên đồi đó thật là điên cuồng. Ồ, họ thì—họ không kiểm chế được. Ồ, họ đang—họ đang—họ đang đục ra một con tàu to lớn ở đó. Ồ, thế gian họ sẽ làm gì với nó? Ồ, nếu chúng ta lấy mọi con suối trên thế gian, và đặt tất cả vào thành một dòng nước, nó sẽ không đủ ngay cả để thấm ướt thân tàu. Và ở đây họ nói, ‘Nó sẽ nổi lên. Và nước đó sẽ xuống từ trên đó.’”

243 Nhưng, Nô-ê, cho dù khoa học ngu dại nói gì đi nữa, ông đang lắng nghe một Tiếng nào đó. Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ hủy diệt thế gian bằng nước.” Không có sự không chắc chắn về điều đó. Nó nghe có vẻ như không chắc chắn lúc ấy, nhưng đó là Lời Đức Chúa Trời, cho dù nó nghe có vẻ ngu dại thế nào đi nữa.

244 Đức Chúa Trời phán, “Ta là Chúa đấng chữa lành các ngươi.” Không có gì không rõ ràng về điều đó. Anh em tin điều đó.

245 Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ ban cho, bất cứ ai muốn, Đức Thánh Linh.” Nó đến. Không có gì không rõ ràng về điều đó.

Nói, “Tôi là người say xỉn. Tôi là gái điếm. Tôi là...”

246 Tôi không quan tâm quý vị là ai. “Kẻ nào muốn, hãy để người ấy đến.” Không có gì không rõ ràng.

247 Tôi thích Ngài phán điều đó, còn hơn là nói, “Nếu William Branham sẽ đến, vào năm 1960, Ta sẽ ban cho người những nguồn Nước Sự Sống.” Vậy thì, điều đó hẳn là khá tốt, giống như đó là tôi. Nhưng có thể có hai William Branham. Tôi sẽ không biết người nào là tôi.

248 Nhưng khi Ngài phán “hễ kẻ nào,” tôi biết đó là tôi, dù thế nào đi nữa, vì tôi là—tôi là người mà đã muốn đến. Hiểu không?

Vì thế, anh em biết đấy, Lời Đức Chúa Trời là chắc chắn.

249 Vậy thì với thế gian bên ngoài, thế giới khoa học, việc đó dường như rất không chắc chắn. Hiểu không? Bởi vì, họ nói, “Vậy thì ai sẽ từng nghĩ...Nào hãy nhìn. Có một mặt trăng vào ban đêm. Có những ngôi sao. Có những bầu khí quyển.” Và họ là những con người thông minh trong thời đó, anh em biết đấy, hơn người ta bây giờ.

250 Họ đã xây dựng tượng nhân sư trong thời đó. Chúng ta có thể xây dựng nó ngày nay không? Một móng chân, và nó lấy mười sáu toa xe lửa, để đặt nó lên đó, và đặt một nửa khối phốt lên cao, trên không trung. Chúng ta có thể xây dựng nó không?

251 Họ đã xây dựng kim tự tháp trong thời đó. Khi mà, những tảng đá ấy ở trong đó, cân nặng hàng trăm ngàn tấn. Ồ, chúng ta không có gì trên đời có thể xây dựng nó. Chúng ta không có năng lực. Khí đốt đó hay bất cứ thứ gì khác sẽ không bao giờ nhắc nó lên trên đó. Anh em không thể có máy móc nào đủ lớn. Làm thế nào đã...Và nó rất hoàn hảo đến nỗi...Không có vữa trát trong đó. Nhưng họ cắt nó ra trên mặt đất ở đây, và đưa nó lên đó, dù sao đi nữa, và anh em không thể tìm thấy một đường kẻ bằng lưỡi dao cạo và lát mỏng trong nó như *thế*, nó được xếp đặt thật sát với nhau. Thông minh hơn chúng ta hiện nay. Và sự thông minh đó giống như vậy...

252 Họ có một thứ thuốc nhuộm ở đó. Họ có thể làm một xác ướp trong thời đó. Chúng ta không thể làm một xác ướp ngày nay. Chúng ta không thể làm một thân người thành một xác ướp, chúng ta không biết họ đặt chất gì vào trong thân thể người chết, để họ trông giống như tự nhiên. Họ đã có—họ đã có thuốc nhuộm, họ đưa vào vải trong thời đó, mà chúng ta không có nó

hiện nay. Chúng ta không thể làm điều gì giống như thế. Có thật nhiều thứ họ đã làm lúc ấy, mà chúng ta không có.

²⁵³ Cách đây một thời gian ở đây, người ta đào lên một—một hệ thống tưới tiêu hiện đại, ở ngay Mexicô đây, mà đã bị chìm trong suốt thời đại hồng thủy. Một hệ thống thủy lợi hiện đại, cách thông minh hơn chúng ta ngày nay! Hiểu không?

²⁵⁴ “Như việc đã xảy đến trong thời Nô-ê,” những người thông minh giống như thế, “thì cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con người,” một thế hệ thông minh khác.

²⁵⁵ Những con người đó đã thông minh biết bao, có lẽ khoa học vĩ đại hơn, để có thể đo được mỗi ngôi sao cách xa bao nhiêu. Họ quá thông minh đến nỗi, về mặt địa lý, họ dựng nên kim tự tháp to, lớn đó đúng đắn, và ở ngay chính trung tâm trái đất, cho đến nỗi, cho dù mặt trời ở đâu, không bao giờ có một—không bao giờ có một cái bóng chung quanh nó. Buổi sáng, buổi chiều tối, giữa trưa, bất cứ nơi nào, không có bóng chung quanh nó. Hiểu không? Tôi đã ở đó.

²⁵⁶ Bây giờ để ý tất cả những việc này mà họ đã làm, và những sức mạnh mà họ đã có. Và quý vị có thể tưởng tượng, trời đã không hề có mưa, và không có gì trên bầu trời để làm ra mưa. Làm sao con người đó đã—đã từng đưa ra thông điệp đó trên đời? Ông không thể. Chính là điều đó.

²⁵⁷ Nhưng khi Nô-ê đứng nơi cửa con tàu, và cảnh báo dân chúng về sự hủy diệt sắp đến, một thầy giảng Phúc âm được sanh lại cũng như vậy, ngày nay, đang đứng ở Cửa, là Chúa Jêsus Christ, che kín chung quanh bởi Đức Thánh Linh, cảnh báo dân chúng về sự hủy diệt sắp đến. Chắc chắn. Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, chúng ta ở đây đang đứng trong ngày này.

²⁵⁸ Vậy thì, làm sao khoa học có thể nói, “Mưa đến từ nơi đó à?” Nhưng, anh em thấy, Đức Chúa Trời biết cách để mang mưa đến từ đó như thế nào. Ngài cũng đã gây ra một trận động đất, hay người nào đó có năng lực nguyên tử, để họ ném nó và làm nổ tung một phần nào đó của trái đất. Và nó làm đung đưa trái đất về phía sau, ném nó ra ngoài quỹ đạo của nó, và bây giờ nó nghiêng về phía sau. Và khi họ làm thế, sức nóng của trái đất

và sự lạnh lẽo của trái đất, từ mặt trời và tránh khỏi mặt trời, vì mây tràn đến. Ngài là Đức Giê-hô-va-sấm sắn. Ngài có thể sấm sắn cho chính Ngài bất cứ điều gì mà Lời Ngài đã phán.

²⁵⁹ Vậy thì Ngài có thể sấm sắn cho chính Ngài một Hội thánh. Ngài không phải có tôi. Ngài không phải có quý vị. Không. Ngài không. Ngài không phải có nó. Ngài có thể sấm sắn, người nào khác có thể chiếm chỗ quý vị. “Hãy cẩn thận một số người không nhận được mào triều thiên của mình.” Ngài không phải có—có chúng ta, nhưng chúng ta phải có Ngài. Nếu anh em từng sống, anh em phải có Ngài, bởi vì Ngài là Đấng duy nhất, như Phi-e-rơ đã nói. Khi...

²⁶⁰ Ngài phán, “Tất cả các người sẽ đi vậy chăng?”

Khi Ngài phải phán với họ về Lễ thật. Ngài là Con Người vĩ đại khi Ngài chữa lành cho mọi người đau. Ồ, khi Ngài đã có những dấu kỳ và phép lạ đi theo Ngài, Ngài là một Con Người vĩ đại. Nhưng khi Ngài bắt đầu nói với họ Lễ thật, thì điều gì đã xảy ra? Thì, “Ngài trở nên một kẻ cuồng tín.” Họ bỏ Ngài mà đi.

Ngài quay lại với các môn đồ. Nên nhớ, Ngài rất độc lập, vì Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài quay lại, phán, “Các người, cũng muốn đi chăng?”

²⁶¹ Phi-e-rơ thưa, “Lạy Chúa, chúng tôi sẽ đi theo ai? Chúng tôi sẽ đi đâu? Vì Chúa là Đấng có những Lời của Sự sống Đời đời, và chúng tôi tin chắc điều này.” Thấy không? Không có sự không chắc chắn về Điều đó. “Chúng tôi tin chắc rằng Ngài là Đấng có Nó. Chúng tôi không dao động với mọi chiều gió của học thuyết. Chúng tôi biết rằng Ngài có những Lời của Sự sống Đời đời, vì không người nào có thể làm những việc mà Ngài làm trừ phi Đức Chúa Trời ở trong người ấy, đúng thế, ở cùng người ấy.” Ni-cô-đem đã nói lên nhận xét giống như vậy.

²⁶² Bây giờ chúng ta hãy nói, thế thì, Nô-ê. Nô-ê đã lắng nghe, tiếng không rõ ràng chăng? Không, thưa quý vị. Nó đúng. Chúng ta đã có một sự hủy diệt của cơn đại hồng thủy, hủy diệt cả thế gian, và Đức Chúa Trời đã sai nước đến đúng như cách Ngài đã phán. Tại sao? Là Lời của Đức Chúa Trời đã phán vậy. Khoa học đã bị chết chìm và hư mất.

263 Hãy xem, chính sự việc mà cứu Nô-ê, đã giết chết những kẻ chỉ trích của ông. Quý vị biết điều đó không? Chính nước. Nếu đã không có nước, Nô-ê không thể được cứu. Con tàu là thứ duy nhất nổi lên. Vì thế chính điều làm nổi con tàu, đã nhận chìm kẻ chỉ trích.

264 Và chính Đức Thánh Linh ngày nay, mà nhiều người đang làm trò cười, Nó sẽ cứu Hội thánh và định tội kẻ chỉ trích. Chính cùng sự việc, đây, chính cùng sự việc. Điều mà cứu người tin, thì giết...Điều mà cứu người tin, định tội kẻ không tin. Đúng thế. Vì thế, anh em thấy, có đức tin nơi Lời Đức Chúa Trời. Đó là điều mà anh em có thể đứng vững, và biết Nó chắc chắn. Những gì Đức Chúa Trời phán là chắc chắn. Cứ tin Điều đó.

265 Bây giờ chúng ta hãy lấy ví dụ người khác, trong thời Môi-se. Bây giờ, Môi-se đã cố qua chương trình học vấn, ông đã cố trải qua các chương trình quân sự, để giải cứu Y-sơ-ra-ên, vì ông biết mình được sanh ra để làm điều đó. Và đó là thì giờ để ông làm điều đó. Nhưng ông đã cố gắng theo cách riêng của mình, học vấn của ông, và sự hình thành của xã hội lớn của ông, hay điều gì khác, làm một lời tuyên bố quân sự ra từ đó. Với đạo đức riêng của mình, ông đã thất bại. Bây giờ hãy lắng nghe kết thúc.

266 Nhưng một ngày kia, Đức Chúa Trời đã nắm giữ ông, bên một bụi cây đang cháy. Và nhìn cách—cách vô lý mà Đức Chúa Trời đã làm với con người đó. Bây giờ, Đức Chúa Trời đã kéo ông đến gần bụi cây đang cháy và Ngài nói chuyện với ông. Bây giờ, Đức Chúa Trời không bao giờ nói chuyện với ông trước đó, ông chỉ nương cậy điều đó vào sách vở. Vì thế, Đức Chúa Trời đã nói chuyện với ông.

267 Đó là lý do Nô-ê biết điều mà ông đang nói về. Đức Chúa Trời đã trò chuyện với ông. Đó là cách ông đã biết. Ông đã nghe Nó từ Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và rồi một ngày kia khi không...

268 Môi-se, được đào tạo, lịch sự, ồ, chao ôi, ông là một học giả! Chao ôi! Và ông là một nhà quân sự! Và ông nghĩ, “Với tất cả sự uyên bác của ta...ta đã có bằng Tiến sĩ Triết học, Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Văn chương, và tất cả những bằng Tiến sĩ khác mà có thể nghĩ tới. Nhưng, bây giờ, chắc chắn ta sẽ biết cách để làm việc này, bởi vì ta là—ta là bộ não của Ê-díp-tô.”

269 Tôi không quan tâm anh em là bộ não của cái gì, điều đó không tốt, khi nó đến trước Đức Chúa Trời. Nó là điều ngu dại. Bộ não của anh em là sự ngu dại, với Đức Chúa Trời. Hiểu không? “Bởi vì, đường lối Ta cao hơn đường lối các người, và ý tưởng Ta cao hơn ý tưởng của các người, Đức Chúa Trời phán.” Hiểu không? Vì thế, bộ não giỏi nhất của anh em...

270 Giống như Phao-lô đã nói, “Tôi không đến với anh em, giảng với anh em bằng những lời làm cho vui thích, giống như sự khôn ngoan làm. Bởi vì, nếu tôi làm thế, những hi vọng của anh em sẽ được xây nên...” Bấy giờ, Phao-lô có thể làm điều đó, vì ông là một người thông minh. Ông nói, “Tôi có thể làm điều đó. Nhưng, điều đó là gì, anh em sẽ yên nghĩ trên triết lý của con người. Nhưng tôi đến với anh em, trong quyền năng và sự sống lại, với Đức Thánh Linh, hầu cho đức tin anh em sẽ ở trong Đức Chúa Trời.” Thế đấy. Vì, đó là tiếng không rõ ràng, tiếng khác thì rõ ràng. Nhưng *Điều này* thì chắc chắn, đúng. Ồ, thế thì Nô-ê đã... Xin thứ lỗi.

271 Môi-se đã cố gắng, bởi một tiếng lộn xộn, đạo đức của ông. Học vấn của ông, nó không chắc chắn. Nhưng ngày nọ ông nghe một Tiếng rõ ràng. Ô! Bây giờ tôi cảm thấy tin kính. Vâng. Ông nghe một tiếng rõ ràng, vì ông đã thấy Ánh sáng trong một bụi cây. “Hãy cởi giày người ra, nơi người đang đứng, bởi vì nó là đất thánh.” Ngài phán, “Ta đã nghe tiếng kêu khóc của dân Ta, và Ta nhớ lại Lời Ta.” A-men. Không có gì không chắc chắn về điều đó. “Ta nhớ điều Ta đã bảo với Y-sác, và Gia-cốp, và Áp-ra-ham, và hết thủy họ. Ta nhớ lại các lời hứa của Ta. Ta không quên chúng. Ta thấy tiếng kêu khóc của dân sự, và thì giờ đã gần. Ta sẽ sai người, hồi Môi-se.”

Môi-se thưa, “Làm sao tôi có thể trở về được?”

272 Hãy nghe. “Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người.” Không gì không chắc chắn về Điều đó.

273 “Như Ta đã ở cùng Môi-se, thì Ta cũng sẽ ở cùng người như vậy.” Hiểu không? “Và Ta sẽ ở cùng người.” Không có gì không chắc chắn về điều đó. “Ta sẽ ở cùng người.”

Ngài phán bảo Giô-suê, những năm sau, “Như Ta đã ở cùng Môi-se, Ta cũng sẽ ở cùng ngươi.”

“Làm sao tôi có thể chiếm được những thành phố có những tường thành lớn kia?”

274 “Ta...Điều đó không dành cho ngươi hình dung ra. Ta đã ở cùng Môi-se. Ta sẽ ở cùng ngươi. Và mọi nơi chân ngươi đạp đến, thì thuộc về ngươi. Cứ bước tới. Hiểu không? Không điều gì sẽ đứng nổi trước ngươi, suốt những ngày ngươi còn sống.” Không có gì không chắc chắn về điều đó. “Ta sẽ ở cùng ngươi.”

“Chắc chắn Ta sẽ ở cùng ngươi,” Đức Chúa Trời phán cùng Môi-se.

275 Bây giờ tôi muốn anh em để ý khi một người nghe Tiếng của Đức Chúa Trời, nghe một cách cá nhân Lời Đức Chúa Trời. Vậy thì, anh em có thể nghe Nó. Anh em nói, “Ồ, Đức Chúa Trời phải đến gặp tôi.” Vâng, thưa quý vị. Tôi có thể ngồi ở đây và giảng cho đến khi—cho đến khi tôi cảm thấy chết trên bục giảng, mười, hai mươi, ba mươi, năm mươi năm nữa, anh em sẽ không bao giờ nghe Nó cho tới khi Đức Chúa Trời bày tỏ Lời cho anh em. Anh em có thể ngồi ngay tại chỗ của mình. Anh em không phải đến gần bụi cây đang cháy. Có thể anh em ở gần hơn anh em nghĩ. Cứ ngồi ở đó và để Đức Chúa Trời phán với anh em, trong Lời.

276 “Tôi sẽ bỏ loại đời sống này mà tôi đang sống. Tôi phải sống đúng.” Đó là Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời ở trong Lời Ngài, đang bày tỏ chính Ngài cho anh em. “Tôi phải làm cho đời sống tôi đúng với Đức Chúa Trời.” Đó là Đức Chúa Trời. Đó là Đức Chúa Trời, chắc chắn. “Tôi phải chết ngày nào đó.” Chắc chắn anh em sẽ chết. “Tôi phải trả lời ở sự Phán xét.” Chắc chắn anh em sẽ trả lời ở sự Phán xét.

277 Thế thì đâu là nơi phán xét của anh em, vượt xa ở Ngai nơi đó anh em không có sự thương xót, hay là ở đây tại Ngai nơi anh em có thể có được sự thương xót? Vậy thì, đó là sự lựa chọn của anh em. Đó là một cây, giống như trong vườn Ê-đen, một cây là Sự Sống còn cây kia là sự chết. Đặt Nó ra ngoài, cho nơi Đó, anh em chết. Hãy nhận Nó bây giờ, và anh em sống. Bây giờ anh em là người quyết định, đây, anh em là người phải quyết định. Anh

em là người quyết định giờ này, nhưng Ngài là Quan Án lúc đó. Anh em là người quyết định bây giờ, cho dù anh em muốn có Nó hay không. Ngài là Quan Án lúc ấy, cho dù anh em có nhận Nó hay không. Vì thế anh em chỉ phải quyết định, điều gì mình muốn làm, nhưng nó tùy thuộc anh em. Mỗi người, giống như A-đam và Ê-va, điều đúng và sai đặt trước mọi người, và anh em phải quyết định.

“Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người.”

278 “Làm sao tôi có thể trở về và nói với chủ tôi rằng tôi đã được cứu và đầy đầy Đức Thánh Linh?”

“Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người.”

279 “Làm thế nào tôi sẽ kể với chồng tôi rằng tôi sẽ bỏ việc hèn hạ của mình? Làm thế nào tôi sẽ có thể làm điều đó?”

“Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người.”

280 “Làm sao tôi có thể nói với vợ tôi, rằng tôi—tôi đã sống sai trật, tôi đã làm những việc sai? Làm thế nào tôi có thể làm điều này? Làm sao tôi có thể đứng trước gia đình tôi lần nữa? Làm sao họ sẽ tin tôi, khi—khi họ biết rằng tôi đã chửi rủa và hành động kỳ cục, và làm những việc tôi đã làm, và đi trở về và nói với họ rằng ‘Tôi là Cơ-đốc nhân?’”

“Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người,” Đức Chúa Trời phán.

281 Nó sẽ làm cho các bạn làm những việc mà các bạn không muốn nghĩ. Hãy nhìn xem Môi-se, thật hoàn toàn điều đó đã làm cho ông hành động. Ông đã làm gì? Con người đó; tám mươi tuổi...

282 Các bạn nói, “Ồ, Anh Branham, tôi sắp—tôi sắp đến tuổi trung niên, một người già. Hay là...” Tôi không quan tâm các bạn già thế nào. Điều đó không có gì quan trọng. Ngày mà Đức Chúa Trời có thể khiến các bạn im lặng đủ để phán với các bạn, và các bạn có thể nghe Lời Ngài, đó là ngày Ngài đang nói chuyện với các bạn, cho dù các bạn ở tuổi nào. “Làm sao tôi có thể làm điều đó, Anh Branham?”

283 Hãy nhìn Môi-se, tám mươi tuổi. Ê-díp-tô có cả thế giới bị chinh phục. Họ đã tổ chức mọi thứ, tất cả những bí mật quân sự

và mọi thứ trong tay của chính họ. Và Môi-se đặt vợ ông lên lưng con la già nhỏ bé, đặt Ghẹt-son trên hông nàng. Và ở đây ông đi, sáng hôm sau, với cây gậy cong queo trong tay, bộ râu trắng phất phơ như thế này, và có lẽ trán hói của ông chiếu sáng, như thế. Và con lừa già này đang đi xuống qua nơi đó, kéo theo con la già này. Ông đang la lớn, “Vinh quang thay Đức Chúa Trời! Ngợi khen Chúa!”

Người nào đó nói, “Môi-se, ông đang đi đâu?”

284 “Đi xuống xứ Ê-díp-tô, để tiếp quản.”

“Thật là lối bịch!”

285 Nhưng khi một người nói chuyện với Đức Chúa Trời, và đã có Tiếng của Đức Chúa Trời trong người ấy, và Lời Đức Chúa Trời ở trong người! “Vị bằng các người cứ ở trong Ta,” Giăng 15. “Vị bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người; các người có thể cầu xin mọi điều mình muốn, và điều đó sẽ được làm cho các người.” Hiểu không? Không có gì không chắc chắn. Nó sẽ được thực hiện. Đúng thế. Không có gì không chắc chắn.

286 Môi-se, “Làm sao Ngài...” Môi-se có thể đã thưa với Đức Chúa Trời, “Làm thế nào tôi sẽ làm điều đó, là một người xâm lược à? Làm sao tôi có thể, một ông già này đây, tám mươi tuổi, và làm sao tôi sẽ đi xuống đó với quân đội to lớn hàng triệu người đó, và tiếp quản nó?”

287 “Chắc chắn Ta sẽ ở cùng người.” Ông chỉ phải biết thế thôi. Rồi ông đi. Rồi ông đi. Ông đi xuống. Và ông, cũng đã tiếp quản. Tại sao? Ông đã chắc chắn rằng Tiếng mà ông đã nghe là đúng.

288 Và Tiếng mà các bạn nghe sáng nay là đúng, vì Nó là Lời của Đức Chúa Trời.

289 Dân Hê-bơ-rơ ở trong lò lửa hực, làm sao họ biết họ sẽ được giải cứu? Họ nói, “Đức Chúa Trời của chúng tôi có thể giải cứu chúng tôi.” Ngài không hề làm điều đó trước đây. “Ngài có thể giải cứu chúng tôi khỏi lò lửa hực này. Nhưng, cho dù thế nào, chúng tôi chắc chắn Ngài có thể.” Không có sự không chắc chắn về điều đó. “Chúng tôi chỉ biết Ngài sẽ làm, nhưng, dù sao đi nữa, chúng tôi sẽ không cúi đầu trước hình tượng của vua.”

290 “Chúng tôi sẽ không đi ra ngoài vì bữa tiệc đó. Chúng tôi sẽ không hút thuốc của họ. Chúng tôi sẽ không uống rượu đó. Chúng tôi sẽ không nói dối với họ. Chúng tôi sẽ không phạm tội tà dâm. Chúng tôi sẽ không chạy ra với vợ chúng tôi nữa, với chồng chúng tôi nữa. Chúng tôi chắc chắn, Đức Chúa Trời có thể giải cứu chúng tôi.”

291 “Ồ, nếu quý vị làm thế, họ sẽ đuổi quý vị ra khỏi trò chơi lừa bịp. Họ sẽ đuổi quý vị ra khỏi sòng bài, sự giúp đỡ của các bà.”

“Tôi không quan tâm những gì họ làm cho tôi. Đức Chúa Trời có thể giải cứu tôi.”

292 “Chị biết họ sẽ làm gì không? Họ sẽ gọi chị là lạc hậu. Để cho tóc chị mọc ra lại, nếu chị làm thế. Rồi mặc những áo dài và hành động giống như một quý bà. Chị biết họ sẽ làm gì không? Họ sẽ gọi chị là người lạc hậu.”

293 “Tôi không quan tâm họ gọi tôi là gì. Nhưng Đức Chúa Trời có thể giải cứu tôi, và đó là việc tôi theo đuổi ngày nay. Đức Chúa Trời có thể giải cứu tôi. Chỉ thế thôi.”

294 “Ồ, nếu chị không mặc đồ ngắn mùa hè tới này, thì Susie sẽ nói gì?”

295 “Tôi không quan tâm Susie nói gì. Tôi muốn biết Đức Chúa Trời nói gì. Bởi vì, Susie có một tiếng lộn xộn. Nhưng Đức Chúa Trời thì đúng. Đó là Tiếng rõ ràng.” Vì thế, Ngài thật sự giải cứu họ.

296 Thật chắc chắn làm sao là Áp-ra-ham, sau khi chờ đợi hai mươi lăm năm, để có đứa con mà Đức Chúa Trời đã bảo với ông rằng ông sẽ có được? Các bạn có thể hình dung, Áp-ra-ham, một cụ già, có danh tiếng tốt giữa dân sự không? Và ngày nọ, Đức Chúa Trời phán với ông, rằng, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta sẽ làm cho người trở nên ‘cha của các dân tộc,’ sẽ đổi tên người bây giờ, và gọi người là Áp-ra-ham, Áp-ra-ham thay vì Áp-ram. Và Ta sẽ gọi, từ Sa-rai (S-a-r-r-a) thành S-a-r-a ‘công chúa,’ và Ta sẽ thay đổi tên nàng. Và bây giờ cả hai người...Chúng ta hãy xem, Áp-ra-ham, người đã bảy mươi lăm, còn nàng sáu mươi lăm. Người đã sống với nàng từ khi nàng khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, vì nàng là em cùng cha khác mẹ với người. Và người đã sống với

nàng suốt thời gian này. Người đã cưới nàng khi nàng chỉ là cô gái trẻ, và tuy nhiên các người chưa có con. Nhưng Ta—Ta sẽ làm điều đó. Ừ-m. Ta sẽ ban cho người một đứa con. Và người tin Ta chẳng, hỡi Áp-ra-ham?”

“Vâng, lạy Chúa, tôi tin Ngài.”

“Thế thì, này, người ta—người ta sẽ nói người bị ‘điên.’”

“Ồ, điều đó được thôi, Chúa ôi. Điều đó được thôi.”

“Người bảo họ rằng người sẽ có một đứa con.”

297 “Ồ, ông đi lại và ôm chầm lấy Sa-ra, và nói, “Em yêu, em biết gì không? Chúng ta sẽ có con.”

“Gì hả? Một đứa con?”

“Đúng thế.”

“Làm sao anh biết?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

298 “A-men. Đúng vậy, anh à, thế thì, chúng ta sẽ có con. Vậy thì, bây giờ, anh biết em sẽ làm gì không? Anh đưa cho em ít tiền. Em sẽ đi xuống, mua một ít tất. Em sẽ mua một ít kẹp và một ít tã lót. Và chúng ta sẽ sẵn sàng cho đứa con này, đấy, vì nó sẽ đến ngay bây giờ. Vâng, thưa anh.” Vậy nàng đi xuống tiệm.

299 “Và tôi nghe họ đi đến bác sĩ, và nói, “Thưa bác sĩ, ông biết gì không? Chúng tôi muốn ông sẵn sàng ở bệnh viện. Chúng tôi sắp có con.”

300 “Ừ, ư, ư, ư, ư! Ừm! À, anh, anh nói tên anh là gì?”

“Áp-ra-ham.”

301 “Ừ-m. Đúng thế. Vâng, thưa ông. Xin lỗi. Ngày hôm nay tôi bận, ông thấy đấy.”

302 Quay lại, nói, “Này, tốt hơn các anh nên gửi đến những người có thẩm quyền, xét nghiệm tâm trí ông già đó.Ồ, ông ta đã bảy mươi lăm tuổi, còn người đàn bà ấy đang ngồi ngoài đó với một khăn quàng trên vai bà ấy, giống như một cụ bà, vậy mà nói bà ta sắp có con.Ồ, đó chẳng phải là—đó chẳng phải là con trai Tha-rê ở dưới đó, từ dưới đó lên Si-nai, ở trên tháp đó sao? Chẳng phải—chẳng phải đó là...Chẳng phải đó là con trai ông ấy sao?”

“Vâng.”

303 “Ồ, ông già đáng thương đó đi ra nắng nhiều quá. Ông ấy bị say nắng. Ông ấy hơi bị điên. Hiểu không? Đúng thế.” Nhưng đó là tiếng lộn xộn.

Nhưng Áp-ra-ham đã có một Tiếng rõ ràng, “Đức Chúa Trời phán vậy.”

304 “Ồ,” những người có thẩm quyền nói, “ông ấy là một cụ già trung tín. Tôi biết nhiều lần, ông ấy đã cho các bà góa các thứ. Và ông cho các thứ. Họ—họ...Còn bà ấy tử tế kinh khủng. Tôi không muốn nhốt họ, hay làm bất cứ điều gì. Chúng ta hãy đừng đẩy họ ra đó dựa vào gốc cây, xích họ lại và các thứ giống như thế, họ sẽ tòi tệ hơn. Tôi sẽ nói với quý vị, chúng ta sẽ để ý canh chừng họ, quý vị biết đấy.” Và người ta cứ canh chừng họ. “Ừm-ừm? Ừm-ừm?” Thật là một tiếng lộn xộn!

305 Nhưng Áp-ra-ham đã biết Tiếng đó thì rõ ràng. Vì thế ông nói, tháng đầu tiên trôi qua, “Em cảm thấy thế nào, em yêu, có gì khác không?” Bây giờ nên nhớ, thưa quý bà; hai mươi tám ngày, bà đã trải qua việc ấy trước đó một thời gian lâu, khoảng bốn mươi năm. Còn ở đây bà đã, sáu mươi lăm. “Em thấy thế nào, em yêu?”

“Ồ, anh yêu, chẳng có gì khác.”

306 “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ có nó, dù thế nào đi nữa.” Không có gì không chắc chắn. “Chắc chắn. Tôi quả quyết. Vâng, thưa quý ông. Tôi tin chắc chúng tôi sẽ có con.”

“Làm sao ông biết, Áp-ra-ham, sẽ có con?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy. Sẽ có nó, dù thế nào đi nữa.”

307 “Ồ, tháng thứ hai, tháng thứ ba, năm đầu tiên, “Em yêu, cảm thấy gì khác không?”

“Không.”

“Chưa có gì xảy ra à?”

“Chưa. Chưa.”

“Ồ, vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Chúng ta sẽ có nó, dù thế nào đi nữa.”

308 “Áp-ra-ham, tôi nghe nói rằng ông nói ông sẽ có con. He-he! He-he!” Đó là một tiếng lộn xộn. Hiểu không?

309 Nhưng Áp-ra-ham đã nghe Tiếng khác nhấn chìm tất cả những tiếng đó xuống. “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời. Tôi không quan tâm chúng tôi phải chờ đợi Ngài bao lâu. Chúng tôi sẽ có con, dù thế nào đi nữa.”

“Làm thế nào ông biết, Áp-ra-ham?”

“Đức Chúa Trời đã phán vậy.”

“Vậy thì, Ngài, Đức Chúa Trời đã giảng xuống và nói chuyện với ông à?”

“Vâng.”

“Làm sao ông biết? Hãy cho tôi nghe Ngài?”

310 “Ngài đã trò chuyện với tôi, không phải với ông. Ồ, tiếp tục đi.” Nói, “Cứ tiếp tục, hỡi anh là người không tin. Anh không tin, dù thế nào đi nữa. Tôi tin Ngài, đấy, vậy cứ đợi đấy.” Chính là thế. “Chúng tôi sẽ có con, dù thế nào đi nữa.” Hai mươi lăm năm đã trôi qua.

311 Nhưng trước khi thì giờ ấy đến, họ cười rú lên và cười nhạo. Đức Chúa Trời phán, “Người biết gì không? Ta sẽ chỉ đem người ra khỏi họ. Hãy đóng gói tất cả y phục và các thứ, hãy sẵn sàng. Hãy đi ra, phân rẽ ra khỏi đám người không tin đó. Ta sẽ ban cho người một hội thánh nhỏ ở trên đây, một số người sẽ tin người. Hãy ra khỏi những giáo phái hình thức nguội lạnh già nua đó. Hãy đi ra đây. Bước đi một mình, với Ta.” Đức Chúa Trời không hề ban phước cho ông đến khi ông hoàn toàn làm điều đó, tự phân rẽ khỏi tất cả những người vô tín.

312 Và Ngài sẽ không bao giờ ban phước cho anh em cho tới khi anh em làm giống như vậy. Lấy hết những sự mê tín dị đoan xưa ra khỏi anh em, và, “Có lẽ Nó là vậy, và có lẽ Nó không phải.”

Nếu anh em đến để được cầu nguyện cho, sáng nay, anh em hãy đến với đức tin chân thật, “Đức Chúa Trời đã phán vậy, và thế là đủ rồi.” Chính là điều đó. “Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Tất cả chỉ có thể thôi. “Đức Chúa Trời đã phán vậy.” Ngài đã phán điều đó, và thế—thế là đã xong. Không phải làm nặng xị lên về, suy nghĩ về điều đó nữa. Đúng thế.

313 Bấy giờ, sau hai mươi lăm năm, và Áp-ra-ham đã trở thành một cụ già lúc bấy giờ. Ông đã một trăm tuổi. Còn Sa-ra được chín mươi tuổi. Bấy giờ hãy suy nghĩ về điều đó, người bà nhỏ bé đó, choàng cái khăn nhỏ qua vai mình, một cái mũ nhỏ bụi bặm. Và ông cụ, anh em biết, giống như thế này. “Và em cảm thấy thế nào, em yêu?”

“Không có gì khác.”

“Sẽ có nó, dù sao đi nữa. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!”

314 Ngày nọ ông chột nhìn, và ở đây ba Người đang đi đến. Họ ngồi xuống. Hai người trong họ đi xuống thành Sô-đôm, để giảng.

315 Người ấy nói, “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ người đâu?” Ồ, chào ôi! Chà! Bấy giờ nên nhớ, Chúa Jê-sus đã phán điều đó có thể sẽ xảy ra lại, anh em biết, cũng Thiên sứ ấy.

Ông nhận biết họ là các Thiên sứ. Hiểu không? Ông đã nghe Tiếng đó. Khi ông nghe Người đó nói, có điều gì đó về điều đó, mà ông nhận biết, rằng đó là Tiếng giống như vậy. Hiểu không? Ông biết đó là cùng Đấng ấy.

316 Ông nói, “Sa-ra?” Lật đặt đi vào, nói, “Em yêu, hãy lên ra thật nhanh, và đốt lò thật nhanh, và lấy ít bột, rây ra và nhồi đi, rồi làm bánh nhỏ.” Anh em nhớ điều đó không? “Rây một ít bột.”

317 Bao nhiêu, anh em Kentucky, còn nhớ điều đó? Ồ, chà, anh em nên nhớ. Tôi đã thấy mẹ tôi lấy vật quen thuộc đó và đập, “bang, bang, bang,” và chà nó, và chà nó, và “bang, bang, bang,” giữ bột đó ra, để làm cho chúng tôi một ít bánh nhỏ bằng bột ngô. Và—và rồi rán lên một ít da lợn, trong chảo rán, anh em biết, hay chảo bánh, và để mỡ trong đó. Và những hạt đậu đen và củ cải, ăn khá ngon. Vậy nên—vậy nên khi đó nước ép táo rất hiếm, và làm giấm, anh em biết; và lấy tất cả đổ vào khuôn, đổ một chút giấm lên nó. Nó thật ngon. Vì thế nên—nên...

318 Tôi thấy Sa-ra nướng bánh nhỏ làm bằng bột ngô, giống như, từ trên đá này. Áp-ra-ham đi ra, và ông kiểm một con bò tơ, mập; và giết nó, và mang vào, dọn nó lên.

319 Đi ra ngoài đó, nói, “Có điều gì đó về Người đó. Tôi đã nghe Tiếng ấy trước đây. Tôi biết Ngài bị đắm bụi hết trên y phục Ngài,

và các thứ. Ngài đang ngồi ở đó, lau mặt Ngài, và nhìn chung quanh như thế. Thế nhưng tôi nói với nàng, tôi biết Tiếng đó, vì nó không phải là tiếng không rõ ràng. Vì, tôi đã nghe nó, cách đây hai mươi lăm năm. Và, nàng ơi, chúng ta đã tin cậy luôn mọi lúc, để tin. Có điều gì đó về Người ấy. Tôi không biết tại sao, nhưng có điều gì về Ngài, mà tôi tin.” Tốt lắm.

³²⁰ Vì thế khi ông đi ra, và ông bẻ nhánh cây để đuổi ruồi bay hết đi, anh em biết, và ngồi đó trong lúc Họ ăn. Vậy nên, sau một lát, hai người trong Họ bắt đầu nhìn xuống về phía thành Sô-đôm. Và Họ đi xuống đó, một thầy giảng hiện đại đi xuống nơi đó để giảng Phúc âm lúc ấy.

³²¹ Vậy Áp-ra-ham đang ngồi với Người này, và Ngài quay lưng Ngài lại với trại. Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ người ở đâu?”

Thưa rằng, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.”

³²² Phán, “Theo thì giờ đã định, ta sẽ thăm viếng người theo như lời hứa mà Ta đã hứa với người.” Ông đã biết Tiếng đó là chắc chắn lúc ấy.

³²³ Điều gì đã xảy ra? Ngay lập tức sau khi Thiên sứ lìa khỏi, Sa-ra trở nên một người phụ nữ trẻ trung, xinh đẹp, làm sững sốt ngay trở lại, tỏ cho thấy điều Ngài sẽ làm với chính Dòng dõi của Áp-ra-ham. Cụ bà già nua đó trở nên một phụ nữ trẻ. Còn Áp-ra-ham, đã hết khòm lưng, và bộ râu trắng biến mất, và ông trở lại là một thanh niên.

³²⁴ Và họ đã đi một chặng đường ngắn, ba trăm dặm, đi xuống Ghê-ra. Và khi họ đến đó, A-bi-mê-léc, vua dân Phi-li-tin ở dưới đó, đang tìm một người vợ. Và vua nhìn khắp nơi, những người đàn bà Phi-li-tin xinh đẹp. Mà, họ thì xinh đẹp. Và vì vậy ông nhìn quanh ở đó, thấy tất cả những người nữ Phi-li-tin, nói, “Ta thật không thể chọn được một người, không biết làm sao. Ta thật sự...” Một ngày kia vua thấy Sa-ra thân mến đang đi đến lúc ấy, một trăm tuổi, bà nội. Vua nói, “Đó là người mà ta chờ đợi. Nàng đấy. Đó là nàng.” Vậy nên, vua đã lấy nàng và định cưới nàng.

325 Và Đức Chúa Trời đã hiện ra với vua, trong một giấc mơ, phán rằng, “Người lấy nàng chẳng?” Phán, “Đó là vợ của tiên tri Ta.” Phán, “Người là một người thật tốt.”

Ông thưa, “Lạy Chúa, Ngài biết người ngay thẳng.”

326 Không có sự không rõ ràng về điều đó. Ngài phán, “Người hãy cho người ấy về. Ta sẽ không nghe lời cầu nguyện nào của người kêu cầu Ta. Ta sẽ không nghe về điều đó. Bởi vì, người ấy là một tiên tri, và người trả nàng về và phục hồi cho nàng. Bởi vì, Ta...” Ông ấy đã cần một ít tiền, đó là lý do tất cả những việc này xảy ra. Vì vậy, họ cần một số tiền. “Vậy người hãy đi ra đó và phục hồi cho nàng, trả lại vợ cho người. Nếu không, người sẽ chết.” Không có sự không rõ ràng về điều đó, vì Đức Chúa Trời đã đóng mọi tử cung của mọi người vua có. Điều đó hoàn toàn chính xác.

327 Vua đi ra đó, và nói, “Hỡi Áp-ra-ham, sao người làm điều này?”

328 Nói, “Ồ, nàng là em gái tôi, như tôi đã nói với vua. Nhưng,” nói, “nàng đã trở nên vợ tôi.”

329 Thế thì, tiếp tục. Vậy thì ông là gì? Thế rồi khi đưa con bé bỏng ấy được sanh ra, sau tất cả những năm này, khi họ trở về lại. Đức Chúa Trời phán, ngày nọ, phán, “Hãy đem con người lên núi, cắt cổ họng nó.”Ồ, chao ôi!

330 Sáng thế ký 22, ông mang đứa trẻ này lên đó. Và mang bé Y-sác, ồ, không phải một đứa trẻ, cậu đã gần mười bốn tuổi, để những lọn tóc nhỏ của cậu ra phía sau lưng như *thế*. Và rút con dao ra, bàn tay run rẩy của người cha già đó; không nghi ngờ gì, cố gắng nén chịu, giơ lên phía sau, anh em biết đấy. “Con duy nhất của ta. Ta đã chờ đợi tất cả những năm này. Chao ôi! Ta chưa hề có một đứa con trai. Hãy nhìn xem nó. Hãy nhìn xem nó. Đây, nó là đứa con trai duy nhất của ta, đứa trẻ đáng thương. Nhưng, Đức Chúa Trời ôi, Ngài bảo con phải làm điều đó. Con biết tin cậu Lời Ngài. Con không biết Ngài sẽ làm điều đó thế nào. Nhưng, lạy Chúa, Ngài đã ban nó cho con, như một người từ kẻ chết.”

331 Bây giờ nếu quý vị muốn ghi chép, Hê-bơ-rơ 11:17 đến 19. Chúng ta hãy cứ giở tới chỗ đó, và rồi chúng ta sẽ hiểu điều đó.

Hê-bơ-rơ 11, bảy-...tới 19. Chúng ta sắp sửa kết thúc, chỉ trong vài phút. 11: 17, được rồi.

Bởi đức tin Áp-ra-ham, người đã dâng Y-sác, trong khi bị thử thách: và người là kẻ...đã nhận lãnh lời hứa dâng... đã nhận lãnh lời hứa dâng con một của mình.

Là về con đó mà đã có phán rằng, Ấy bởi trong Y-sác mà người sẽ có một dòng dõi lấy tên người mà kêu:

“Người tự nghĩ” ...Câu thứ 19.

Người tự nghĩ rằng Đức Chúa Trời cũng có quyền khiến nó sống lại, ngay cả từ kẻ chết; cũng giống như từ trong kẻ chết mà người lại...được con mình.

³³² Áp-ra-ham nói, “Lạy Chúa, nếu Chúa lấy...Trở lại lúc tôi còn vô sinh, tôi không có gì. Tôi là một tội nhân, và Ngài đã làm cho tôi điều đó. Ngài đã ban cho tôi một lời hứa. Và nó đây này, Ngài ban cho tôi đứa con trai này. Và tôi đã chờ đợi hai mươi lăm năm để có được nó. Và bây giờ, mười bốn năm sau, ồ, nó đây này, một thanh niên, đúng là niềm kiêu hãnh của lòng mẹ nó. Tôi đã lên đem nó đi ra khỏi nhà. Giữ...Mẹ nó ắt sẽ không hiểu điều đó. Nhưng tôi hiểu Ngài, Chúa ôi, tôi biết Tiếng Ngài là thật. Bây giờ Ngài bảo tôi dâng nó lên, để giết nó. Và Ngài bảo tôi, rằng, qua tôi, tôi, tôi sẽ là cha của nhiều dân tộc. Qua đứa trẻ này, mà Ngài muốn lấy đứa trẻ này đi, và qua nó...Khi Ngài đã ban cho tôi lời hứa, và cắt những miếng thịt đó ra từng phần, ngày ấy, và Ánh sáng trắng nhỏ ấy đến giữa họ, Ngài đã ban cho tôi một lời hứa, rằng, theo như đứa trẻ này ở đây, mà Ngài có thể làm cho sống lại Con của Chính Ngài. A-men. Ngài có thể mang đến Con của Chính Ngài. Qua dòng dõi của con tôi, Ngài sẽ mang đến Con Ngài, và Ngài sẽ cứu mọi dân tộc. Tôi không biết Ngài sẽ làm cách nào với điều đó, Chúa ôi. Đó không phải là việc của tôi. Nhưng tôi biết chắc chắn về điều đó. Tôi biết sự chắc chắn về lời hứa của Ngài, và tôi bị thuyết phục rằng tôi đã nhận lãnh nó như một người từ kẻ chết. Và tôi hoàn toàn được thuyết phục rằng Ngài có thể làm cho nó sống lại từ kẻ chết. Nếu tôi giết nó, Ngài có thể làm cho nó sống lại lần nữa. Tôi sẽ nhận Lời Ngài, Chúa ôi.”

³³³ Rút dao ra. Nói, “Tạm biệt, Y-sác.” Hôn cậu ấy. Kéo lui.

334 Và rồi Đức Chúa Trời phán, “Khoan đã, Áp-ra-ham. Chờ một chút. Ta biết người tin Ta. Ta biết người yêu Ta. Hãy dừng tay lại.”

335 Khoảng thời gian đó, ông nghe có điều gì đó phía sau ông. Nhìn, và có một con chiên đực mắc trong bụi cây. Con chiên đực đó từ đâu đến? Nó đến từ đâu? Ông ở cách xa nên vẫn minh một trăm dặm, phía sau trong đồng vắng nơi có sư tử, chó sói, chó rừng, và tất cả những thứ như thế, giết chết con chiên. Và lúc đó ông trên đường lên đỉnh núi, nơi mà không có nước hay thứ gì khác ở trên đó cho chiên sống. Và việc ấy đã không có ở đó, một phút trước đó một phút. Nhìn lại, và nó đã có ở đó, phút sau, ở đó. Giê-hô-va Di-rê! Đức Chúa Trời đã phán...

336 Áp-ra-ham ngược lên, nói, “Ngài là Giê-hô-va Di-rê.” *Giê-hô-va Di-rê* có nghĩa gì? “Ngài có thể sẵn sẵn bất cứ thứ gì mà Ngài nói. Nếu Ngài đã nói vậy, thì điều đó chắc có. Ngài có thể làm điều đó.”

337 Ông...Ông đã làm gì? Ông phải nghe tiếng giống như Nô-ê đã nghe. Khi mà, “Làm thế nào Ngài sẽ có được nước ở trên bầu trời đó?”

338 “Tôi không biết. Nhưng, Ngài là Giê-hô-va Di-rê. Ngài có thể sẵn sẵn nước ở trên đó.”

339 “Làm thế nào Ngài sẽ cất lên một người từ trái đất này và đem người ấy vào trong miền Vinh hiển?” Tôi không thể nói cho anh em biết. “Chúng ta nặng. Tôi cân nặng một trăm năm mươi cân. Tôi cân nặng hai trăm cân.” Tôi không quan tâm anh em cân nặng bao nhiêu. Ngài là Giê-hô-va Di-rê. “Sự chuyên chở sẽ đến thế nào?” Tôi không thể nói cho anh em biết, nhưng Ngài sẽ có sự chuyên chở ở đó khi thì giờ ấy đến.

Nói điều này thay cho những người bạn da màu của tôi đang ngồi đây, sáng nay. Dưới miền Nam có một người da màu già mang quyển Kinh Thánh đi dạo quanh. Ông ấy nói...Và ông chủ ông cười nhạo ông, bởi vì ông ấy nói ông có một niềm tin chân thành. Ông ta nói, “Không có chuyện như một niềm tin chân thành như thế.”

Ông nói, “Thưa ông chủ, có một điều mà ông thiếu.” Nói, “Đó là không có chuyện như một niềm tin chân thành, như ông biết.” Hiểu không? Nhưng ông biết khác hẳn.

Nói, “Ông sẽ làm gì với quyển Kinh Thánh đó? Ông không biết đọc.”

³⁴⁰ Nói, “Tôi tin Nó.” Nói, “Tôi tin Nó, từ trang này qua trang khác, và cũng tin trang đó. Bởi vì,” ông nói, “bởi vì Nó có ‘Kinh Thánh’ đã chép trên Nó.”

Nói, “Tôi nghĩ ông tin hết thảy các câu chuyện chép trong Đó?”

³⁴¹ Nói, “Vâng, thưa ông.” Nói, “Tôi tin mọi điều mà Đức Chúa Trời đã phán. Và mọi điều Đức Chúa Trời bảo tôi, tôi tin.”

³⁴² Ông nói, “Vậy thì, vậy thì hãy nghe, Sambo, ông không thể làm điều đó.” Nói, “Bây giờ nếu như Đức Chúa Trời bảo ông nhảy qua bức tường đá ấy ở đó, ông sẽ làm điều đó không?”

Ông nói, “Vâng, thưa ông. Tôi sẽ nhảy ngay qua bức tường đá ấy.”

³⁴³ Ông ấy nói, “Làm thế nào ông sẽ qua được bức tường đá, không có cái lỗ nào trong đó?”

³⁴⁴ Nói, “Nếu Đức Chúa Trời bảo tôi ‘nhảy,’ thì Ngài sẽ làm một cái lỗ cho tôi nhảy qua khi tôi đến đó.” Vì thế điều đó thật gần như đúng. Đúng thế.

³⁴⁵ Đức Chúa Trời sẽ giữ Lời Ngài. Không có sự không chắc chắn nào về điều đó. Khi Tiếng kèn của Đức Chúa Trời vang lên trong tai quý vị, Tiếng kèn Phúc âm, điều đó là rõ ràng. A-men. Hãy ở lại sống với Nó. Ồ, ồ, Nó thì rõ ràng!

³⁴⁶ Tại sao tất cả những người này bây giờ...Và thời giờ chúng ta đang trôi qua; chỉ còn một lời giải thích nữa, hay là hai câu Kinh Thánh ở đây, tôi đã ghi xuống, tôi nghĩ vậy. Tại sao tất cả những người này làm điều này? Bởi vì họ đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời. Bây giờ, nhanh lên nào, để làm xong, trong khoảng ba hay bốn phút.

³⁴⁷ Chúa Jêsus, khi Ngài còn ở trên trái đất, Ngài phán, “Ta có quyền đặt sự sống Ta xuống. Ta có quyền lấy nó lên lại.” Bây giờ,

không có gì không chắc chắn về điều đó. “Ta có.” Không phải “Ta sẽ có.” Nhưng, “Ta có, bây giờ. Ta có quyền đặt sự sống Ta xuống. Ta có quyền lấy nó lên lại.” Đúng thế.

348 Ma-thê, sau khi nàng đã mất anh trai, La-xa-rơ, nàng nghe Ngài phán, “Ta sẽ đi và đánh thức người dậy.” Phán, “Các người chôn người ở đâu?” Bây giờ Ngài...

349 Nàng sai đến, thưa, “Lạy Chúa Jê-sus, xin đến chữa lành anh trai tôi. Người bị đau.” Chúa Jê-sus không hề để ý đến việc ấy; và tiếp tục đi. Nàng sai người đến lại, nàng và Ma-ri. Và họ đi tiếp, Ngài đã không hề để ý đến điều đó.

350 Rồi, sau đó, La-xa-rơ chết, được chôn trong mộ. Người đang hô hấp, nằm trong đó đã bốn ngày. Mũi đã sụp xuống; người đầy giòi bọ, mọi thứ, được quấn trong vải và các thứ. Nằm trong mộ chất tảng đá ở trên, như họ chôn người chết ở đông phương. Anh em chỉ đào một cái huyệt, và lấp đá trên đỉnh của nó. Đó là ngôi mộ; chỉ có cái nắp.

351 Và việc trước tiên anh em biết, họ nói, “Chúa Jê-sus đến.” Và vì vậy Ma-thê choàng cái khăn nhỏ vào, và cô gái trẻ, đẹp này, đi xuống phố. Nàng chạy xuống đó. Nàng nói, “Lạy Chúa.” Nhìn xem sự đến gần đó. Nàng đã nghe một Tiếng, ngày nọ, và Nó rõ ràng. Nàng đã biết rằng có điều gì đó về Ngài. Nàng nói...

352 Vậy thì điều gì xảy ra nếu như nàng đi và nói, “Chúng tôi ra khỏi giáo phái của chúng tôi bởi vì Ngài đã giảng chống lại điều đó. Và chúng tôi đã làm tất cả điều này vì Ngài đã làm *điều này điều nọ*. Và chúng tôi có đức tin nơi Ngài. Bây giờ chúng tôi là sự—chúng tôi là sự bàn tán của thành phố. Mọi người đang nói, ‘Mục sư thánh quá máu của chị bây giờ ở đâu? Thấy không? Điều gì đó đang cần. Người ở đâu? Người đã bỏ trốn. Thấy không? Người ở đâu? Những người chữa lành Thiên liêng họ ở đâu?’”

353 Nên nhớ điều đó đã được nói bởi anh, Anh Wright, ở dưới đó, bởi các thầy giảng Hội thánh Đấng Christ của anh và họ. Vâng, thưa quý vị.

354 “Họ ở đâu? Ở đâu? Tất cả về điều này là gì? Còn điều đó thế nào bây giờ, anh em thấy không?”

355 Vì thế sau một lát, giống như nàng đã có quyền để quở trách Ngài và nói điều gì đó với Ngài, nói, “Sao Ngài không đến khi tôi gọi?” Nhưng, đấy, đó không phải là cách để đến gần Đức Chúa Trời.

356 Không hỏi. Biết Tiếng đó là chắc chắn. Bước ngay đến, nói, “Vâng, lạy Chúa.”

357 “Lạy Chúa, nếu—nếu họ đặt tay trên tôi, làm thế nào tôi biết tôi sẽ khỏe mạnh?” Đó không phải việc của anh em. Hiểu không?

358 Điều duy nhất anh em làm, là chỉ biết Tiếng rõ ràng đó, rằng, “Đức Chúa Trời phán vậy.” Hãy tin Nó và tiếp tục đi. Đức Chúa Trời phán vậy. Thấy không? Vâng, thưa quý vị. Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

359 Vậy, rồi, điều trước tiên anh em biết, ồ, Ma-thê thân mến chạy ra nơi đó. Và nàng đã thưa, “Lạy Chúa.” Ô, tôi thích điều đó! Xem đấy, nàng xưng danh hiệu Ngài Ngài là gì. Ngài là của nàng... “Lạy Chúa, Nếu có Chúa ở đây, thì anh tôi hẳn đã không chết.” Hiểu không? Nói, “Mà bây giờ, mọi điều Ngài xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài.” Không có gì không chắc chắn về điều đó. Không. Hiểu không? Hiểu không?

360 Đó là khi hai tính chất xác thực gặp nhau. Hiểu không? Đó là khi hai quyền tuyệt đối gặp nhau. Hiểu không? Khi, nàng đã có một quyền tuyệt đối, nàng đã có đức tin hoàn toàn vô sở bất năng nơi Đấng Christ; và Đấng Christ là vô sở bất năng. Hiểu không? Khi nàng có đức tin vô hạn, hoàn toàn nơi Đấng Christ, mà Ngài là Chúa; và biết, bất cứ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài. Nói cách khác, nàng nói, “Ngài chỉ phán ra Lời, Ngài chỉ phải làm thế thôi. Hễ điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài.”

Đó là quyền-...Đó là—đó vô sở bất năng, mọi quyền lực, vì Ngài chỉ nói vậy. Thấy không? Đúng thế, và Ngài là mọi quyền lực. Đó là khi hai quyền lực, hai quyền lực vô sở bất năng, gặp nhau. Đó là một sự tiếp xúc vậy.

361 Khi một đường dây ở đây có dòng điện một trăm năm mươi vôn, và đường dây này có một dòng điện một trăm năm mươi

vôn; khi chúng gặp nhau, anh em có một dòng điện một trăm năm mươi vôn, cả hai đường. Thấy không?

³⁶² Và khi anh em đã có Quyền lực siêu việt, khi Chúa Jêsus phán, “Hãy đặt tay trên người đau, họ sẽ được lành,” và anh em có một đức tin siêu việt để tin đó là Lẽ thật, anh em cần một Đức Chúa Trời siêu việt đã làm lời hứa siêu việt, và một kết quả siêu việt sẽ đến. A-men. Chính là điều đó. Hiểu không?

³⁶³ Bây giờ hãy xem nàng. Nàng đến, và thưa, “Lạy Chúa, nếu Chúa có ở đây, anh tôi sẽ không chết. Nhưng mà bây giờ, hể điều gì Ngài cầu xin Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ban nó cho Ngài.”

Ngài phán, “Anh ngươi sẽ sống lại.”

³⁶⁴ Nàng thưa, “Thật vậy, thưa Chúa, anh tôi sẽ sống lại trong những ngày sau—sau rốt.” Tại sao? Nàng đã nghe Lời ấy. Nàng biết đó là một Tiếng rõ ràng. “Lạy Chúa, tất nhiên, anh tôi là sẽ sống lại nơi ngày sau rốt. Anh ấy là một chàng trai tốt. Anh ấy sẽ sống lại trong sự sống lại chung, ở ngày sau rốt.”

³⁶⁵ Chúa Jêsus phán, “Ta Là.” Không điều gì không chắc chắn về điều đó. “Ta Là cả hai, sự sống lại và Sự Sống.” Ừm! Chà! “Ta là sự sống lại và Sự Sống. Kẻ nào tin Ta, thì sẽ sống, mặc dầu đã chết rồi. Còn ai sống và tin Ta, sẽ không hề chết.” Không có gì không chắc chắn về điều đó. “Ngươi tin điều này chăng?”

³⁶⁶ Nàng thưa rằng, “Vâng, lạy Chúa. Tôi tin rằng Ngài đúng hoàn toàn những gì Ngài đã phán Ngài là. Ngài là Con Đức Chúa Trời đáng phải đến thế gian, để cứu chúng tôi. Và tôi tin hể điều gì Chúa làm, hay nói, đều đúng hoàn toàn. Không có gì không chắc chắn về Ngài, chút nào.”

“Ngươi đặt anh ngươi nằm ở đâu? Ta sẽ đi và đánh thức người.”

³⁶⁷ Vậy thì, không—không phải, “Ta sẽ đi và xem thử Ta có thể không, Ta sẽ đi và thử, Ta sẽ đi và xem thử Ta có thể làm điều gì về điều đó.” Không, không có gì không rõ ràng. “Ta sẽ đi và đánh thức người.”

³⁶⁸ Tại sao? Cha đã bảo Ngài, và Ngài đã có lời hứa của Đức Chúa Trời, mà là thật. Ngài đã có lời hứa của Đức Chúa Trời. Vì, Ngài

đã phán, trong Giăng 5:19, rằng, “Con chẳng tự Mình làm việc gì được, nhưng chỉ làm điều chi mà Ngài thấy Cha làm.” Ngài đã có khải tượng về điều Đức Chúa Trời sẽ làm rồi, vì thế Ngài đã có nó xác thực. Không có sự không...

³⁶⁹ “Ta sẽ không đi thử. Ta sẽ làm điều đó.” A-men, a-men, a-men. Ồ, tôi ước gì tôi có thể chỉ lấy Điều đó, như cái nút chai, và vụn Nó vào trong lòng mọi người. Ừ-m. Đấy, không phải “Ta sẽ đi thử, Ta sẽ đi xem thử Ta có thể không.” “Ta sẽ. Ta sẽ đi và đánh thức người. Ta sẽ không đi thử. Ta sẽ đi làm điều đó. Ta sẽ đi và đánh thức người,” và Ngài đã làm. Ồ, chao ôi! Không có gì không rõ ràng. Không, không. “Ta sẽ không thử. Ta đã có lời hứa.”

³⁷⁰ Và—và—và khi Ngài đã lia khỏi bấy giờ, Ngài không lia khỏi chúng ta và nói, “Ồ, vậy thì Ta sẽ nói với các người điều gì. Tất cả các người hãy đi khắp thế gian và tổ chức những tổ chức lớn. Và, ồ, các người sẽ có hàng trăm người trong họ, nhưng họ sẽ ổn thôi.” Vậy thì, điều đó sẽ là lộn xộn. Đó là điều con người đã làm.

³⁷¹ Nhưng ở đây là điều Ngài đã phán trước khi Ngài lia khỏi, để chắc chắn rằng chúng ta sẽ không bị lừa dối. Ngài phán, “Còn ít lâu, và thế gian sẽ chẳng thấy Ta nữa. Đó là những người không tin, những người mà tất cả họ sẽ không thấy vì sự không tin, họ sẽ không thấy Ta nữa. Thế nhưng các người sẽ thấy Ta, vì Ta, Ta, Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế.”

³⁷² Giăng 14:12, Ngài phán, “Và các công việc mà Ta làm các người cũng sẽ làm, và các người lại làm những công việc lớn hơn việc này nữa, nhiều hơn nó nữa.” Lời ở đó, hoàn toàn, hãy xem trong tiếng Hi Lạp, nó có nghĩa là, “Các người sẽ làm nhiều hơn.” Bởi vì sao? Ngài là, Đức Chúa Trời, đã ở ngay trong một Người. Bây giờ, Đức Chúa Trời ở trong cả Hội thánh Ngài. Hiểu không? Đức Chúa Trời đã ở trong một Người lúc đó; tất cả những người mà sẽ tin Ngài bây giờ. “Các người sẽ làm lớn hơn điều này nữa, vì Ta đi về cùng Cha Ta. Ta sẽ trở lại với Sự Sáng mà Ta đã có, đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng. Ta sẽ trở lại với điều đó. Và rồi còn ít lâu, và Ta sẽ trở lại.” Hiểu không? Giăng 14:12, “Các công việc Ta làm, các người cũng sẽ làm,” và bấy giờ Ngài phán, “và lớn hơn điều này nữa.”

373 Trong Mác 16, khi Ngài sắp đi khỏi, Ngài phán, “Hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin Lành cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp têm sẽ được rỗi; ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt. Và những dấu lạ này sẽ...” Có lẽ chẳng? Không. “Sẽ!” Chúng chắc chắn.

374 “Ồ, anh biết đấy, chúng tôi tin Điều đó, nhưng, dĩ nhiên, chúng ta đang sống trong thời đại khác,” giáo phái nói. Điều đó không rõ ràng.

375 Nhưng Chúa Jêsus phán, “Chúng sẽ, chúng sẽ chắc chắn, đi theo những người tin.” Họ sẽ làm gì? “Họ sẽ đuổi quỷ; nói tiếng lạ; đặt tay trên người đau, và người đau được phục hồi.”Ồ, thưa anh em!

376 Không phải, “Họ, có lẽ họ sẽ làm điều này. Họ—họ có thể thay đổi nó và lập ra một giáo phái từ nó.” Không, không. “Những dấu hiệu này, ồ, họ vẫn sẽ là những người tin.”Ồ, không. Không, không.

377 “Những dấu hiệu này sẽ, một cách chắc chắn, chúng sẽ đi theo họ.” Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Ngài không chết. Làm sao tập hợp Cơ-đốc nhân có thể nói rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết, mà lại chối bỏ Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi?

378 Bây giờ trong Ma-thi-ơ 17, anh em hết thấy muốn thì ghi xuống, Ma-thi-ơ 17—Ma-thi-ơ 17: 2, anh em tìm thấy ở đó, dựa trên sự hóa hình, bây giờ, nếu anh em có, nếu anh em có tự điển tiếng Hi Lạp, anh em nhìn xem nó ở đó, về sự hóa hình. Nói, “Và Ngài được biến hóa.” Tôi tin đó là...Xin để tôi trưng dẫn câu đó ngay, bây giờ, Ma-thi-ơ 17. Tôi đã tìm thấy tất cả ở trong đây.

Và sau sáu ngày Đức Chúa Jêsus đã đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng là em người, và mang họ đi lên một núi cao...

Và đã biến hóa trước mặt họ:...

379 Bây giờ, anh em biết tiếng Hi Lạp thật sự nói Ngài đã làm gì không? Trong “đã biến hóa” trước họ, “Ngài đã thay đổi hình dáng của Ngài.”

380Ồ, chúng ta còn bao nhiêu thời gian? [Anh Neville nói, “Cả ngày.”—Bt.] Cứ—cứ chịu đựng một chút—một chút—một chút. Tôi chỉ phải làm cho hiểu điều này. Điều gì đó cứ đập vào tôi rất

mạnh, đến nỗi tôi phải nói nó. Tha thứ cho tôi. Vậy thì, bữa—bữa ăn tối, những hạt đậu sẽ không bị cháy sém. Và cứ—cứ tiếp tục. Được rồi.

381 Ngài vẫn không hề thay đổi. Ngài không bao giờ thay đổi. Ngài vẫn không hề thay đổi. Hê-bơ-rơ 13:12 và 13, nói, “Chúa Jê-sus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Nào hãy xem. Nếu chúng ta tin rằng Ngài đã sống lại, thì nếu Ngài không chết. Ngài không ở trong mộ. Ngài sống. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh chị em tin điều đó, phải không?

382 Thế thì, Ngài đã làm gì ở đây khi Ngài biến hóa? Tiếng Hi Lạp nói, “Ngài đã thay đổi hình dáng của Ngài.” Ồ, nhìn xem! Hãy nhìn vào trật tự của sự sống lại. Đó là điều đập vào tôi ngay lúc ấy. Để ý. Điều gì đã hiện ra trước tiên? Ngài...

383 Trở lại ở đây trong chương kế tiếp, chương thứ 16, Ngài phán cùng họ, “Một vài kẻ đang đứng ở đó sẽ không chết cho đến khi họ thấy Nước Đức Chúa Trời đến trong Quyền năng.” Nói cách khác, họ sẽ làm gì? Họ sẽ thấy sự ném trước về Nước Đức Chúa Trời. Họ sẽ biết trật tự của sự sống lại và sự Đến của Đức Chúa Trời. Đấy, trong chương thứ 16.

384 Bây giờ ở đây Ngài đi lên đó, và Ngài, điều gì đã xảy ra, hình dáng Ngài được thay đổi. Nói cách khác, Ngài được bày tỏ trong cách khác. Anh chị em có theo kịp tôi không?

385 Chúng ta đã thấy sự bày tỏ gì đã có, đêm nọ, trong sự khải thị, sự khải thị có nghĩa gì? Một nhà điêu khắc, nó đã được đào xuống ở đây, làm ra điều gì đó; và rồi những gì ông làm, ông chỉ lấy bức màn ra, nói, “Nó đấy.”

386 Ngài đang làm lại điều gì ở đây? Ngài đang bày tỏ chính Ngài trong hình dạng khác. Ngài đã ở trong hình dạng gì? Một tình trạng biến hóa, vinh hiển; sự Đến của Ngài, cách Ngài đang đến, một Đấng Christ đầy vinh hiển, được biến hóa. Áo sớ Ngài sáng rực như mặt trời. Chao ôi! Ồ! Ngài đứng trong đám mây; và Ngài đến trong những đám mây vinh hiển. Được bao phủ bằng một đám mây; không phải một tiếng sấm sét trên đầu bạc nơi xa kia. Nhưng đám mây mà Ngài đến trong là một đám mây vinh hiển,

tất cả các thiên sứ của Ngài với Ngài. Halêlugia! Chao ôi! Đó là cách Ngài đến, đến trong đám mây vinh hiển.

³⁸⁷ Bây giờ, để ý, khi họ thấy Ngài đứng đó. Và trước đó, đã xuất hiện với Ngài ở đó, Môi-se và Ê-li. Hãy theo dõi sự...

³⁸⁸ Điều đó, Môi-se đã có nghĩa gì? Môi-se, được, tượng trưng cho những người đã chết và đang ngủ trong mộ, vì Môi-se đã chết và được chôn. Không người nào biết ông được chôn ở đâu. Nhưng ông đại diện cho những người đã ngủ, khi Ngài đến.

³⁸⁹ Còn Ê-li tượng trưng cho những người được chuyển dịch là những người không phải chết. Hiểu không? Thế đấy. Hiểu không?

³⁹⁰ Còn Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng; tượng trưng cho những người còn sót lại của dân Y-sơ-ra-ên đang đứng đó nói, “Kìa, đó là Đức Chúa Trời chúng ta Đấng mà chúng ta tin vào.” Có một trăm bốn mươi bốn ngàn người của anh em. (Anh ở đâu, Anh Wood? Chính là điều đó.) Hiểu không? Thế đấy. Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng; ba, một sự làm chứng, đưa ra khi Ngài trở lại.

³⁹¹ Việc trước tiên là gì? Sự sống lại, Môi-se và (liên từ) Ê-li đã hiện ra với Ngài. Hiểu không? Sự sống lại của người chết, và những người không phải chết, đã được thay đổi, và đang đứng nơi đó trong sự Hiện diện của Ngài. Ồ, chao ôi! Và Ngài đứng đó, đây vinh hiển.

³⁹² Và ở đó là Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng; dân sót của người Do Thái, đang nhìn, nói, “Đó là Ngài. Đó là Ngài.” Đó là thứ tự về sự Đến của Chúa. Hiểu điều đó không? Thế đấy, sự sống lại. Họ đấy. Ồ, điều đó chẳng tuyệt vời sao?

³⁹³ Bây giờ để ý, điều duy nhất Ngài đã làm, Ngài cởi bỏ mặt nạ con người của Ngài ra và ở trong trạng thái đầy vinh hiển. Thấy không? Ngài đã thay đổi hình dạng của Ngài.

³⁹⁴ Vậy thì, không—không phải ba người, như họ cố nói ngày nay, những giáo phái. Ồ, thưa anh em! Không phải ba người, không phải ba. Thay đổi! Không phải ba người, nhưng ba sự thay đổi của cùng một Thân vị. Ồ, chao ôi! Chúa ôi! Một lần, Ngài đã hiện ra như một Cha; Ngài cởi bỏ mặt nạ, Ngài là Con; bấy giờ Ngài cởi mặt nạ xác thịt ra, và Ngài là Đức Thánh Linh. Không

phải ba thân; ba sự thay đổi của cùng một Đức Chúa Trời. Ồ, đáng chúc tụng Danh Chúa! Ba sự thay đổi của cùng một Thân vị. Hiểu không?

³⁹⁵ Bây giờ, khi Ngài còn ở trên trái đất, Ngài là Trụ Lửa, dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên. Đúng thế không? Rồi Ngài đã trở nên xác thịt, trong Con Đức Chúa Trời, để nếm biết sự chết cho nhân loại, làm sự đền tội. Quý vị tin điều đó không? Bây giờ Ngài là gì ngày nay? Chúa Jêsus không hề thay đổi. Không hề thay đổi (điều gì?) ngày hôm qua, trong cương vị làm Cha; giống như ở trong cương vị làm Con; giống như vậy ở đây trong hình thức Đức Thánh Linh, cùng Ánh Sáng đó.

³⁹⁶ Trên đường đến thành Đa-mách, Phao-lô, bị một Ánh Sáng đánh ngã xuống. Và thưa rằng, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

Phán, “Ta là Jêsus.” Ừ-m. Đúng thế.

³⁹⁷ Đó là gì? Ba lần Ngài đã cởi mặt nạ Ngài ra.

³⁹⁸ Cởi ra mặt nạ của Ngài, từ một Trụ Lửa, và trở nên (gì?) một Người, để lấy đi tội lỗi.

³⁹⁹ Lúc ấy Ngài đã cởi mặt nạ ra, như một Người, và đi về lại là một Thần, được gọi là Đức Thánh Linh; Hồn linh của một Người, đến lại và ở trên anh em, và trong anh em, và làm chính những việc giống như vậy. Hùm! Anh chị em hiểu điều đó không, thưa hội thánh? Không có gì không chắc chắn về điều đó. “Các việc Ta làm, các người cũng sẽ làm. Vì Ta sẽ ở cùng các người, ở ngay trong các người, cho đến tận thế...?...tận cùng của thế gian, tận cùng của thời gian, tận cùng của mọi việc. Ta sẽ ở cùng các người, làm những việc giống như vậy.” Vậy thì, không có gì không chắc chắn về điều đó.

⁴⁰⁰ Nhưng anh em nghe người nào đó nói rằng, “Ồ, anh phải là một tín đồ Trưởng Lão. Anh phải là tín đồ Giám Lý. Anh...Những người Báp-tít chúng tôi có Nó. Những người Ngũ Tuần chúng tôi có Nó.” Tất cả đều sai. Đó là những lời nói dối. Điều đó không chắc chắn. Làm sao Ngũ Tuần có thể có Nó, giáo phái Ngũ Tuần, trong khi họ có khoảng ba mươi giáo phái khác nhau? Giáo phái nào có Nó? Làm sao Giám Lý có thể có Điều đó, trong khi có Nguyên thủy, và Giám Lý Tự do, và tín đồ Giám Lý chọn Giám Lý chọn

Giám Lý? Và tôi nghĩ, sáu mươi tổ chức lập dị, khác nhau của những người Báp-tít, và rất nhiều tổ chức khác nhau của Công giáo, và vân vân. Hết thầy họ ở đâu? Giáo phái nào là có Nó? Đó là tiếng lộn xộn.

401 Nhưng khi anh em nghe Ngài, “Ta hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” đó là Tiếng rõ ràng.

402 Vậy ai sẽ biết mà sửa soạn nếu kèn trời tiếng lộn xộn? Đó là gì vậy? Ở đâu có thể, làm sao họ có thể? Làm sao người ấy có thể làm điều đó, khi có chín trăm tổ chức khác nhau? Được rồi. Anh em không thể làm điều đó.

403 Trong khi Ngài phán trong Công vụ 2:38, “Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, và phải nhân Danh Chúa Jêsus Christ chịu phép báp-têm để được tha tội mình,” không có gì không chắc chắn về Điều đó, “các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Không phải “có lẽ ngươi sẽ; có lẽ ngươi nên.” Nhưng, “Các ngươi sẽ.” Khi nào? Khi các bạn ăn năn. Vậy thì, các bạn có thể đi vào đó mà không có sự ăn năn, và các bạn sẽ không nhận được Nó. Nhưng khi các bạn trải qua sự ăn năn và tin nơi Đức Chúa Jêsus Christ, các bạn sẽ nhận được Nó. Không có gì không rõ ràng. “Các ngươi sẽ nhận lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh.” Đúng thế không?

404 Khi Ngài phán, “Nếu họ đặt tay trên người đau, thì người đau sẽ được lành. Hễ các ngươi cầu xin trong Danh Ta, Ta sẽ làm điều đó cho.” Không có gì không rõ ràng. Điều đó rõ ràng. Những dấu hiệu này, “Ta sẽ ở cùng các ngươi.”

405 Vậy thì anh em nói, “Ồ, hội thánh chúng tôi không tin vào những loại chuyện ấy.”Ồ, đó chỉ là một tiếng không rõ ràng.

406 Kinh Thánh nói điều đó. Ngài đã phán, chính Ngài, “Ta sẽ ở cùng các ngươi. Và các việc Ta đã từng làm, Ta sẽ luôn luôn làm trong các ngươi; và ở cùng các ngươi, luôn cho đến tận thế. Và những kẻ nào tin Ta, khi họ đặt tay trên kẻ đau, nếu bị đau, kẻ đau sẽ được lành. Họ sẽ lành.” Không phải “có lẽ họ sẽ.”

407 “Jones đã lành, nhưng còn Johnson thì không.” Điều đó không có gì liên quan với điều nó. Nếu Johnson tin giống như Jones, anh ấy, cũng sẽ bình phục. Đúng thế không?

408 Không có gì không rõ ràng. Không có gì không chắc chắn. “Kẻ nào đến với Ta, Ta sẽ không bỏ ra ngoài đâu.” Không có gì không rõ ràng.

409 “Ồ, thế thì, Ngài có thể không nhận tôi.”Ồ, anh em là người bị lừa dối tội nghiệp!

410 Hãy nghe. Cho phép tôi nói với anh em, như đây tớ Ngài. Không ai có thể đến với Ngài mà Ngài sẽ không tiếp nhận. “Dù tội lỗi người đó như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết.” Không có gì không rõ ràng, “Ta sẽ tha thứ một phần của chúng, có lẽ người đã làm điều này; và có lẽ người đã làm điều kia, và Ta sẽ giữ điều đó chống lại người.” “Chúng sẽ trắng như tuyết.”

411 “Ồ, Ngài sẽ không tha thứ tôi vì những gì tôi đã làm với chồng tôi, những gì tôi đã làm với vợ tôi, những gì tôi đã làm với chị tôi, những gì tôi đã làm với anh tôi, những gì tôi đã làm.”

412 Tôi không quan tâm những gì các bạn đã làm. Không có gì không rõ ràng. Ngài sẽ tha thứ mọi sự. “Dù chúng đỏ như son, chúng sẽ trở nên trắng như lông chiên.” Không có gì không rõ ràng.

413 “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm, ai nấy trong anh em, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, để được tha tội mình, rồi sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Lời hứa thuộc về các người, con cái các người, thuộc về hết thầy mọi người ở xa,” bây giờ hãy xem nào, hãy xem, anh em ba ngôi cực đoan, “tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Toa thuốc này giống như vậy, nó sẽ có tác dụng qua mọi thời đại-...

414 Không phải, “Nó có lẽ vậy. Nó sẽ—nó sẽ thay đổi, sau một lát, với ‘Cha, Con, và Thánh Linh.’” Quý vị là giáo sư lừa dối đáng thương.

415 Đức Chúa Trời không thể thay đổi. Ngài vô hạn. Toa thuốc có tác dụng mọi lúc, để quý vị cho Nó trong cách đúng đắn. Vâng, thưa quý vị! Vậy thì, “Hãy hối cải, và chịu phép báp-têm nhân Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, rồi anh em sẽ được lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Vì Nó thì...”

Điều gì? Toa Thuốc này, phép báp-têm này, hình thức phép báp-têm này, Đức Thánh Linh này, cùng Quyền năng này! Không

phải chỉ bắt tay, nói, “Tôi sẽ thay đổi và làm tốt hơn.” Không, thưa quý vị! “Các người sẽ nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh. Và Quyền năng của Đức Chúa Trời đến trên các người, thay đổi đường lối các người, nói tiếng lạ, đặt tay trên người đau, đuổi quỷ, làm giống như họ đã làm.”

Cho bao nhiêu? Bao lâu?

416 “Cho đến sự tận cùng của các môn đồ.” Quý vị là tiên tri giả nếu quý vị nói thế. Quý vị là giáo sư giả nếu quý vị nói điều đó.

417 Vì, “Chúa Jêsus Christ,” Kinh Thánh dạy chúng ta rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Và các sứ đồ đã nói ở đây, rằng, “Lời hứa thuộc về các người, và cho con cái các người, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, ngay cả...” Hãy nói điều đó với tôi. [Anh Branham và hội chúng cùng đọc phần còn lại của Công vụ 2:39—Bt.] “...tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.” Bao nhiêu? Mọi thời đại, mọi thế hệ, mọi màu da, mọi tín điều, mọi bất cứ cái gì, bao nhiêu người mà Đức Chúa Trời chúng ta gọi. Và nếu Đức Chúa Trời gọi anh em, Ngài ra lệnh anh em phải chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, và nhận lãnh Đức Thánh Linh, rồi Chính Đấng Christ sống trong anh em. Và không có tiếng lộn xộn, không có sự không rõ ràng về Điều đó. Anh em có Kinh Thánh. Ô, anh em hãy đứng vững trên Nó. Anh em có thể sống nương dựa vào Nó. Anh em có thể chết với Nó. Anh em sẽ sống lại với Nó. Vinh hiển thay! Đó là Lời của Đức Chúa Trời. Chà! Chao ôi!

418 Giống như Rê-bê-ca đã múc nước cho lạc đà uống, chính lạc đà được nàng cho uống nước, nàng đã cỡi trên nó, để đi gặp nàng, nàng dâu. Chính Đức Chúa Trời mà chúng ta giảng về, chính Lời mà là Đức Chúa Trời, chính Đức Chúa Trời ở trong Lời, sẽ làm chúng ta sống lại ngày nào đó, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh. Và những kẻ chỉ trích chúng ta sẽ bị giết bởi cùng Quyền năng mà đã khiến anh em sống lại với sự Vinh hiển. Ô, chao ôi! Sống lại và cỡi trên Nó.

Quý vị là những người đau ốm, quý vị đừng không tin Đức Chúa Trời.

419 Leo và họ đã...Tôi không biết có phải...Anh ấy đã phát ra thể cầu nguyện nào không? Có thể cầu nguyện nào được phát ra không? Billy không đến sáng nay. Cậu ấy—cậu ấy bị cảm lạnh, ngày hôm qua. Và cậu ấy—cậu ấy...Được rồi. Vậy thì điều gì? Chúng ta—chúng ta không cần nó. Chúng ta sẽ không cần nó. Hãy nghe.

420 Quý vị tin những gì tôi giảng là Lẽ thật không? Quý vị tin nó với cả tấm lòng không? Nó là một Tiếng rõ ràng với quý vị không?

421 Tiếng này như thế nào? Mạng lệnh đầu tiên Chúa Jêsus ban truyền, Ma-thi-ơ 10, với Hội thánh Ngài, “Các người hãy đi, và những...” Và tôi không đọc Nó. Tôi chỉ trích dẫn Nó, Ma-thi-ơ 10. Tôi có thể thấy Nó ở đây. “Ngài đã gọi mười hai môn đồ của Ngài đến, và ban cho họ quyền phép trừ tà ma, đuổi tà linh, chữa các thứ tật bệnh, và khiến người chết sống lại, và đuổi quỷ, và chữa lành bệnh phong.” Đúng thế không? Bằng cách làm cho dân chúng tin điều đó, rồi đặt tay trên họ. Khiến dân chúng tin điều đó, rồi đặt tay trên họ. Khiến dân chúng tin điều đó, đặt tay trên họ. Đó có phải là mạng lệnh đầu tiên của Ngài khi Ngài sai bảy mươi môn đồ của Ngài đi không?

422 Mạng lệnh cuối cùng Ngài đã ban là gì? Mác 16, những Lời cuối cùng ra từ môi miệng Chúa chúng ta, khi Ngài ủy thác cho Hội thánh Ngài. “Hãy đi khắp thế gian, giảng Phúc âm cho mọi người. Ai tin và chịu phép báp têm sẽ được rỗi. Ai chẳng tin sẽ bị đoán phạt.”

423 Vậy thì nên nhớ, “Người ấy có thể bị đoán phạt không? Người ấy có thể còn cơ hội không?” Người ấy sẽ không có cơ hội đời này. Không có tiếng rõ ràng về Điều đó. Nếu người ấy không tin, người ấy sẽ bị đoán phạt.

424 Vậy thì loại dấu hiệu gì sẽ đi theo họ? Những dấu hiệu này, “Ồ, trên một số người nó sẽ đi theo; có lẽ nó sẽ; có lẽ nó sẽ”? Những dấu hiệu này sẽ đi theo họ. Họ sẽ tin vào sự chữa lành. Họ sẽ tin vào việc đuổi quỷ. Họ sẽ tin vào việc nói tiếng lạ. Ô, họ tin vào tất cả các công việc siêu nhiên của Đức Chúa Trời, Chúa Jêsus đã sống lại đang làm việc với họ. Đó là Lẽ thật không? Đó là Lời cuối cùng của Chúa chẳng? Thế thì người nào cố thêm,

hay bốt vào thì bị nguyên rửa. Đó đúng là cách Nó xảy ra, cách Nó xảy ra.

⁴²⁵ Hội thánh ngũ tuần có phải là một Hội thánh ồn ào, lúc ban đầu khi Đức Thánh Linh lần đầu tiên giảng lâm không? Trinh nữ Ma-ri, giống như người say rượu, đi loạng choạng dưới Quyền năng của Đức Chúa Trời, và hết thầy họ đều giống như thế. Và nhiều người nói, “Họ say rượu mới.” Đó là cách Hội thánh được phong chức. Đó là cách mà mọi Hội thánh được phong chức. Mỗi lần Đức Chúa Trời có một Hội thánh, nó sẽ cùng loại với Hội thánh đó bởi vì Nó không có tiếng lộn xộn.

“Ồ! Ồ, giám mục của chúng tôi nói...”

⁴²⁶ Tôi không quan tâm những gì giám mục nói. Những gì Lời đã nói mới thật đáng quan tâm! Hiểu không? Giám mục đó có một tiếng không rõ ràng. Nếu tiếng của ông ấy đang vang ra giống như Tiếng này, thì ông ấy đúng. Và thế thì nếu hội thánh không hành động giống như nó đã làm, như thế, thì ông ấy sai. Nếu quý vị nói mình có Nó, mà không hành động giống như thế, thì có điều gì sai với quý vị. Vì, đó chính xác những gì Nó đã nói, “Mọi người.” Hãy nhìn, trên...Sau đó, đã đi xuống đến nhà...

⁴²⁷ Phi-líp đi xuống, giảng đạo cho những người Sa-ma-ri. Đặt tay trên họ, Phao-lô đi xuống hay...Phi-e-rơ đã đi xuống, đặt tay trên họ. Họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, đã làm sự việc giống như họ đã làm lúc ban đầu.

⁴²⁸ Đi lên, nhà của Cột-nây, và có tất cả các dân Ngoại ở trên đó, những người Hi Lạp, và vân vân. Đặt tay trên họ, họ đã nhận lãnh Đức Thánh Linh giống như họ đã có lúc ban đầu.

⁴²⁹ Cho phép tôi nói với anh em đôi điều. Tôi là một nhà truyền giáo, anh em biết đấy, như...Bây giờ, tôi tin một nhà truyền giáo là người mà đi và đến. Đó là một nhà truyền giáo. Nếu anh em đi qua nơi đó ở lại, họ gọi anh em là nhà truyền giáo; nhưng đó là người sống trên đất nhà nước cấp, anh em chỉ thay đổi nơi cư trú của mình. Hiểu không? Đó không phải là nhà truyền giáo. Một nhà truyền giáo, là...Phao-lô là một nhà truyền giáo; ông không ở lại. Ông chỉ cứ đi, đi, đi, một nhà truyền giáo. Không thay đổi nơi cư trú; một nhà truyền giáo, chỉ cứ đi.

⁴³⁰ Bây giờ, trong lãnh vực truyền giáo, tôi sẽ nói cho anh em biết, ở dưới trong những—những vùng thấp nhất của Châu Phi, tận nơi những người rừng rậm nhỏ bé. Và thậm chí họ không biết họ là người hay không, trong một thời gian dài. Chính quyền Anh quốc, khi họ tiếp quản Nam Phi, anh em đi vào một khu rừng nhỏ và có...Anh em thấy những bụi cây, “bruu,” lay động giống như một đám khói; và nhìn xung quanh, chẳng có gì cả. Và chợt nhìn, nhô lên từ trong cát, anh em thấy một cái đầu đen thui nhỏ bé nhìn chung quanh. Hiểu không? Người ấy tự chôn mình trong cát, chạy ra và cào cát trên người, thật nhanh. Họ không nghĩ họ là...Họ nghĩ họ là thú vật, trong một thời gian dài. Nhưng anh em biết làm thế nào người ta biết họ là—họ là con người không? Họ có những con chó. Và một con chó sẽ không sống với thứ gì ngoài một con người. Hiểu không? Và người ta nhận ra rằng họ là con người.

⁴³¹ Và lấy ví dụ một trong những người nhỏ bé ấy, và lấy một—một người Basutos, hay là Shangaan, Xhosas, bất cứ bộ lạc nào trong các bộ lạc ấy, thậm chí không biết phân biệt tay tả với tay hữu, luôn luôn nói điều gì đó, “blaw, blaw, blu,” anh em biết đấy, và nói chuyện như thế. Và những người nam, người nữ trần truồng, và tất cả. Tôi nói với anh em điều anh em làm. Anh em cứ để Đức Thánh Linh giáng trên người ấy, và người ấy sẽ làm việc giống như anh em làm ngay tại đây khi Đức Thánh Linh giáng trên anh em. Không có tiếng lộn xộn về Nó. Người ấy chưa hề nghe việc như nói tiếng lạ, trong đời, và, nhìn xem, ở đây anh ta đang nói tiếng lạ với anh em.

⁴³² Nhưng đứng đây là một người thông giải, người này đứng đó và nói, “Blaw? (Anh muốn được cứu không?)”

“Blaw-luh. (Muốn.)”

“Có người nào đó ở trên... (Ah-blaw, blaw, blaw?)”

“Hãy giơ tay lên và nhận lãnh Nó. (Ah-blaw.)”

⁴³³ À, à, ò, chao ôi! Người ấy ở đây, đang nói tiếng lạ; chưa bao giờ nghe Nó, không biết gì về Nó. Không có sự không chắc chắn về điều đó. Đó là Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Hãy nhìn xem người ấy. Người ấy

sẽ đi ngay vào trong bộ lạc và đi cầu nguyện cho người đau. Anh em không phải bảo người ấy.

⁴³⁴ Và phụ nữ Mỹ chúng ta, các thành viên giáo hội các chị. Tôi không nói quá nhiều với, các chị em ở đây. Điều này được ghi âm, quý vị biết đấy. Quý vị thành viên giáo hội, đi ra ngoài mặc đồ ngắn, và hành động theo cách của mình. Mỗi năm quý vị cắt ngắn hơn một chút, và rồi quý vị mặc quần soóc, rồi quần ngắn thật là ngắn, và rồi thật ngắn với quần soóc thật ngắn, và tất cả giống như thế. Ồ, thưa quý vị thành viên giáo hội bị lừa dối đáng thương, quý vị tệ hơn những người ở Châu Phi; trong khi những người đàn bà đứng ngay tại đó ngày hôm ấy, khi ba mươi ngàn người tin nhận Đấng Christ như là Đấng Cứu Rỗi của mình, cùng một lúc. Còn các chị hát trong ban hát, và mặc quần soóc trong sân, để cắt cỏ, và xuống phố. Các chị còn tệ hơn họ. Các chị sẽ... Họ sẽ sống lại trong Ngày Phán xét và làm chị em hổ thẹn về chính mình.

⁴³⁵ Tôi thấy những phụ nữ đứng ở đó, trần truồng, không có gì ngoài một miếng vải nhỏ che phía trước họ như thế. Và phía trên phần ở đây, phần ngực của họ—của họ ở đây, không có gì cả. Và chỉ một sợi dây nhỏ, khoảng một tấc hay một tấc rưỡi, một—một chút xung quanh chỗ thắt lưng, treo phía trước họ như thế này. Và đàn ông, cũng vậy, đứng đó hoàn toàn trần truồng. Không biết tay phải hay tay trái. Và ngay khi quyền phép của Đức Thánh Linh đến, họ những người đàn bà lấy hai tay che ngực lại; và không có gì che trên ngực họ; gấp đôi tay họ lại, với sự hổ thẹn, và bước ra. Và ngày hôm sau họ mặc y phục đến. Halêlugia! Không có—không có—không có sự lộn xộn về điều đó.

⁴³⁶ Đức Thánh Linh làm cho các chị ăn mặc kín đáo. Các chị sẽ... Làm các chị hành động đúng khuôn phép. Không có gì không chắc chắn về điều đó. Quý vị không cần có Ngài chẳng? Quý vị không yêu mến hầu việc Đấng nào đó giống như thế, là Chúa Jêsus sao? Hãy tránh xa những tiếng lộn xộn này.

⁴³⁷ Ồ, quý vị là người được nhiều người mến mộ, vâng, tất cả chính tề, và mọi thứ. Quý vị nghĩ mình được nhiều người ưa thích. Nhưng, thưa quý vị, quý vị đang chết. Quý vị nghĩ mình đang sống, mà quý vị đang chết. Kinh Thánh dạy, “Người đàn bà

sống trong sự vui thú, là chết trong khi nàng còn sống.” Kinh Thánh dạy điều đó. Nó không phải là một tiếng lộn xộn. Nói, “Nàng chết.” Đúng thế. Không phải là tiếng không rõ ràng về Điều đó. Nó rõ ràng, thừa anh em.

⁴³⁸ Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời thánh khiết. Và khi một người được sanh ra thuộc về Đức Thánh Linh, người ấy là một—người ấy là một ứng cử viên. Không chỉ thế thôi, người ấy còn là một vua, người ấy là một hoàng tử. Người ấy đến từ Nước khác. Vương quốc của người ở Trên. Người ấy đầy dẫy Quyền năng Đức Chúa Trời, sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Người đàn bà làm điều đó, mặc y phục vào. Người đàn ông sống chính tề và chân thật với vợ mình. Người vợ sống chân thật và đúng khuôn phép với chồng. Họ không ham muốn điều gì thuộc về thế gian. Những ảnh hưởng của họ được đặt cho những việc ở Trên. Họ đã xong với những việc của thế gian. Họ là những con người mới trong Đấng Christ. Và họ thánh khiết, sống điều đó; không chỉ họ thánh khiết thôi, nhưng mà Đức Thánh Linh cai trị họ. Họ không có tâm trí riêng của họ. Đức Thánh Linh vận hành trong họ. Đó là lý do họ hành động điên dại, với những người thuộc về thế gian, vì họ hành động bởi một—một Thánh Linh của Vương quốc khác.

⁴³⁹ Ồ, tôi biết vậy, thưa các bạn. Tôi đã từng bị hư mất, nhưng bây giờ tôi được thấy. Tôi đã bị mù với những điều đó, nhưng bây giờ tôi thấy. Chính là ân điển đã dạy lòng tôi kính sợ. Chính ân điển làm lòng kính sợ của tôi an tâm. Thật quý báu thay ân điển đó hiện ra giờ tôi tin đầu tiên, khi tôi đến với Đấng Christ!

⁴⁴⁰ Bây giờ để kết thúc. Vì cả sự cứu rỗi và vì sự chữa lành, cho phép tôi nói những lời này trong một phút.

⁴⁴¹ Paul Rader là một trong những người bạn của tôi. Tôi biết anh chỉ một thời gian ngắn. Lúc tôi còn chỉ là một chàng trai, ngồi ở chân anh; nhà truyền giáo vĩ đại đó đã chết cách đây không lâu ở California. Và khi anh sắp chết...Anh bị ung thư, và chết ở California. Tại đền tạm bấy giờ mà O. L. Jagggers có, anh đã ở trên đó. Đền tạm cũ...Thật sự, tôi quên tên nó được gọi là gì lúc bấy giờ, nhưng nó là hội thánh Thế giới bấy giờ. Đền tạm cũ của Paul Rader, và nó ở trên Đường Eldorado, khi anh em đi lên về

phía nó, băng qua đèn thờ của McPherson, chỉ băng qua đường ở công viên. Bây giờ, và khi Paul Rader chặn bầy ở đó, họ đi ra đó, và khi anh ấy đã...

442 Trước khi chết, anh ấy đặt tay trên vai một anh em, mà tôi biết rất rõ, một người bạn của Ern Baxter, và nói, “Ước gì tôi đã lấy sứ điệp ân điển của mình và bán nó cho những người Ngũ Tuần đầy nhiệt huyết, và thay vì cố gắng lừa dối anh em những người Báp-tít, mà tôi đã sống ngày nay. Nhưng,” nói, “anh đã lo lắng cho tôi, và tôi rất áy náy, và tất cả ở trong sự sắp đặt như vậy, cho đến khi bây giờ tôi sắp chết.”

443 Vì thế khi anh nằm trong phòng ở đó, họ kéo bức—bức màn và các thứ xuống, và họ đứng đó, hát bài, *Chúa Ôi, Cho Tôi, Gần Ngài Hơn*. Và anh có óc khôi hài. Anh nói, “Ai sắp chết vậy, tôi hay các anh? Các anh có vẻ như sắp chết nhiều hơn tôi,” anh nói. Anh nói, “Đừng làm thế. Hãy hát cho tôi một số bài hát Phúc âm thật mạnh mẽ, sống động.” Và nhóm nhỏ bốn người ấy từ Viện Kinh Thánh Moody bèn hát bài *Dưới Chân Thập Tự Nơi Cứu Chúa Tôi Đã Chết*. Anh nói, “Bài đó nghe hay hơn. Ngợi khen Chúa!”

444 Anh nói, “Luke ở đâu?” Và Luke và Paul gắn bó với nhau, giống như Billy và tôi, con trai tôi. Họ là anh em ruột, và họ gắn bó với nhau. Anh nói, “Luke ở đâu?” Và Luke không muốn thấy anh mình chết, và anh ở trong phòng kế bên ở bệnh viện đó. Nói, “Hãy đi kiểm cậu ấy, và bảo cậu ấy đến đây.”

445 Và khi cậu ấy đến chỗ của Paul, Paul đã vươn tay ra và nắm lấy tay cậu ấy. Còn Luke cố quay đầu lại. Paul nói, “Luke, chúng ta đã trải qua một trận chiến gay go với nhau. Phải không, em?”

446 Đáp, “Phải, chúng ta đã. Qua nhiều năm, chúng ta đã lao khổ, anh ơi. Đúng thế, nhiều trận chiến gay go.”

447 Nhưng nói, “Luke à, hãy suy nghĩ về điều đó. Còn năm phút nữa, anh sẽ đứng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Jêsus Christ, mặc áo công nghĩa của Ngài.” Nắm chặt tay em trai, rồi chết. Không có gì không rõ ràng về điều đó. Anh biết con đường anh đang đi. Anh biết. Anh đã có phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, Quyền năng của Đức Chúa Trời ở trong đời sống anh.

448 Trước đó anh là một người đốn gỗ, và anh hạ xuống cây cối và các thứ.

Và nói...

449 Anh cũng là, một nhà truyền giáo, giống như tôi đi ra nước ngoài. Và anh và Luke, và họ, đã ở trong một quần đảo, họ đã bị sốt rét nặng. Nếu ai biết đó là gì, thì đó là sự chết sớm. Và nó thật tồi tệ. Vậy, anh đã bị biến chứng của bệnh sốt rét kinh niên. Ở trong rừng sâu đó, nơi ấy không có gì cả. Anh và người vợ đáng yêu của anh ở đó. Anh em biết anh đã nói thế nào...Tôi đã kể câu chuyện đó với anh em, cách anh nói, “Lần cuối cùng, có một cảm giác với nó, đó là khi nàng hôn anh tạm biệt.” Và vậy là họ đã ở nơi lại nơi đó. Và trời, càng lúc càng tối, tối hơn trong căn phòng, anh nói anh biết mình sắp chết, hay là anh nghĩ thế.

450 Anh nói với vợ anh, nói, “Em yêu, trời đang trở nên rất tối ở đây.” Nói, “Anh sắp chết.”

451 Và nàng nói, “Ồ, Paul. Paul.” Và nàng cúi mặt và bắt đầu khóc.

452 Nói, “Em ơi, cứ khóc đi. Để cho anh...Cứ khóc với Đức Chúa Trời, và để cho anh nghe tiếng em. Để cho người nào đó cầu nguyện. Anh không thể cầu nguyện nữa.” Nói, “Trong khi sắp chết, anh muốn nghe điều đó.”

453 Và nàng cứ khóc với Đức Chúa Trời, “Ôi Đức Chúa Trời, đừng để anh ấy chết. Công việc của anh ấy chưa xong. Xin giữ...” Khóc, “Ôi Đức Chúa Trời, xin đừng để Paul chết.” Nàng nằm ngang người anh, như thế.

454 Trời càng lúc càng tối đen. Anh nói, “Em yêu, trời càng lúc càng tối hơn, và càng tối đen.”

455 Cuối cùng, anh không biết gì nữa. Anh nói, “Khi tôi hôn mê, tôi mơ thấy mình trẻ lại.” Nói, “Tôi đã ở trong rừng,” trên Oregon nơi anh sinh ra. Nói, “Tôi đốn một cây. Người chủ nói, bảo tôi, ‘Hãy lên trên đỉnh đồi, Paul, và tôi muốn anh đốn một cây nào đó, và rất nhiều, và rồi chúng ta làm ra những khúc gỗ.’”

456 Và nói anh đã nói, “Được rồi, ông chủ.” Và nói anh có thể nghĩ thấy chúng, mùi gỗ tươi thế nào; và cảm thấy thật dễ chịu. Nói anh chạy qua trong rừng như thế. Và anh lấy cái búa của mình, và nói anh có thể cảm thấy cái búa ấy cắm sâu và thân cây thông

mềm đó, anh em biết đấy, cây thông Oregon đó. Và nói, khi nó đi xuống trong đó...Anh em biết, ở dưới miền Nam, họ có cây giống như vậy, nhưng nó thật cứng. Anh em đi lên, trên miền Bắc, và trời lạnh hơn, gỗ trở nên mềm hơn. Nói anh có thể tìm thấy... Nói anh lấy cái búa của mình, và chặt một nhát, mạnh gấp đôi, và chặt hẳn hết những nhánh cây ra khỏi nó. Nói anh đã cầm cái búa ở trong đó, nói, “Ồ, mình sẽ đi xuống đồi với nó.”

⁴⁵⁷ Anh đã giữ nó, và nói anh thật sự không thể nhắc nó lên. Anh thật sự không thể nhắc nó lên nổi. Và nói anh đã cố gắng hết sức. Anh nói anh nhớ rằng anh là người có những bắp thịt mạnh nhất ở lưng. Vì thế anh sụm hai đầu gối lại với nhau, để anh sẽ không bị sa ruột, và anh cong người và cố giữ lấy nó. Và anh dùng hai đầu gối, các bắp thịt phía sau hai chân, ở trên đây, bắp chân, trong hai cánh tay anh, trong lưng anh, đặt tất cả trong bắp thịt của anh vào nó. Và nói anh đã kéo, và anh kéo, và anh hoàn toàn không thể làm điều đó. Nói anh cứ làm việc cực nhọc, anh cố gắng và cố hết sức. Nói, “Tôi phải mang khúc cây này về dưới đó. Tôi phải mang về. Chủ tôi đã ra lệnh ở dưới đó. Tôi phải mang nó về đó. Ồ,” nói, “thường thường...Tôi không biết sức lực của tôi đã đi đâu hết. Vì vậy, tôi có thể vác nó trên vai và đi với nó,” nói, “nhưng tôi không thể đặt nó lên.” Và anh cố gắng, và anh cố gắng, và anh đã cố gắng. Anh nói anh thật sự không thể làm điều đó. Anh hoàn toàn kiệt sức.

⁴⁵⁸ Nói anh chỉ sắp mình dựa vào thân cây. Anh nói, “Hừ, hừ, hừ! Tôi vừa làm việc cực nhọc và tôi đã làm lưng vất vả. Tôi vừa làm việc cực nhọc và tôi đã làm lưng vất vả, đến nỗi tôi hoàn toàn không thể đi xa hơn được nữa. Và tôi...Tôi phải mang khúc gỗ đó xuống đó, nhưng tôi không biết làm thế nào tôi có thể làm điều đó. Tôi không thể nhắc nó lên được.” Nói, chỉ ngồi đó, anh nói vậy, “Tôi thật sự không biết làm gì.”

⁴⁵⁹ Và anh nghe Tiếng Ngài, của Chủ mình, nói, “Hỡi Paul,” và đó là Tiếng nói êm dịu nhất mà anh từng nghe.

⁴⁶⁰ Và nói, “Khi tôi quay lại nhìn,” nói, “đó không phải là chủ tôi, nhưng đó là Chủ thật sự của tôi.” Nói, “Đó là Chúa Jêsus.”

⁴⁶¹ Ngài phán, “Người đang làm vất vả vì việc đó để làm gì, hỡi Paul?” Phán, “Người có thấy dòng suối đang chảy ở đó không?”

Phán, “Dòng suối ấy chảy ngay bên trại đó.” Phán, “Tại sao người không đẩy nó vào dòng nước và cỡi trên nó, để đi xuống?”

⁴⁶² Vậy anh nói anh chỉ lấy khúc gỗ và lặn nó vào dòng nước, và nhảy lên nó; và đi qua những gợn sóng, cứ la lên và hét lớn, nói, “Tôi đang cỡi trên nó. Tôi đang cỡi trên nó.”

⁴⁶³ Và nói, khi anh tỉnh dậy, trong phòng, vợ anh đang nằm trên anh, cầu nguyện; anh nhảy ra giữa phòng, la lên, “Tôi đang cỡi trên nó. Tôi đang cỡi trên nó.”

⁴⁶⁴ Thưa anh em, cho phép tôi nói với anh em đôi điều sáng nay. Đừng lao khổ vì nó. Tôi không đang cố gắng lao khổ vì nó. Nó sẽ làm cho anh em kiệt sức, đi đi lại lại. “Là tôi một tín đồ Giám Lý chẳng? Tôi là tín đồ Báp-tít chẳng? Là tôi *đây*.” Tôi vừa tin nhận Chúa Jêsus. Tôi đã nhận lấy lời hứa Ngài, bởi ân điển. Ngài đến với tôi, và tôi đang cỡi trên Nó. Tôi không quan tâm điều gì xảy ra, hay điều gì mất đi, bao nhiêu lần chúng ta bị gọi là “điên khùng, hay cuồng tín.”

⁴⁶⁵ Về sự chữa lành anh chị em sáng nay, khi chúng ta được cầu nguyện cho. Chúng ta sẽ không có thì giờ lúc này, sắp một giờ rồi, cho hàng người có sự phân biệt. Chúng ta sẽ cầu nguyện cho người đau, và có...và—và cầu nguyện cho mọi người ở đây. Chúa Jêsus phán, “Những dấu hiệu này sẽ đi theo kẻ tin.” Đúng thế không? “Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.” Đúng thế không? Tôi đang cỡi trên Nó. Quý vị có sẵn sàng để cỡi lên Nó không?

Chúng ta hãy cúi đầu giây lát.

⁴⁶⁶ Lạy Đức Chúa Trời từ ái. Ô, những ngày sau rốt này, khi thì giờ đang trở nên tối tăm, hội thánh đã lặn chung quanh Lời. Họ uốn éo qua các giáo phái. Và họ biết rằng điều đó không đúng, Chúa ôi. Xin cho họ hoàn toàn ngừng bóp méo Nó. Có lẽ có những người ở đây, sáng hôm nay, đã đi từ giáo hội này đến giáo hội khác. Một thời họ đã ở trong giáo hội Giám Lý, rồi trong Báp-tít, rồi Ngũ Tuần, rồi một Hội thánh của Đức Chúa Trời, hơn là một Nazarene. Ôi lạy Chúa, xin cho họ thật sự ngừng làm điều đó.

⁴⁶⁷ Xin cho họ cứ đến, cỡi ngay trên lời hứa sáng nay, Chúa ôi; cứ thư giãn, nhận lấy Đức Chúa Trời ở lời hứa Ngài, vì Ngài đã

phán, “Nếu các người hối cải, và chịu báp-têm nhân danh Đức Chúa Jêsus Christ để được tha tội mình, các người sẽ nhận lãnh sự ban cho Đức Thánh Linh.” Lạy Đức Chúa Trời, xin nhậm lời để họ có thể cỡi trên lời hứa đó, sáng nay, chỉ gieo mình ngay vào trong đại dương nhân từ của Ngài, phun ra Sự sống Đời đời, Nước của Thánh Linh. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

468 Nguyễn xin Đức Thánh Linh, đang tuôn chảy, gợn sóng, cách tươi mới, ngay bên cửa họ giờ này, xin cho họ cứ bước qua trong dòng Suối, trên lời hứa của Đức Chúa Trời, và nói, “Lạy Chúa, con đang cỡi trên Nó. Con đến đây. Con đang cỡi trên Nó.”

469 Xin cho người đau ốm và bệnh tật, mà bị đau mà không biết điều gì để làm; các bác sĩ từ chối họ. Họ đã vật lộn, từ bệnh viện này đến bệnh viện khác, từ cửa này đến cửa khác, từ nơi này đến nơi khác. Họ không biết làm gì, Chúa ôi. Nhưng Suối Sự Sống đang chảy cuộn cuộn ngay bên họ, sáng nay. Xin cho họ nhận lấy lời Kinh Thánh đó, Mác 16, “Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.” Những người tin sẽ được lành khi họ đặt tay trên người đau.

470 Lạy Chúa, xin cho họ cứ nhận lấy điều đó sáng nay, bước lên Nó, và nói, “Lạy Chúa, có con đây. Con không biết con sẽ đi như thế nào, nhưng con đang cỡi trên Nó. Con đang đi ngay xuống những dòng Suối, vui mừng, bắn tung tóe trên tay con trong Nước Sự Sống, đưa thẳng vào trong linh hồn con, và phủ trên đầu con, và tắm con trong sự nhân từ Ngài, và sự vui mừng khi con đi, cỡi đi trên lời hứa của Ngài mà Ngài đã phán, ‘Họ sẽ được lành.’” Xin nhậm lời, Cha ôi.

Giờ này chúng ta cúi đầu.

471 Tôi tự hỏi nếu có người nào trong tòa nhà này, sáng nay? Bao nhiêu người trong tòa nhà này, sáng nay, mà không biết Đấng Christ là Đấng Cứu Rỗi mình, và quý vị tin rằng Suối Sự Sống đã được mang đến cho quý vị? Quý vị đã có đủ loại tiếng lộn xộn. Quý vị đã xây nhà mình trên các thứ mà là đất đang lún. Quý vị nhận ra rằng ngày nào đó quý vị sẽ chết. Quý vị sẽ đi ra khỏi thế gian này. Và quý vị muốn, quý vị thật sự muốn nghe một Tiếng rõ ràng, và quý vị tin mình đã nghe Nó sáng nay, rằng Đấng Christ vẫn yêu thương quý vị. Tôi không quan tâm quý vị phạm tội thế

nào, Ngài vẫn yêu quý vị. Và quý vị muốn tôi nhớ đến trong lời cầu nguyện không?

472 Và ngay nơi quý vị đang đứng. Chúng tôi không thể gọi quý vị lên đây tại bàn thờ. Không có bàn thờ, vì nó đầy trẻ em, và vân vân. Nhưng quý vị muốn, quý vị tin rằng mình muốn tin nhận Đấng Christ ngay bây giờ như là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình, và quý vị muốn tôi nhớ đến mình trong lời cầu nguyện? Mời quý vị giơ tay lên. Quý vị hãy nói, “Bây giờ tôi...” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Xin Chúa ban phước cho chị. Xin Chúa ban phước cho anh, ở đằng sau, phía sau. Xin Chúa ban phước cho anh, ngồi ở giữa đây. Dưới bên này, Chúa ban phước cho anh. “Bây giờ tôi tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi của cá nhân mình. Tôi muốn Ngài tốt với tôi.” Chúa ban phước cho anh, phía sau đó. Phía sau trong lối đi, thấy anh ở phía sau đó. Xin Chúa ban phước cho anh. Còn người khác không? Hãy giơ tay lên, cho dù quý vị ở đâu. Xin cúi đầu. Xin Chúa ban phước cho cô, quý cô. Xin Chúa ban phước cho chị ở phía sau đó, chị ơi. Xin Chúa ban phước cho chị phía sau đó, chị ơi. Tôi không...

473 Chị đã không giơ tay lên. Nhưng tôi đã thấy chồng chị tối hôm qua, đã ở trong bệnh viện, thật nặng; từ trên nhà thờ của anh em đó. Đừng lo lắng. Anh ấy sẽ ổn thôi. Chúa đã chạm đến anh ngay tại đó tối hôm qua. Tôi đã thấy điều gì không ổn ở anh ấy. Các bác sĩ đã cố gắng trong bốn ngày, để tìm ra nó, nhưng họ không thấy gì với tia X. Song Đức Thánh Linh đi xa hơn tia X. Vì thế anh ấy đã có... Nó ổn thôi. Anh ấy sẽ—anh ấy sẽ ở nhà bây giờ. Anh ấy có lẽ đến nhà ngày hôm nay. Được rồi.

474 Người nào khác không? Có...Lối sau ở phía sau, xin Chúa ban phước cho anh. “Tôi muốn tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi mình cách cá nhân. Tôi muốn sẵn sàng, vậy. Tôi biết sự lộn xộn của nhà tôi. Tôi biết sự không chắc chắn của công việc tôi. Tôi biết sự không chắc chắn của đời sống tôi. Tôi không biết lúc nào tôi sẽ chết. Tôi có thể chết ngày hôm nay. Tôi không biết. Nó không chắc chắn. Nhưng tôi muốn có một Tiếng rõ ràng. Tôi tin tôi đã nghe nó ngày hôm nay qua Phúc âm, rằng Đức Chúa Jêsus Christ yêu tôi. Và tôi muốn tin nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của

cá nhân tôi.” Người nào đó không muốn giơ tay lên, mà muốn làm điều đó không? Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho chị. Được rồi. Người nào khác giơ tay lên, mà chưa bao giờ giơ lên trước đó. Hãy nhắc tay lên, nói, “Hãy nhớ đến tôi, trong lời cầu nguyện, Anh Branham ơi.” Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Được rồi.

⁴⁷⁵ Lạy Cha trên Trời, đã có một Tiếng rõ ràng mà những người này đã nghe. Nhiều người trong họ ở đây, đúng là rất nhiều, mà sáng nay đã tin nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của cá nhân họ. Bây giờ, Cha ôi, con biết đó là truyền thống để đưa nhiều người lên bàn thờ, để cầu nguyện; nhưng điều đó không phải là dựa trên Kinh Thánh, bởi vì Kinh Thánh dạy, “Như nhiều người tin Ngài, đã chịu phép báp-têm.” Vậy con cầu nguyện, Cha ôi, để những người này mà đã tin nơi Ngài, hầu cho Ngài bày tỏ chính Ngài cho họ, trong Âm thanh của Tiếng rõ ràng đó, để họ biết đó chính là Ngài. Và họ muốn Ngài làm Đấng Cứu Rỗi. Họ đã giơ tay lên, cho con nhớ đến họ trong lời cầu nguyện.

⁴⁷⁶ Ôi Chúa, biết rằng thì giờ đã gần, những ánh sáng đang phát ra giờ này. Ánh sáng của nền văn minh đang đi ra. Ánh sáng của nước Mỹ đang phát ra. Ánh sáng của—của các nước đang phát ra, vì Ánh sáng của thế giới đang đi vào. Lạy Chúa, con cầu xin Ngài, để Ngài sẽ cho họ tiếp nhận Ánh sáng vĩ đại này. Chúng con nhận biết rằng không có sự tối tăm nào có thể tồn tại trong sự hiện diện của Ánh sáng này. Ánh Sáng này mạnh rất nhiều hơn sự tối tăm.

⁴⁷⁷ Và xin cho họ biết rằng cách đây khoảng mười lăm-...mười giờ, tòa nhà này tối tăm hết sức, các bạn không thể thấy được một chỗ ngồi. Sự tối tăm nửa đêm trong tòa nhà này, cách đây mười giờ. Nhưng, mặt trời mọc lên. Sự tối tăm đó sẽ đi đâu? Hãy tìm nó cho tôi. Họ không thể tìm thấy nó. Hóa chất của nó ở đâu—ở đâu? Điều gì đã xảy ra với nó? Nó không thể tìm thấy được. Nó biến mất.

⁴⁷⁸ Tội lỗi của họ cũng vậy giờ này. Ở nơi mà, cách đây hai mươi phút, sự tối tăm đã ở trong linh hồn họ; nhưng họ đã tin nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi của họ giờ này, và sự tối tăm bị tống ra hết. “Tội lỗi các người dù nhiều, đã được tẩy sạch, và bây

giờ chúng trắng như tuyết.” Bạn không thể tìm thấy chúng nữa. Chúng bị loại ra khỏi Sách. Chúng bị loại ra khỏi bản báo cáo. Huyết của Chúa Jêsus Christ tha thứ họ khỏi tội lỗi. Xin cho họ, để đáp lại, đứng lên và chịu phép báp-têm tối nay trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ, kêu gọi dựa trên Danh của Chúa, và nhận lãnh Đức Thánh Linh. Xin ban cho điều đó, Cha ôi. Con giao phó họ cho Cha như những chiến tích của Sứ điệp sáng nay, trong Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài.

Bây giờ các bạn với đầu cúi xuống.

479 Mỗi người trong quý vị mà đã giơ tay lên, nếu quý vị chưa chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, hội thánh sẽ có...có những sự hầu việc tối nay. Và để sẵn sàng giờ này, để cho mục sư ghi tên quý vị bây giờ, sáng nay. Phép báp-têm cho quý vị, không phải sáng nay, phải không, thưa anh? [Anh Neville nói, “Làm phép báp-têm, cũng sáng nay.”—Bt.] Đúng thế. Làm phép báp-têm, sáng nay; ngay sau giờ hầu việc này, lễ báp-têm. Hãy đến ngay ở trên. Chúng tôi đã có những chiếc áo sẵn sàng cho quý vị chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.

480 Anh là Cơ-đốc nhân giờ này. Ánh Sáng của Đức Chúa Trời đã đến với tấm lòng của anh. Hãy nhớ điều đó thật tốt biết bao. Chúa Jêsus phán, “Ví bằng Cha Ta không kéo đến thì chẳng có ai được đến cùng Ta.” Tại sao quý vị đã giơ tay lên? Bởi vì Đấng nào đó bảo với quý vị. Cũng Đấng đó đã phán bảo quý vị, đã hứa. “Kẻ nào nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta đến, thì có Sự sống đời đời.” Không có gì không chắc chắn về điều đó. Quý vị có Sự sống đời đời giờ này. Nếu quý vị tin điều đó hết lòng, quý vị bây giờ vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống. Quý vị sẽ sống mãi mãi.

481 Vậy thì hãy nhận lãnh Đức Thánh Linh Ngài, Quyền năng của Đức Chúa Trời, để làm việc trong đời sống quý vị và làm quý vị hầu việc Ngài. Cầu xin quý vị tin nhận Điều đó sáng nay, khi quý vị chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ.

482 Với những người bị đau và muốn được cầu nguyện cho, tôi muốn thấy số người đó, để tôi có thể thấy chúng ta hay không... Hãy giơ tay lên. Thấy có bao nhiêu người, để có hàng người phân biệt hay không...Có rất nhiều. Chúng ta sẽ thật sự phải

cầu nguyện cho họ. Có quá nhiều người. Có một trăm năm mươi người, hai trăm người, được cầu nguyện cho. Được rồi.

483 Bao nhiêu người đã từng thấy sự phân biệt, hãy giơ tay lên. Được rồi, tất cả quý vị. Đúng thế, vậy quý vị biết đó là gì. Bây giờ quý vị tin, sáng nay, rằng quý vị đã nghe Tiếng của Đức Chúa Trời không?

484 Bây giờ tôi sẽ mời Anh Wood, Anh Fred Sothmann, và một số ủy viên trị sự, lên đây chốc lát. Một số anh em trị sự, hay chấp sự, hoặc bất kể là gì, hãy lên đây chốc lát. Bây giờ việc đó sẽ gây tất nghẽn ở đây, và tôi muốn anh em giúp đỡ. Bây giờ với quý vị, những người ở trên này, phía bên phải tôi, mà sẽ được cầu nguyện cho, tôi muốn quý vị đến phía bên này đây. Và anh, Anh Collins, đứng ngay ở đó, nếu anh muốn. Và đến ngay dưới đây, để họ có thể đến gần và được cầu nguyện cho.

485 Tôi sẽ mời các em thiếu nhi ở trên phía này của bàn thờ, các em đi qua lên phía bên này trong vài phút, cho Anh Branham; không phải cho tôi, nhưng cho Chúa Jêsus.

486 Bây giờ các anh em đứng ở đây để nhiều người có thể đi qua, và rồi—rồi chúng ta sẽ lấy tất cả trên phía bên kia này. Từ hàng đầu tiên này ngay ở đây. Anh Charlie, tôi không biết nếu các anh em đồng lao, David và các anh, nếu các anh muốn lên đây không, hay là di chuyển hướng về phía sau đó? Được rồi. Bây giờ những người trước tiên trong hàng này ở đây, cứ giơ tay lên như thế; cứ bắt đầu từ bên đó, ở trên và những người dựa vào tường, khi chúng ta cầu nguyện, bây giờ, khi chúng ta sẵn sàng để bắt đầu. Bây giờ, chưa được. Rồi khi phía bên này ở trên đây, chúng ta sẽ mời tất cả quý vị đi lại tới bên này; và rồi, và rồi tiếp tục đi ra đến phía đó, và rồi đi xuống. Bây giờ các ủy viên trị sự sẽ đưa quý vị vào đúng vị trí.

487 Nào, nếu bà bị tật đó và không thể đứng dậy, và giống như cô bé kia ngồi trong ghế ở đây, vậy thì cứ ở đúng chỗ của mình. Tôi sẽ đến tận chỗ quý vị. Hiểu không? Và tôi biết bé Edith, cô bé ở phía sau đó, và chúng ta sẽ mang cô bé lên đây. Người nào không thể đứng dậy, tôi sẽ đến với người đó.

488 Vậy thì ích lợi gì để chúng tôi đứng đây nói và nói, ích lợi gì cho chúng tôi để giảng Lời này của Đức Chúa Trời, nếu quý vị không nghe Nó? Thấy không? “Người nào nghe và tin. Người nào nghe!”

Quý vị sẵn sàng chưa, mỗi người trong quý vị sẵn sàng để giao phó chính mình cho Đức Chúa Trời, và nói, “Đó là Lời Đức Chúa Trời. Và con không quan tâm tình trạng của con, sau khi con được cầu nguyện cho thế nào, con được chữa lành dù thế nào đi nữa”? Quý vị tin điều đó chẳng?

489 Bây giờ nhiều người đang tìm kiếm điều gì đó, quý vị biết đấy. Giống như điều gì xảy ra nếu...Người đàn bà đó, khi tôi cầu nguyện cho bà trên những bậc cấp phía sau đó, tôi nhìn xuống bà, và rồi điều đó đã xảy ra. Điều gì xảy ra nếu như bà đã nói, “Ồ, tháng đầu tiên đã trôi qua, tôi chỉ...khối u của tôi đang to hơn luôn mọi lúc”? Hiểu không? Không, không, bà ấy không nói thế. Bà đã nghe một Tiếng, và Tiếng ấy đã bảo bà. Và bà đã tin Nó hết lòng. Và cục bướu đó, sau một lát, rơi ngay xuống. Và bây giờ bà bình thường và khỏe mạnh.

490 Leo, anh ở đâu? Anh ấy ở đâu đây không? Tôi quên tên bà ấy là gì. Có lẽ người nào đó nhớ. Tôi có địa chỉ của bà ở đây. Tôi sẽ mang nó đến cho hội thánh. Anh, anh còn nhớ tên bà ấy, là gì không? [Anh Leo nói, “Pearl, Pearl...”—Bt.] Có phải là Red... Redford, hay Redfort? Chúng ta có tên và địa chỉ của bà ấy, nếu quý vị muốn chép.

491 Bà ấy được chữa lành ngay tại đây, khỏi khối u, cân nặng hơn ba mươi cân. Không có một vết dao nào, trên bà. Đó là bức hình của bà, khi bà có khối u. Còn đây là bà bây giờ, không có một vết dao ở đâu cả. Đức Chúa Trời đã chữa lành bà, lấy nó đi khỏi bà. Có những lời tuyên bố của bác sĩ, mà ông ấy đã từ chối bà, “Chết, vì bệnh ung thư đã ăn lan qua thận bà.” Và bây giờ bà bình thường và khỏe mạnh, không có bệnh thận chút nào.

492 Bà là một trong hàng ngàn người được chữa lành. Đó là gì? Đó không phải là một tiếng không rõ ràng. Nhưng sự việc của nó là, thưa bạn, bạn có thể nghe được Nó không?

493 Vậy nếu kèn trời tiếng lộn xộn, nói, “Ồ, một số người được chữa lành còn một số thì không.” Đó là không rõ ràng. Thấy không? Đừng tin điều đó.

494 Chúa Jêsus phán, “Hể ai.” Điều đó chắc chắn. “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này. Họ sẽ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ phục hồi.” Anh chị em tin điều đó chẳng? Với cả tấm lòng của mình, anh chị em tin điều đó.

495 Và tôi sẽ mời mục sư, bây giờ chúng ta sẽ chỉ...Bây giờ chúng ta có lẽ báp-têm tiếp theo đây. Vậy, đấy, thế thì chúng ta sẽ không còn quá nhiều thì giờ.

496 Nhưng tôi sẽ cầu nguyện cho hội chúng, cho mọi người đau ở trong đây. Và khi họ đến gần, tôi sẽ...Anh chị em tin tôi là đầy tớ Ngài không? Tại sao nếu các bạn tin điều đó, thì sự xúc dầu của Đức Thánh Linh sẽ đến ngay trong các bạn. Hiểu không? Nó phải đến, thưa các bạn. Tôi không đang nói...Tôi, chẳng là gì cả. Tôi chỉ là...Tôi là anh em của các bạn.

497 Tôi là người nhỏ mọn nhất giữa tất cả các bạn, nhưng đó là điều tôi phải làm. “Hãy để người nào nhỏ nhất giữa anh em, hãy để—để—để...” Hãy để tôi là đầy tớ của hết thầy anh chị em. Hiểu không? Đó là điều tôi muốn. Tôi là đầy tớ của anh chị em. Anh chị em là con cái của Đức Chúa Trời. Tôi, tôi chỉ là đầy tớ của Ngài. Tôi đang cố gắng hầu việc anh chị em, anh chị em thấy đó. Tôi là người hèn hạ nhất. Không có gì về tôi, nhưng, đấy, người nào đó phải đặt tay trên anh chị em. Và thế thì nếu Ngài để cho tôi mang Lời đến, và, anh chị em tin Lời đến với tôi. Rất nhiều người trong anh em gọi tôi là một người tin, và thế thì Lời đến với tôi, anh em tự phán xét Nó đúng hay không. Thấy không? Hãy để Đức Chúa Trời làm sự phán xét, bằng Lời Ngài. Ồ, nếu Điều đó là vậy, thì mọi lời hứa cũng là vậy. Nó phải như thế. Hiểu không?

498 Nô-ê, ông cứ tiếp tục xây dựng con tàu. Người ta nói, “Ông ta là người cuồng tín. Không có gì ở trên đó cả. Làm sao ông sẽ có được điều đó?”

499 “Không có gì quan trọng. Đức Chúa Trời có thể đặt nó lên trên đó,” và cứ tiếp tục đóng. Làm thế nào—làm thế nào...

500 Còn ai, khác, tôi đã nói về không? Môi-se, làm thế nào Môi-se đi xuống đó, để tiếp quản đạo quân đó? Làm sao ông tiếp quản được cả xứ Ê-díp-tô? Làm sao ông có thể làm điều đó, một ông lão, tám mươi tuổi, vợ và con? Làm sao ông sẽ làm điều đó?

501 “Đó không phải là việc của tôi. Đức Chúa Trời phán, ‘Hãy đi tiếp quản nó,’ và tôi đi xuống.” Ông sẽ giải cứu họ khỏi tay của Pha-ra-ôn bằng cách nào? “Ta, chắc chắn Ta sẽ ở cùng ngươi.” Không có gì không rõ ràng.

502 “Những kẻ tin sẽ được các dấu lạ này.” Không có gì không rõ ràng. Nếu quý vị tin, để đặt tay trên quý vị, quý vị phải được lành. Quý vị tin điều đó hết lòng không?

503 Bây giờ, tôi muốn mỗi người ở đây, mà có thể cầu nguyện, tôi muốn quý vị cúi đầu. Tôi muốn quý vị cầu nguyện im lặng. Tôi sẽ cầu nguyện cho những miếng vải đang đặt ở đây, vì tôi cảm thấy sự Hiện diện của Đức Thánh Linh.

504 Kính lạy Cha Thiên thượng, chúng con sắp kết thúc một buổi nhóm và đi vào buổi lễ khác. Nhiều người đã tin nhận Ngài, sáng nay, Chúa ôi. Nhiều bàn tay đã giơ lên. Họ đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống, khoanh khắc ngăn ngừa chậm chạp đã đi qua đó, một Ánh sáng nhỏ đã đi qua họ. Một sự êm dịu đến trên ý thức họ. Đó là gì? Họ sắp chết, và họ đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống.

505 Giống như hạt bắp rơi xuống đất. Việc trước tiên, nó mềm ra; nó chết, thối rữa. Rồi mùa xuân của sự sống nhỏ bé đến với nó, và nó sanh cây bắp khác.

506 Bây giờ, lạy Chúa, sáng nay, một sự chết mềm mại nhỏ bé đã đi ngang qua họ. Và khi đó, họ thức dậy, trong khoanh khắc khi họ giơ tay lên. Tự cảm thấy lắng dịu, bởi Lời Đức Chúa Trời, Điều gì đó nói, “Ngươi bị định tội. Ngươi là tội nhân. Ngươi sẽ chết và đi xuống địa ngục. Ngươi sẽ bị hư mất. Ngươi sẽ không bao giờ sống lại,” sự chết đó đến trên họ. Cuối cùng họ chết tại chính điểm đó, đến nỗi họ nghe một Tiếng nói, “Nhưng Ta là Đấng Cứu Rỗi ngươi. Hãy đến cùng Ta, hồi tất cả những kẻ mệt mỏi và nặng gánh ưu tư.”

507 Và họ giơ tay lên, “Tôi muốn tin nhận Ngài làm Đấng Cứu Rỗi cá nhân tôi,” và rời nguồn Sự Sống đến trong linh hồn họ. Chúng vắng ra lại, để sanh ra Cơ-đốc nhân khác.

508 Lạy Đức Chúa Trời, xin cho họ đi đến với nước bây giờ, trước cử tọa, để chịu phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, để được tha tội mình; để cho nhiều người thấy rằng họ bán tháo với những—với những việc của thế gian, và sẽ hầu việc Đấng Christ từ giờ trở đi. Vì họ đã chết và chôn với Ngài trong phép báp-têm, để sống lại với Sự Sống mới, và bước đi trong một đời sống mới.

509 Ở đây có nhiều khăn tay con đang nắm trong tay, Chúa ôi. Chúng tượng trưng cho những người đau.

510 Bây giờ, trong Kinh Thánh, có lần, như con đã trích dẫn điều này: Khi dân Y-sơ-ra-ên đang làm bốn phạm, đi qua miền đất hứa, Biển Đỏ trên đường đi của họ. Đức Chúa Trời nhìn xuống họ qua những đám mây, bằng đôi mắt giận dữ, qua Trụ Lửa. Và Biển Đỏ đó đã hoảng sợ, vì Đức Chúa Trời đã có lời hứa. Không có tiếng lộn xộn. Biển đã biết rằng Lời Đức Chúa Trời không phải là không rõ ràng. Chúng biết điều đó chắc chắn. Dân Y-sơ-ra-ên đã gắn liền với miền đất hứa ấy. Không có điều gì có thể đứng nổi trong con đường họ đi, vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Vì thế, biển đã hoảng sợ và thối lui, làm thành một con đường khô ráo ngay ở giữa biển. Và họ bước đi qua như trên đất khô.

511 Giờ này, có nhiều Cơ-đốc nhân bị đau, Chúa ôi. Đây là những khăn tay của họ. Trong Kinh Thánh, họ nói, rằng, “Người ta đã lấy ra từ thân thể Phao-lô, những khăn tay, hay tạp dề.” Chúng con biết mình không phải là Thánh Phao-lô. Nhưng chúng con biết rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi, với Lời không hề thay đổi và lời hứa không hề thay đổi. Khi con gởi những khăn tay này đến người đau ốm và bệnh tật, xin cho ma quỷ đó, mà đã trói buộc họ, hoảng sợ và thối lui. Xin cho con cái của Đức Chúa Trời bước ra với lời hứa về sức khỏe tốt. Xin nhậm lời, Chúa ôi.

512 Bây giờ nhiều người đang ở trong tòa nhà này. Đây là mục sư của Ngài, sáng nay, anh em của con, Anh Neville. Đây là các ủy viên và các chấp sự đang đứng ở đây, những người được phong chức trong hội thánh này, mà Ngài đang ban phước rất dồi dào,

dù chúng con không xứng đáng, Chúa ôi. Nhưng chúng con thấy Thánh Linh Ngài đang hành động giữa chúng con, và chúng con rất vui mừng vì điều này; giống như một sự phục hưng đang hành động cho thời cuối cùng. Ôi Đức Chúa Trời, chúng con đã bán hết, với Ê-díp-tô, giờ này chúng con trên đường đến miền Đất hứa. Cuộc hành trình chỉ vài ngày lúc này và chúng con sẽ vượt qua sông Giô-đanh.

513 Và bây giờ, lạy Cha là Đức Chúa Trời, chúng con cầu xin Ngài sẽ dẹp mọi trở ngại trên đường chúng con đi. Nhiều người trong những người này không thể bước đi được. Họ ở đây vì họ đau ốm và bệnh tật. Làm thế nào bệnh tật đó có thể nắm giữ dân sự? Làm sao những bệnh tật đó có thể giữ họ tàn tật, và ngồi trong xe lăn, khi họ đang trên đường tiến về miền Đất hứa? Halêlugia! Lạy Đức Chúa Trời, khi chúng con áp tay lên thân thể họ, xin cho ma quỷ hoảng sợ và thối lui. Xin cho họ đang tiến lên.

514 Con cảm ơn Chúa vì người đàn bà đó con đã nói về suốt buổi sáng, không thể lấy bà ấy ra khỏi tâm trí con. Thấy người đàn bà đó, thậm chí không thể đứng lên được, với khối u to lớn đó; các bác sĩ làm trò cười về bà. Nhưng, bà đã nghe một Tiếng, Nó không lộn xộn. Nó là một Tiếng rõ ràng, và bà tin Nó.

515 Bây giờ, Chúa ôi, xin cho mỗi người đau ở đây đã thấy...nghe cũng Tiếng ấy, sáng nay; và trong tình trạng tiến bước, ra đi, Chúa ôi, vì cuộc hành trình. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Chúng con đã đóng gói mọi thứ bây giờ. Ô! Chúng con sẵn sàng tiến bước, Chúa ôi. Chúng con sẵn sàng đến đồng vắng, và băng qua sông Giô-đanh nơi xa kia. Chỉ vài ngày hành trình và chúng con sẽ ở đó. Lạy Đức Chúa Trời, xin cho chúng con đi trong Quyền năng của Đức Thánh Linh. Xin cho chúng con được hiện diện khi chúng con thấy Ánh sáng ấy đang chiếu nơi xa kia, Chúa ôi, dẫn đường đi, rằng Đấng Christ đã sống lại đang chiếu sáng cho Ngày hoàn tất đó. Xin nhậm lời, Cha ôi. Giờ này khi chúng con...

516 Xin xúc dầu những bàn tay chúng con, xúc dầu chúng con, để Đức Thánh Linh, mà ở trong chúng con giờ này, sẽ chiếu ra. Ánh sáng vũ trụ, ánh sáng nơi xa kia-...Ánh Sáng của Đức Chúa Trời chiếu ra cho người đau, những thân thể yếu đuối, và mỗi người trong họ được lành.

⁵¹⁷ Lạy Chúa, chúng con tiến đến, để đổi đầu với ma quỷ. Chúng con tiến lên để đổi đầu với Biển Đỏ. Điều đó, như nó đã là Biển Đỏ, đó là, biển của bệnh tật mà đang nắm giữ những người này lại để không tiến bước được. Chúng con tiến lên với Đức Thánh Linh chiếu sáng trước chúng con, để đổi đầu với ma quỷ, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Bệnh tật đó sẽ phải thối lui, vì Chúa nhìn xuống qua Quyền năng của Lời Ngài. Và họ phải bình phục. Chúng con đến trong Danh Chúa Jêsus, để đương đầu với kẻ thù. A-men.

TIẾNG KHÔNG RÕ RÀNG VIE60-1218

(The Uncertain Sound)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 18 tháng Mười Hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org